

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

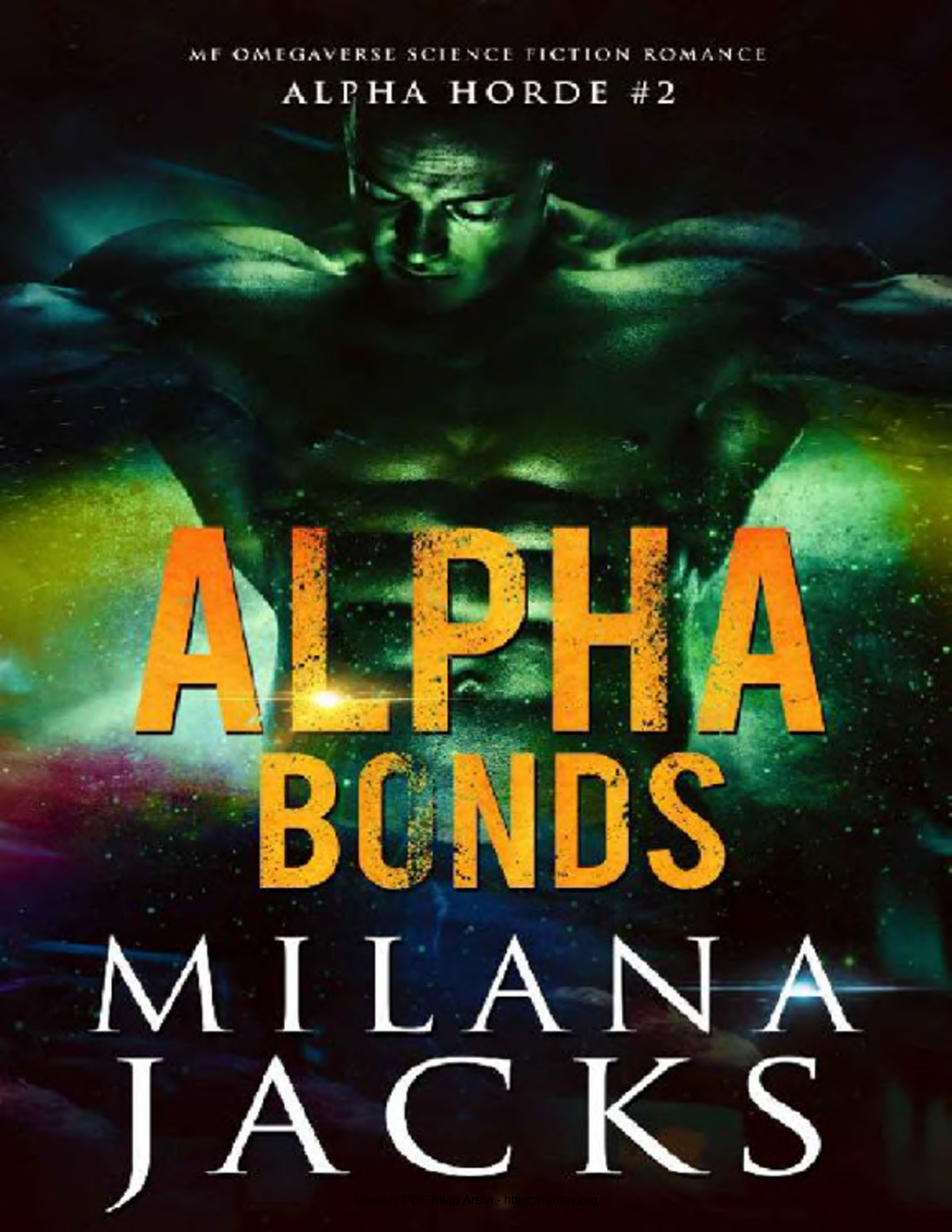
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MF OMEGAVERSE SCIENCE FICTION ROMANCE

ALPHA HORDE #2

A muscular man with a determined expression, looking slightly down. He is surrounded by a vibrant, glowing green energy that radiates from his chest and arms, creating a sense of power and intensity. The background is dark with some blue and green light streaks.

ALPHA BONDS

MILANA JACKS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ALFA TAHVİLLER

Alfa Sürüsü, #2

MILANA JACKS

Alfa Bağları, Alfa Sürüsü kitap 2© Milana Jacks

TEŞEKKÜR: İspanyolca kelimeler muhteşem Kitty Ruiz'in izniyle yazılmıştır.
Teşekkürler, Kitty.

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19 Sonsöz](#)

[Alpha Knots teaser Alfa](#)

[Canavarıyla Tanışın](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Milana'nın Arka](#)

[Listesi](#)

Cyan

Üvey babamın eldivenleri ellerimi yutuyor ve makası bana uzatıyor. Ona boş boş bakıyorum. Victor bunu görmüyor çünkü çoktan çekip gitmişti. Makasları yayıyorum ve işime devam ediyorum, üvey babamın şirketi için çevre düzenlemesi yapıyorum, babam öldüğünde babamdan çaldığı şirket.

Geceyi kardeşlik evinde geçirdikten eve dönen kızlar yanımdan geçerken onlardan çok fazla nefret etmemeye çalışıyorum. Üvey babam okul harcımı ödediği için bedava işçi olmam o mükemmel sarışınların suçu değil. Hiç istemediğim halde annemin beni suçluluk duygusuyla üniversiteye göndermesi de onların suçu değil. Peyzaj işimizi yürütmek istiyordum, uygulamalı çalışmak değil. Çok sayıda harika müşterimiz vardı, gelirimiz mükemmeldi, ancak bir değişiklik için büyümemiz ve sağlık yardımları sunmamız gerekiyordu. Victor işi yürütürken bunların hiçbirisi olmayacak, ama ben yine de günlük işimde sıkışıp kaldım.

Babam ölmeden önce, anneme on sekiz yaşına geldiğimde işi bana devredeceğine dair söz verdirdi. Annem bunu yapacaktı ama Victor buna karşı çıktı ve bir işletmeyi yönetmek için işletme diplomasına ihtiyacım olduğunu söyledi. Meksika'da sadece altı sınıf okuduğunu belirttim. Bunun yerine

Bu konuda tartıştığımız gece annemin kesin bir dayak yemesinden korktuğum için bir tane aldım, sonra devam ettim ve üvey babamın bana teklif ettiği şeyi kabul ettim. Sonunda işletme diploması için ödeme yapacak maaşsız bir iş. Bana Diego'nun eski Corvette'ini alabilecek ve beni buradan alıp ortadan kaybolmamı sağlayacak bir işi çok isterdim.

Kızlar geçerken kıkırdıyorlar.

alıları buduyorum.

Onların gerçek ebeveynleri var, benimse kötü bir üvey babam var ve evden çıkma şansım yok. Onları terk edersem annemi döver, tıpkı deniz piyadelerine yazıldığında kardeşimi dövdüğü gibi. Ama ben kardeşimle gurur duyuyorum. Alnımdan ter boşanırken gülümsüyorum. Koluma sildim. Göz ucuyla bana doğru gelen iki adam görüyorum. Kendi işime bakıyorum ve arkamdaki havuz sandalyesine yerleştiklerini duyuyorum. Çalıların alt kısmına ulaşmak için eğiliyorum ve makasım bir şeye takılıyor. Plastik bir bardak. Onu kalamda asılı duran siyah çöp torbasına atıyorum ve çalıların altına girip başıboş dalları topluyorum.

Botlarım yumuşak zemine batıyor ve ben orada durmuş, makaslar kesmeye hazır, etrafa bakıyorum. "Victor?" Üvey babama sesleniyorum. Önümde ve etrafımda ne kız öğrenci yurdu, ne erkek öğrenci evi, ne de havuz var ama çalılar var. Makasları indirip bakıyorum. Etrafımı saran bu gür... ağaçlar kilometrelerce uzanıyor gibi görünüyor. Kahverengi iş botlarımı çamurdan çıkarıp yumuşak zemine basıyorum. Yine biraz batıyorlar. Yan yan gidiyorum. Ama işe yaramıyor. Zemin, asfalt bir arka bahçe olması gerekirken yumuşak. "*Dios mío ¿qué es este lugar?*" *Burası neresi?*

Adımlamaya devam ediyorum ve sonunda etrafında çalılar büyüyen ve budanması gereken bir ağaç gövdesinin etrafından dolaşıyorum. Bu ne biçim bir ağaç böyle? Anlamıyorum. Ne oldu böyle?

Cırcır böcekleri ve çeşitli böcek vızıltıları, uzun ağaçların güneş ışığını engellediği bir bataklık olarak tanımlayabileceğim bu yerin her tarafına yayılıyor. Hava yoğun, nemli ve aynı zamanda soğuk. Amaçsızca etrafta dolaşıyorum ve suya ulaşıyorum, içinde yüzen birkaç yılanı fark ediyorum. Ürperiyorum. Yılanlardan nefret ederim. Böceklerle aram iyidir, örümcekleri bile severim ama yılanlar beni fena halde ürkütür. İstavroz çıkarıyorum ve bunun bir açıklaması olması için dua ediyorum. Buraya nasıl geldim? Burası neresi?

"Victor!" Tekrar sesleniyorum. Büyük eldivenlerin içinde avuçlarım terliyor ve makaslar ağırlaşıyor. Makasları kot pantolonumun arkasındaki alet kayışına sokuyorum ve büyük boy eldivenleri çıkarıyorum. Onları da kayışa takıyorum.

Yumuşak zeminde yürüdüğüm için bacak kaslarım geriliyor ve terliyorum, sıcak olduğu için değil, havasızlıktan. Nefes nefese kaldım. Bir gün gerçekten spor salonuna gideceğim.

Durdum ve baktım. Güvercin büyüklüğünde dev bir sivrisinek önümdeki bir yaprağın üzerine konuyor. Iyy. Yolundan çekiliyorum.

"Victor!" Victor'un burada olmadığını düşünmeye başlıyorum. Belki de bana şaka yapıyordur. Bunu yapabilecek kadar zalimdir. "Alo?" Herkes hangi cehennemde? Adımlarımda aciliyet var. Yumuşak zeminden çıkan ağaç kökleri beni çelme takmakla tehdit ediyor, bu yüzden başımı eğip yürüdüğüm yere dikkat ediyorum, bir yandan da etrafıma bakıyorum.

Burası karanlık bir bataklık, cesetlerin atıldığı türden bir yer. Florida'nın Amazon ormanlarıyla çevrili timsah sokağı gibi. Geceyi burada geçirmeyi hayal bile edemiyorum. Gece çökmeden buradan gitmeliyim.

Koşmaya başladım. Makas kıcımdan sekiyor, diğer aletlerim de onunla birlikte tıkırdıyor. Sağımda, suyun üzerinde kocaman bir kafa belirliyor. Ben hızımı artırırken bir timsah yüzüyor. Kocaman timsah gezinirken ben koşuyorum. *Mierda*, bataklığın etrafında öylece koşamam. Önümdeki orman çok sık, ama suyu takip edersem, sonunda beni bir yere götürecektir. Ya da ben öyle umuyorum. Ben

Her zaman kendi iyiliğim için fazla iyimser oldum. Koşmaya devam ediyorum.

Bataklığın sonu yok ve ben ilerledikçe daha da karanlıklaşıyor. Kendimi tavşan deliğinin derinliklerine dalmış gibi hissediyorum. Bir gözüm sudaki timsahta, nefesimi tutmak için duraklıyorum, bir elimi ağacın gövdesine dayıyorum. Lanet timsah beni takip etmeyi bırakmadı. Bir timsahı aramak biraz garip ama ne bilebilirim ki? Timsahların da kafalarında boynuzları olabilir.

Kuru dudaklarımı yalıyorum ve beyaz gömleğimin eteğiyle yüzümü siliyorum. Bir şişe su için adam öldürebilirim. Birkaç damla burnuma düşüyor. Ha! İyimser düşünceler işe yarıyor. Evren beni dinliyor. Damlaları siliyorum ve suyu berrak buluyorum. Sık bir ormandaki ağaçların arasındaki boşluğa bakıyorum. Yağmur yağıyor. Her ne kadar Tanrı'yı seven bir kız olsam da, su dilemem ve yağmur yağması çok güzel olsa da, sıırıslıkla olacağım. Ağzımı açıyorum, biraz yağmur içiyorum ve koşmaya devam ediyorum.

Artık koşamıyorum. Bacaklarım beni taşıyor. Bir ağacın yanına çöküp sırtımı ağaca yaslıyorum, ayaklarımın kışımın yanında ve ağacın yüzeyindeki köklerin üzerinde iyice sıkıştığından emin oluyorum; aksi takdirde çamur beni yutacak. Yağmur durmamıştı. Yukarı bakıyorum ve yüzümden akan suyun bir kısmının sadece yağmur olmadığını biliyorum. Koca memelerim terliyor.

Biri bana acımasız bir şaka yaptı. Bir reality show şakası ya da hayatta kalmam gereken benzer bir şey. "Merhaba!" Çılgılık atıyorum. "Çıkarın beni buradan!"

Kinre

Öldürmek üzere olduğumdan daha aptal bir yaratık hiç yaşamamıştır. Merhamet cinayeti tabii ki. Yaratık, boğazını kesmeden hemen önce bunun için bana teşekkür etmeli. Queela'nın içinden geçiyorum, botlarımda çamur, zihnimde ağır bir yük ve Telean sığınağına varmadan hemen önce Yılan Kraliçe'yi uyandıran yaratık için yüzümde bir cinayet maskesi. Kraliçe gün boyunca uyuyacak ve geceleri uyanacaktı ama öldürmek üzere olduğum yaratık çılgılık çılgılığa bağırdı ve bu yüzden dev yılan yavrularını korumak için uyandı. Şimdi Kraliçe beni ve gördüğü herkesi yemekle tehdit ediyor. Ki bu hiç hoşuma gitmiyor. Bu nedenle, bu aptal yaratığın ortadan kaldırılması gerekiyor. Görevime devam etmeli ve sağ çıkmalıyım. Ölürsem kardeşimin aptal isyanının yanında savaşmam.

Bir ağacın arkasında durup çömeliyorum ve kulak kepçelerimi açıyorum. Yaratık sadece birkaç adım önümde, ağaçların arasından dolanarak ilerliyor. Ağır yürüyor, yani büyük olmalı. Bir tıkırtı sesi var, bu yüzden bir tür böcek olduğunu düşünüyorum. Muhtemelen bir Haev, büyük bir böcek türü. Çalışkan ama savaşta pek yetenekli değil. Onu öldürüp Kraliçe'ye yedireceğim. Çıtırtısını takdir edecektir.

Kemik. Haevs yemeyi pek sevmem ama açlık tekrar bastırırsa bir tane kızartırım.

Ağacın etrafından dolanıp onunla buluşmaya ilerliyorum, ağırlığıma rağmen adımlarım hızlı ve hafif. Horde, Queela topraklarının kurallarını biliyor ve ben de Regha'nın bu bölümündeyken ne yapmam gerektiğini biliyorum. Yani, ziyaret sırasında sessiz olmam gerektiğini biliyorum. Gel, ihtiyacın olanı al ve Yılan Kraliçe'nin bölgesinden defol git. Genelde akıllı erkekler böyle yapar.

Eleyeceğim kişi hariç.

Yaratık duruyor. Başımı eğiyorum, burnumu kaldırıyorum ve içime çekiyorum. Havadaki nem ve çeşitli hayvanların kokusu bana geri geliyor. Kokuları ayırıyorum ve tatlı bir şeyin kokusunu alıyorum. Kokuya aşına değilim ama avlanma ihtimali karşısında aletim sertleşiyor. Yaratık ağacın arkasına saklanıyor ve kulaklarım dışarı fırlıyor. Ondan gelen ses bir su akıntısına benziyor. Belki israf eden türlerden biridir. Zihinsel olarak, yaratık ağacın etrafını sardığında savaşa daha iyi hazırlanabilmek için büyük telef edici böcek türlerinin listesini gözden geçiriyorum.

Sessizlik devam ediyor, ardından yaratığın ağır ayak sesleri geliyor. Tekrar hareket ediyor. Yaratık devasa, muhtemelen benim boyumun ve kilomun iki katı. Sessiz adımlarla ağacın etrafından dolanıyorum, ilerlerken zırhımı dikiyorum, iki elimle hançerimi yumrukluyorum. Sonra diz çöküp bekliyorum, bir elimi yukarı kaldırıyorum ki hançerimi fırlattığımda göğsüne isabet etsin.

Yaratık ağacın etrafında dönüyor.

Gözlerimi kırpttırıyorum, sonra çenem gevşiyor ve ağzım açık kalıyor. Bu bir insan!

Küçük bir insan. Kirli ve bir erkek gibi giyinmiş, belinde bir koşum takımı var.

İnsan çılgılık atıyor, batan ayağının üzerinde dönüyor ve koşmaya başlıyor. Yorulmasının ne kadar süreceğini merak ederek arkasından koşuyorum. İnsan Ölüm Tuzağı'na doğru koşuyor, burası Telean gemisinin saklandığı yer ve aynı zamanda Queela'nın zeminin ekstra yumuşak olduğu ve adımların daha hızlı atılması gereken bölümü, yoksa çamura batacak. insan yavaşlıyor, kabarıyor

Nefes alıyorum. Göğsümde nefes kaybından kaynaklanan bir ağrı bile yok. Eğiliyor, ayaklarının üzerinde sallanıyor. Gözlerimi sudan sürünerek çıkan Yılan Kraliçe'ye dikip çömeliyorum ve göğsümden hafif bir çingirak sesi çıkarıyorum. Kraliçe'nin yeşil gözleri bana bakıyor. Rekabetten hoşlanmıyor. İnsan bir yemek ve ben onun yemeğinin önünde duruyorum.

Sadece bir tane Yılan Kraliçe var. Onu öldüremeyiz ama bizi tehdit ederse yaralayabiliriz. Yavaşça, sessizce, beni görmezden gelerek yaklaşıyor ve ben daha tehditkâr bir ses çıkarıyorum. O da bana çığlık atarak karşılık veriyor.

İnsan dev yılanı yeni görmüş olmalı, çünkü tekrar çığlık atıyor ve hızlanıyor. Arkasından yürüyorum, artık koşmaya gerek yok. Bu insan zar zor hareket edebiliyor. Ama deniyor, çamurda ilerliyor, mırıldanıyor, bastığı yere bakmaktan çok gökyüzüne bakıyor. Tökezliyor ve yüz üstü düşüyor. Koşumundan tutup omzuma atıyorum. Arkasında yumuşak bir et var. Kardeşimin avcısı gibi kemikli bir şey değil. Belki de gerçekten tombul bir erkek çocuğudur.

Bataklıktan uzaklaşıp sık ormana girdiğimde zırhıma bir şeyin çarptığını hissediyorum. İnsanı yere bıraktım ve hırladım. Silah olarak büyük bir makas taşıyor ve zırhımı kesmeye çalışıyor. Tek yaptığım onun hayatını kurtarmakken bana zarar vermeye çalışıyor. Sinirlensem mi yoksa gülsem mi bilemiyorum. "Ben bir Regha Alfa erkeğiyim. Bu oyuncak" - bu şeyi yakalıyorum ve bıçaklarını parçalara ayırıp insandan uzağa fırlatana kadar açıyorum- "zırhımı delemmez."

İnsan bana el hareketi yapıyor. Ne anlama geldiğini bilmiyorum. Alnına, göğsünün ortasına, sonra iki omzuna dokunuyor, önce sol omzuna. Belki de insan dilsizdir. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyor ve kiri de beraberinde taşıyor. Eğer bu bir erkekse, insan alfası değildir. Alfalar ağlamaz. "Bir daha bana bir şey saplamaya kalkarsan seni bağlarım." Onu omzuma atıp görevime devam ediyorum.

Ölüm Kapanı'nın derinliklerinde, Telean gemisi kesilmiş ağaç gövdelerinin üzerinde duruyor, ağaçlardan arta kalan yeşil dallar gemiyi doğanın bir parçası gibi göstermek için geminin her tarafına tutturulmuş. Teleanlar onu kamufle etmiş, devasa şeyi ağaçların arasına gizlemişlerdir ve yoldan geçen ve başını kaldırıp adımlarını izlemeyen birinin eğitimsiz gözüne görünmezdir. İnsanlar hemen altından geçebilirdi.

Ohala'ya giderken, Horde onu görmemişiz gibi davranarak altından geçti. Loven'ın emriydi, benim değil. Ohala'daki eve baskın yapmak gibi bir görevi vardı ve Queela'da zaman geçirmeyi haklı gösteremezdi. Onu geminin etrafında bir kamp kurmaya ikna ettim, böylece Telean sayısını değerlendirebilecektik. Loven kabul etseydi, yiyecek aramak için gemiden ayrıldıklarında Teleanları teker teker avlayacak, sonra da gemiye baskın yapıp krala rapor edecektim. Ama Loven yoluna devam etmek istedi. Ohala görevi tamamlandığında geri döneceğimize söz vermesine rağmen.

Ve geri döndüm, ama hayal ettiğim gibi değil. Buraya Regha'da saklanan Teleanları öldürmeye gelmedim; onları askere almaya geldim. Bu yüzden iyi davranmalıyım. Sadece iyi davranmakla kalmamalı, aynı zamanda bu insanı da kurtarmalıyım. Hayatımdan nefret ediyorum. Neden herkesi öldüremiyorum?

İşte buradayım, bir Horde Alfa erkeği, lanet galaksideki en vahşi tür, nehrin kenarında duruyorum ve büyük bir kedi gibi beyaz bir bez sallıyorum. Eğer bunu yapmazsam, beni gemiye götürmeleri gerektiğinde Teleanlar beni vurmaya çalışacak. İki göz kırpmaya meselesi içinde, birkaç Telean lazer silahlarını çekmiş halde ağaçlardan aşağı iniyor.

Telean tüccar lideri Dreikxe ait olduğunu anladığım bir ses, "Ateşi kesin," diye emrediyor.

İnsanı omzumda dengeliyorum ve ona boş ellerimi gösteriyorum. "Barış için geldim." **Barış** demek kalbimde bir çukur açıyor.

Dreikx sık çalılıkların arasından çıkar ve silahını kılıfına sokar. "Kinre?"

Teleanlar arasında popülerim. "Tek ve eşsiz."

Telean askerleri etrafımı sararken gülümsüyorum. Muhtemelen yüzlercesini öldürdüm ve muhtemelen burada intikam almak isteyen akrabalarım var. Ama ben Horde'um ve Dreikx zeki biri.

Gümüş karanlıkta parlıyor ve taşıdığım insanın üzerine düşüyor. "Bu nedir?" diye soruyor.

"Bu bir insan."

"Loven'ın Omega'sı mı?"

Kingsley'i duymuşlar. Duymamış olmalarını umuyordum ama şimdi onlara kimin bilgi verdiğini merak ediyorum. Loven'ın tüccarın evinde bulduğu Omega'yı vermeyi reddettiği bir sır değil ama yine de haber bu kadar uzağa ve bu kadar hızlı yayılmamalıydı. Henüz kralın olanları duyduğundan bile emin değiliz. Ama duyduğunda, kalemizi inşa ettiğimiz Ohala sahil kasabasına saldırmak için en uygun zamanı belirleyecek ve eski Horde'unun yerleştiği yere gidecek. Şu anda bu görev için dışarı çıkmaktan nefret ediyorum. Kral geldiğinde orada olmak istiyorum, böylece kardeşime yardım edebilirim. Ama Dreikx'i yanımıza almanın ne kadar önemli olduğunu da biliyorum.

"İnsana bir bakayım," diyor.

İnsanı yere bırakıyorum. Önce bakıyor ama sonra çığlık atmaya başlıyor. Tüm silahlar ona doğrultulmuşken kulaklarımı kapatıyorum.

"Ateş etmeyin!" Emrediyorum.

"Çok gürültülü," diyor bir Telean. "Kraliçe'yi ve diğer herkesi bize çekecek."

Battığı için kaçamıyor, yüzden kollarını sallayarak çığlık çığlığa bağırıyor.

"İnsanlarda tehlike duygusu olduğuna inanmıyorum," diyorum. "İçgüdüleri yok. Kesinlikle kendini koruma içgüdüğü yok. Hiç yok."

"Onu vurmalı mıyız?" diye soruyor bir başka Telean.

Dreikx neredeyse şaşkın görünüyor. Gerçekten komik. Ona bakıyor ve gözlerini kırıştırıyor, muhtemelen ne kadar çok

Küçük şeyden gelen ses.

Dreikx, "Ses telleri iyi gelişmiş," diye bitiriyor ve onay için bana bakıyor.

Omuz silkiyorum.

"Dişi mi?" diye sorar.

"Daha sonra bacaklarının arasına bakacağım."

Nehirden, Yılan Kraliçe çirkin kafasını kaldırıyor. Acıkmış olmalı ve tombul insan iştah açıcı görünüyor. Bana bile iştah açıcı görünüyor, yine de onu yemezdim. İnsanı yakalıyorum ama tekme atıp göğsüme çarpıyor. Acı içinde feryat ediyor ve bileğini tutuyor. Başımı sallıyorum. Benimle dövüşmeye çalışıyor ama neredeyse bacağını kırıyordu. Bu insanın beyninde ne sorun var? Onun üç katı büyüklüğündeyim! Dizlerinin üzerine çöküp hayatı için yalvarmalı. Bunu gerçekten yapamaz çünkü çamura batıyor ve ben buna izin veremem.

Ona tekrar uzanıyorum, bu sefer hızlıca, bacaklarından tutup sürüklüyorum, sonra ipimi alıp insanı bir denizcinin yelkenlerini bağladığından daha iyi bağlıyorum. İnsan hareket edemiyor. Ama konuşabiliyor. Çene çalışıyor. Ağzına da dikkat etmeliyim. Dişlerimle *tilimin* bir parçasını koparıp insanın ağzına tıkıyorum. Kahverengi gözleri açılıyor. Bağlanmış, ağzı tıkanmış ve ağlıyor, tam da dişilerimi sevdiğim gibi. Bu manzara karşısında sikim kalktı. "Omega olmasan iyi edersin."

Cyan

Reality şovlarda rol almak berbat bir şey. Televizyonda heyecan verici görünüyorlar ve onları izlemeyi seviyorum ama böyle bir şakayı yaşamak hiç eğlenceli değil. Gerçekten korkuyorum. Şovun içinde güvende olduğum, yılanın sadece gerçekçi bir dekor olduğu, etrafımdaki canavarların gerçek olmadığı gerçeği bile beni çok az rahatlatıyor.

Kafasının arkasında kızıl saçları, kulak yerine firfırları, yassı bir burnu, çıkık elmacık kemikleri ve iri, keskin dişleri olan yeşil bir canavar gibi giyinmiş adam beni taşıyor. Yine hızlı, adımları emin, göğsü sert, pençeleri derime batıyor. Kirli kolumla yüzümü siliyorum ve beni kovalayan ve benden bir yemek yapmak isteyen dev yılanla olanlardan sonra kendimi toparlamaya çalışıyorum. Ama ağlamayı bırakıp dinlememe rağmen titreyen ellerimi sakinleştirmeyi başaramıyorum.

Yanımızda yürüyen adam gri, kel, elmacık kemiklerinde, alnında, çenesinde ve kısa burnunda çıkıntılar var ama asıl dikkat çeken gözleri. Bir kedininki gibi çekik ve simsiyah, gümüş gözbebekleri var. Beni tutan canavarın aksine -şimdi öncekinden daha sıkı- bu daha zayıf ve biraz daha kısa, daha...insansı. Başında bir

üzerinde parlayan çizgiler olan siyah bir tulum. Kamuflaj gibi görünüyor.

Orijinal canavar konuşurken, yenisiyle göz göze geliyoruz. Göz bebeklerine bakıyorum, başka tarafa bakamıyorum. Esas olarak bakıyorum çünkü lens görmüyorum ve bunun makyaj olduğuna inanmak zor. Gerçek bir canavara benziyor. Beni tutan kişi kollarını etrafımda sıkıyor ve pençesi uyluğumdaki deriyi kırıyor. İnliyorum ama o bırakmıyor, sonra olduğu yerde duruyor.

Vücudumun yan tarafında titreşimler hissediyorum ve sonra bir çingiraklı yılanın kuyruğunun ürkütücü sesini duyuyorum. Yılanlardan nefret ederim. Yerini bulmak için aşağıya bakıyorum ama ses yaklaşıyor ve ben . Ses yükseliyor ve canavar beni tutuşunu gevşetiyor, sonra beni yere bırakacakmış gibi hafifçe eğiliyor.

"Hayır," diyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. Bileklerim bağlı, bu yüzden pratik olarak ona asılıyorum. "Beni yere bırakma dostum. Her yerde yılanlar var." Ağırlığımı bir profesyonel gibi taşıyor ve ben iri bir kız olduğum için bu nadir görülen bir şey. Kısa boylu ve çay fincanı gibi tombulum. Beni kucağına alıp ormanda benimle dolaşabilecek bir adam bulacağımı hiç düşünmemiştim ama her şeyin bir ilki vardır. Çenesine doğru bir bakış atmaya cesaret ettim.

Sanki taştan oyulmuş kadar güçlü. Canavar çifti konuşuyor. Bu bir tartışma, kelimeleri kırılmış ve şiddetli. Başımı canavarın omzuna yaslıyorum ve yılanın çingırağı duruyor. Gri canavar ve eliyle konuşuyor. Hava dalgalanıyor ve ağaçların arasında devasa bir şey beliriyor. Ne olduğunu göremeyecek kadar yakınım ama pürüzsüz, metalik ve insan taşıyabilecek gibi görünüyor. Bunun bataklığın ortasında saklanan bir uzaylı gemisine bağlı bir tüp olduğunu ve bunların beni kaçırıp gezegenlerine götüren uzaylılar olduğunu hayal ediyorum, böylece beni hayatımın geri kalanını hendek kazarak geçireceğim bir yere satabilecekler.

Kıkırdıyorum.

Beni taşıyan canavar üst dudağını soyuyor. Lanet olsun, dişlerini bile yapmışlar. Reality şov için her şeyi yaptılar. Bu performans için Oscar alsam iyi olur.

Yine hareket ediyor. Ayılıyorum ve beni nereye götürdüğüne dikkat ediyorum. Bu iyi bir şey. Umarım gösteri bugünlük biter ve biz de yıkanmak ve dinlenmek için buradan uzay gemisine benzeyen -ki bu oldukça yaratıcı- karavan alanına gireriz. Belki maskenin arkasındaki adamı görebilirim. Beni bu kadar zahmetsizce taşıyabilen her adam ilgimi çekmeye değer. Pazularına bakıyorum. Kocaman. Oldukça seksi.

Üçümüz bir ağaç gövdesine giriyoruz, sonra zemin kalkıyor ve bizi ağaca taşıyor. Asansöre binmek gibi. Bu yapımcılar gerçekten çok iyi. Ünlü olacağım. Adamların gitmemize karar verdiği yere vardığımızda, asansörden çıkıyoruz ve uçaklardaki acil durum ışıklarına benzeyen ışıklarla loş bir şekilde aydınlatılmış uzun ve karanlık bir koridora giriyoruz. Kırmızı değil de yeşil olmaları dışında.

Canavarlar koridorda ilerliyor ve kayarak açılan ve sadece ikimizi içeri alan metal bir kapıda duruyorlar, gri canavar geride kalıyor. Yine konuştular. Yine bir yerden bir çingirak sesi geliyor. Gerginleşiyorum ve yerde çingiraklı yılan arıyorum. Hiçbirini bulamayınca adamın kollarında rahatlıyorum ve iç çekiyorum. Bu gece buradayız ve onu rol yapmayı bırakıp benimle İngilizce konuşmaya ikna etmeye çalışacağım.

Işık yukarıdan değil aşağıdan geliyor ama adam beni yere yatırdığında steril odada yılan olmadığını görmeme yetiyor. "Teşekkürler," diyorum ve bakışlarımı kaçırıyorum. Odanın sol tarafında büyük bir yatak var. Ön kapının karşısında bir masa var. Arkasında, sanki bana bataklıkta olduğumu hatırlatmaya ihtiyacı olmadığını biliyormuş gibi görüşümü engelleyen devasa ağaç gövdesine bakan pencerenin altında gri bir kanepede oturuyor, ölümüne korkuyorum ama kendimi toparlamaya çalışıyorum. Bir kahkaha atıyorum ve adamın varlığının acı verici bir şekilde farkında olarak etrafta dolaşıyorum.

Orada kıpırdamadan duruyor ve beni izliyor.

"Tuvaletin nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordum. Cevap veriyor ama senaryoya sadık kalıyor, bu da onu anlamadığım anlamına geliyor. "Hadi ama dostum, İngilizce konuşursan ölmezsin." Tamam, bir şey yok. İspanyolcaya geçiyorum. Simsiyah gözlerinde en ufak bir duygu kırıntısı yok ve dudakları kıpırdıyor. Bir şeyler havlıyor ve odayı geçip duvarın dibinde dururken yolundan çekiliyorum. Yanında durup tuvaleti bekliyorum.

Kolumdaki deri onunkine değiyor ve ona bakıyorum. Benim bir metreye yakın boyuma karşılık onun boyu bir metre. "Nerelisin?" İskandinavyalı olduğunu düşünüyorum. Bu adamlar uzun boylu genlere sahipler ve oldukça ateşliler. Profilini inceliyorum. Simetrik, güçlü bir çene. İşte o zaman saçlarını görüyorum ve daha iyi bakmak için geri çekiliyorum. Uzun kırmızı örgü kafasının arkasının ortasından başlıyor ve kıkına kadar uzanıyor.

Kıçının sertliğini fark etmemeye çalışıyorum. Bu, Everest Dağı'na bakarken onu görmemek gibi bir şey. Yani, bu adamın yıllarca futbol oynayarak bilenmiş gibi güzel bir kıkı var. "Hiç futbol oynadın mı?" Kostüm giymiş adamla flört ediyorum. Oscar performansı burada millet.

Bana elini uzatıyor, pençeli parmakları esniyor. Avucumu onun soğuk elinin üstüne koyuyorum. Bir ürperti koluma doğru ilerliyor, meme uçlarımı sertleştiriyor. Tam elimi çekecekken duvar kayarak açılıyor ve duvardan aşağı su akan küçük bir kapalı alan ortaya çıkıyor. Bir platform açılıyor ve büyük bir leğen oluşuyor. Sanırım bu bir küvet. Adam konuşuyor ve beni içeri itiyor. Kıyafetlerimin hâlâ üzerimde olması umurumda değil. Vücudumu duvara yapıştırıp yüzümü yukarı kaldırıyorum.

"*Puto cabrón*," diye bağıriyorum. "Hava gibi."

Adam avuçlarını kulaklarına götürmüş, öldürücü bir bakışla orada duruyor. "Duştan" çıktım, titriyordum. "Siktir et bu boku, ahbap. Eve gitmek istiyorum."

Benden suya doğru bakıyor ve sonra içeri adım atıyor. Su vücuduna çarptığı anda iç çekiyor ve omzuna taktığı deri atkıyı çıkarırken yüzünü yukarı çeviriyor. Bu onu çıplak göğüslü bırakıyor. Adam tam bir kas şaheseri. Eskiden atletmiş olmalı, ya da belki hâlâ atlet ve bu program ünlülerle sıradan insanları eşleştiriyor. Bir sonraki bekarlığa veda programının korku versiyonu gibi. Belki de bir canavarı sevip sevemeyeceğimi görmek için beni buraya koydular. Canavar ve tanrıça boyutunda güzellik versiyonu gibi.

Adam uzun siyah deri eteğinin düğmelerini çözdü ve bana doğru fırlattı.

Yakalıyorum ve bacaklarının arasına bakıyorum. Başka tarafa bakamıyorum. Dev aleti Oscar konuşmama girecek. Mantar tepesi delinmiş ve tabanında geniş bir halka var. Beni izliyor, ben de başka tarafa bakıyorum ve kıyafetlerini indirip bir havlu arıyorum. Yani, hayatımı dışarıdaki dev bir yılandan kurtardı ve dinlenebileceğimiz bir odamız var. En azından ona bir havlu verebilirim.

Hiçbir şey bulamıyorum ve boğazımı temizliyorum. "Hiç havlu bulamıyorum."

Bana cevap veriyor ama anladığım bir dilde değil. Neden iletişim kurmamakta ısrar ettiğinden emin değilim ama bu sinir bozucu. Su duvardan aşağı akıyor ve adam kıpırdanıyor. Etkilenmiş görünmüyor. Alan için çok büyük ve kesinlikle leğene oturmak için de çok büyük. Gözleri kısılmış, suyla maceram kısa sürmüş olsa da ondan önce benim yaptığım gibi duvara yapışmış duruyor. İnliyor. Belki de soğuğu seviyordur. Biraz ürkütücü ama canavar kişiliğine uyuyor. İki Oscar lütfen. Anında.

Su durur, lavabo bir hava vınlamasıyla boşalır ve adam duştan güzel ve kuru bir şekilde çıkar. Bu harika bir teknoloji, tamamen fütüristik bir şey. Kapalı alanı işaret ederek tekrar konuşuyor. Su artık akıyor ve pislik içinde uyuyacağımı düşünüyorum ama

Uzun sürmez. Adam yan taraftaki bir tür gösterge paneliyle oynar ve su tekrar aşağı dökülür. Şelale değil ama damlıyor. Dirseğimi tuttu.

"Hey!" Tutuşundan kurtulmaya çalışıyorum.

Beni "duş" alanına sokuyor ve ılık su omuzlarımdan aşağı damlıyor. Sıcaklık ideal değil ama içimde şikâyet edecek bir şey yok. Cehennem gibi bir gün oldu ve öğleden sonra uykusuna hazırım. "Saat kaç?" diye soruyorum. Bana cevap vermeyeceği için homurdanarak etrafımda dönüp şampuan arıyorum. Bulamayınca elimden geldiğince yıkanıyorum, üstelik kıyafetlerle, çünkü adam gibi çıplak yıkanmıyorum. Su tekrar donmaya başladığında dişlerim takırdıyor ve adam kontrollerle oynuyor. Vücuduma bir sıcak hava üflüyor. Ciyaklıyorum. "Tanrım."

Kendimi çok daha iyi hissederek dışarı çıkıyorum ve etraftan dolaşıyorum, yani tırmanmaya hazır çıplak bir dağ gibi orada dururken yanından geçip gidiyorum. Evet, tahrik oldum. Hayır, onunla seks yapmayacağım. Umarım bunu biliyordur ve orada çırılçıplak durup devasa gururunu sergilemesinin kemiklerini kırmama neden olmayacağını biliyordur.

Düşün iyi yanı, anında ısıtmanın benimle birlikte giysilerimi de kurutmasıydı. Kabul ediyorum, süper temiz değilim ama en azından artık kirli değilim. Çok daha rahatım. Bu adamın benimle konuşmasını, nerede olduğumuzu ve neler olduğunu anlatmasını sağlamalıyım. Annem ve Victor, hatta belki de kardeşim Mario, beni yılanlı reality şova kaydettirmiş olmalı. Korkunç adam bunu onaylarsa, en azından o zaman neler olup bittiğinden emin olabilirim. İşte böyle, huzursuzum ve ne yapacağımı bilmiyorum.

Ona bakıyorum. Orada duruyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş, bir omzu duvara yaslanmış. Aleti kocaman ve sert, ona bakmamaya çalışıyorum. Bana zarar vereceğinden ya da tecavüz edeceğinden neden korkmadığımı bilmiyorum ama ikisini de yapmayacak. Yani, bir yerlerde kameralar olmalı, ama eminim adamını bulanıklaştırıyorlardır.

parçalar. "Bu *Açlık Oyunları* gibi bir şey ve sen de benim ortağım mısın?" diye sordum.

İç çeker ve yatağa oturur, sonra bir şeyler homurdanır ve yanındaki şilteye vurur.

Sanırım yanına oturmamı istiyor. "Hayır, dostum, ben iyiyim." Çıplak bir ucubenin olduğu bir odada *o kadar* da rahat değilim. Kıçımı kanepeye koyuyorum. İçine gömüldüm. Garip ama bu tuhaf gösteride gittikçe daha iyi oluyorum. Kanep vızıldayarak canlanıyor. "Oooo, bu çok güzel. Victor'da bu masaj koltuklarından bir tane var. O kullanıyorum." Arkama yaslanıyorum ve kanepenin vücudumdaki kıvrımları çözmesine izin veriyorum.

Adam hiçbir şey söylemiyor. Yüzünü ovuşturuyor, bana bakıyor, tekrar yüzünü ovuşturuyor ve sonra bağırıyor.

Masaj terapisi anımdan sıyrılıp bir elimi kalbimin üzerine koyuyorum. "Bunu yapacağın zaman beni uyarmalısın. Neredeyse bayılıyordum."

Sanki bir şey bekliyormuş gibi kapıya bakıyor. Bize doğru gelen bir şey yok.

Sonra ayağa kalktı. Kızgın görünüyor. Ya da normalde böyle görünüyor. Bilemiyorum. Ama homurdanıyor ve muhtemelen sadece kendisinin anladığı tıkrıtı ve tıslama seslerinden oluşan garip bir dilde küfrediyor. Kapı açıldı ve gitti.

Kapıya doğru sıçradım. Çok geç kalmıştım. Mühürlenmişti. Ona vurdum. "Hey! Çıkarın beni." Kulağımı kapıya dayadım ve uzaklaşan ayak seslerini duydum. Biraz daha vuruyorum, ama çok geçmeden elim acıyor, bu yüzden kanepeye geri dönüyorum ve bana masaj yapmasına izin veriyorum.

Yine de dağınık bir odada rahatlamak zordur. İskoç eteğini -bugünlerde kim iskoç eteği giyiyor ki? İskoç eteğini alıp ona küfrediyorum ve lanet şeyi güzelce katlayıp yatağın köşesine koyuyorum. Dışarı çıkmadan önce giyinmeliydi.

Yatak kestirmek için güzel görünüyor, ama ona beni becerme hisleri gönderdiğimi düşünmesinden korktuğum için orada uyumaya cesaret edemiyorum. Vücuduma masaj yapmayı keseceğini umarak kanepeyi tercih ettim. Fakat

hassas görünüyor ve masaj şeyi durmuyor. Siktir et. Kanepenin yanında bir halı var. Üzerine oturup bacak bacak üstüne atıyorum. Yapımcıların ne zaman gelip benimle bu konuda konuşacaklarını merak ederek parmaklarımı oynatıyorum. Onlara aklımdan bir parça vermek istiyorum.

Kinre

Ben gemilerinin etrafında dolaşırken Telealılar da ortalıkta görünmüyorlar. Bir talihsizlik yaşanması ihtimaline karşı, ki bu kuvvetle muhtemel, insan türünün zekâsını ve temel hayatta kalma içgüdüsünden yoksun oluşlarını merak ederken, geminin düzenini öğrenmeye çalışıyorum. İnsanın misk kokulu karanlık bir yere geldiğini ve Yılan Kraliçe tarafından takip edildiğini görünce, insan sessiz olmak istemeli. Yapması gereken ilk şey -ki bu bir kadın- ya koşum takımını vücudunun etrafına sabitlemek, böylece koşarken zıplayıp ses çıkarmasını önlemek ya da koşum takımından tamamen kurtulmak olmalıydı.

Bir insan dişisi Regha için avdır. Bedensel savunmaları yok. İnsan dişinin Loven'ın Kral Katili gibi bir Omega olabileceği sonucuna bu şekilde varıyorum. Ben görevimi yerine getirmeye çalışırken Telean gemisinde bir Omega, ihtiyacım olan son şey. Islak beyaz gömleğinin altındaki koyu renk meme uçlarını görünce sikimin sızlamasının yanlış olduğunu umuyorum. Dışarıda memelerini fark etmemiştim ama dört duvar arasında aletim beni iri memelerinin varlığı konusunda uyardı.

Ben köşeyi dönerken bir grup geveze Telean sessizleşiyor. Dreikx'in gemisine girmeme neden izin verdiğini merak ediyor olmalılar. Ben merak etmiyorum. Telean Ticaret Anlaşması'nı bilerek kaç kez ihlal ettiği ve hem Telean başkanının hem de Regha kralının düşmanı düşünülürse, aptal olsaydı çoktan ölmüş olurdu. Dreikx zeki biri ve beni dinlemek istiyor. Kesinlikle aptal olan bazı çalışanlarının aksine. Yaklaşık bir döngü önce Horde Queela'dan Ohala kasabasına doğru ilerlerken çadırıma girip hançerimi çalmaya çalışan o aptal gibi.

Onu öldürdüm ve Loven hepimize geri dönmemizi emrettiğinde Telean gemisine baskın yapmak için yola çıkmıştım. Ohala'ya geçtik çünkü öncelikli görevimiz buydu, ancak Ohala sorununu bitirdikten sonra geri dönüp Dreikx'in saklandığı yeri yok etmeyi planladık. Ohala'da kaldık ve Loven'in bir Omega ile bağ kurması her şeyi değiştirdi.

Alfa erkekler Omegaları bağlamaz. Bu yasa dışı ve bir Regha Horde Alfa'sının bunu yapmış olması, diğer Alfa'ların kafasına fikirler sokacak ve tam bir sistem çöküşü yaşanacak. Kral bizim için gelecek.

Horde'dan kaçan birkaç Horde üyesiyle birlikte gidebilirdim. Ama Loven benim kardeşim. Yapmak istediklerini yapabilecek biri varsa, o da Loven'in Horde'a liderlik etmesidir. Ben ömür boyu Horde'um.

Queela'nın derinliklerine yerleşmiş olan Telean gemisi, Telean kanun kaçakları için mükemmel bir sığınaktır ve Loven'in vazgeçmeyi reddettiği bir insan Omega bulduğu için şanslıdırlar. Kralın emirlerine karşı geldi, bu yüzden şimdi kanunla arası iyi olmadığı için sıska kışlarını Regha kralına bildirmedi. Şimdi, Horde ve Teleanlar pratikte kanunun aynı tarafındalar. Benim görevim Dreikx'in bunu anlamasını ve bizimle müttefik olmasını sağlamak. Kral bizim için gelecek ya da biz ona gideceğiz. Her iki durumda da, Horde'un müttefiklere ihtiyacı var.

Hepimiz biliyoruz ki Horde'un yapacağı en akıllıca şey her zaman olduğu gibi ilerlemeye devam etmek. Bunun yerine Loven, kralın bizi kolayca bulabileceği ve her an saldırabileceği bir kasabada kalıyor. İntihara meyilli değil, insanına deli gibi aşık ve biz de yüzmeyi sevdiği için Ohala'da kalıyoruz. Ağzından bu nedenle Ohala'da kaldığımızı söylemesi kadar aptalca bir şey çıkmadı. Omega'ya ne kadar aşık olduğunu asla itiraf etmezdi. Öte yandan, eğer odada bir Omega varsa, aptallaşabilirim ve bu ikimizin de ölümüne neden olabilir.

Merdiven aramak için uzun koridoru kullanıyorum. Asansörü öldüğümde ve gömülmek üzere dışarı taşındığımda kullanacağım. Asansörler Telean korkakları içindir. Merdivenleri aramak için ilerliyorum, aklımda kardeşimin iyiliği var. Loven Omega'sını paylaşmayı reddetti. Alfa erkeği için garip bir şey daha. Omegaları ya da en azından öyle yapmamız gerekir. Omega'lar tek bir Alfa ziyade bir Alfa sürüsü tarafından daha iyi hizmet görür ve korunur.

Ve böylece beynim ormanda bulduğum insana geri dönüyor. Dünya gezegeninde milyarlarca kadın var, şimdi bir tanesi eksildi. Onun Telean gemisinde olması beni biraz korumacı, görevimi mahvetmesi biraz öfkeli ve lanet merdivenleri bulamamam da kesinlikle öfkeli yapıyor. Küfrederek dönüp geldiğim yere gidiyorum, Teleanların asansör dedikleri kedi taşıma ulaşıyorum ve bir düğmeye basıyorum. Bu insanların elektriği kesilirse üst katlarda mahsur kalacaklardı. Siktiğimin salakları. Talihsizlik olursa diye, stratejim olarak kusuru rafa kaldırıyorum.

Üst güvertede, komuta odalarının içinde, Teleanlar büyük ekranlarının önünde toplanmış, tüm gözler odamızın zemininde oturup parmaklarını dolaştıran insana bakıyor. Erkeklerinin itirazlarına rağmen Dreikx bana gülümseyerek ekranı kapatıyor ve ardından ofisinin kapısını açıyor. İçeri girip masasına oturuyorum ve kirli çizmelerimi sandalyeye dayıyorum.

Kapı kayarak kapanır ve Dreikx yüzünde hoşnutsuz bir ifade belirir. "Giyinmek ister misin?" diye sorar.

"Hayır."

"Bazı erkeklerim bunu bir davet olarak algılayabilir."

"Sikecek deliğim yok ve ağzım keskin dişlerle dolu. Onları denemeye davet ediyorum. Şimdi, odamdaki o kameralardan kurtulun. Ciddiyim."

"Sadece giyinirsen."

Sırıtiyorum. "Aletime bu kadar çok bakmazsan çıplak halim seni rahatsız etmez."

Beni görmezden geliyor ve duvara doğru yürüyor, duvar kayarak açılıyor ve bir dolap ortaya çıkıyor. Kendisinininkine çok benzeyen siyah bir tulum seçiyor ve bana uzatıyor. Homurdanıyorum. Regha Alfalarına kıyasla Teleanlar daha zayıftır. Bu bir. İkincisi, giysi çevreyle birlikte renk değiştiriyor, yani bataklıklarda yeşile dönebiliyor. Dreikx siyah giyiyor. Böyle şeyler için zırhım var.

Dreikx yüzünde boş bir ifadeyle öylece duruyor. "Esneyecek ve vücudunuza göre şekillenecek."

"olmaz."

"Yedek *til* 'im yok."

Eminim öyledir. Evine yaklaşan neredeyse her erkeği öldürdü. Ama ben ortalama bir Regha Alfa'sından daha yetenekliyim çünkü ben Horde'um. "Bunun doğru olmadığını ikimiz de biliyoruz," diyorum ona.

Dudakların gerilmesi. Gümüş gözbebekleri büyür, sonra küçülür. Dreikx bir süre düşündükten sonra başka bir dolabı açar. Burada ödülleri duruyor. Teleanlar ve Reghanlar benzer ırklardır. Teleanların evreni keşfetmek için Regha'dan ayrılmanın bir yolunu bulan Reghanlar olduğu söylenir. Bir gezegene inmişler, buraya Telea adını vermişler ve teknolojilerini geliştirmeye çalışmışlar. Bu arada, burada Regha'da, bedenlerimiz üzerinde çalıştık ve vahşi yöntemlerimizi benimsedik. Telealılar ilkel dürtülerini bastırdılar, ancak içten içe, Regha'dan gelen kökler Dreikx'in Regha'dan topladığı kupalarda kendini gösteriyor.

öldürdüğü erkekleri. Ben de ganimetlere düşkünüm ve koleksiyonum oldukça geniştir.

Yeterince eminim, uzun siyah bir *til* buluyor ve bana uzatıyor. Gemisinde silahsız dolaştığımı fark ettiğinden eminim. Silaha ihtiyacım yok. Teleanları kahvaltı niyetine yerim. Hiçbirinin, hatta bir grubun bile bir Horde erkeğine karşı şansı yok. Hançerleri zırhımızı delemmez, saldırmaya çalışırlarsa pençeleri kırılır ve lazer silahları bana fişkırان amları hatırlatır.

Ben masasına geri dönmeden hemen önce, o benim yerime oturuyor ve kollarını kavuşturuyor. Bir güç . Gemisinde kimin yetkili olduğuna dair ince bir hatırlatma. Onun masasında oturamam. O da öyle düşünüyor. Homurdanıyorum, dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Güzel ev," diyorum ona.

"Ziyaretiniz için teşekkür ederim." "Her zaman."

Sessizlik. Ne demek istediğimi anlıyor. İstedğim zaman Horde'la birlikte dönebilirim ve döneceğim. Teleanlar Horde'un dengi değil, tüm teknolojileriyle bile. Ama bu suçluları öldürürsek, krala iyilik yapmış oluruz ve Loven, kral bağlanma ölüm cezasını ya da herhangi bir bağlanma cezasını tamamen kaldırıana kadar krala iyilik yapmayacaktır.

"Burada ne yapıyorsun Kinre?"

"Demek adımı biliyorsun."

"Sen ünlüsün."

Daha geniş gülümsüyorum. Egomu okşuyor ve bu hoşuma gidiyor. Diğer Horde üyelerinden daha fazla Telean tüccarı öldürdüm. İşimle büyük gurur duyuyorum. "Uslu duracağıma söz veriyorum."

Dreikx güler. "Gemime girmene izin verdim. Seni hayatta tutacağım ama gemide öldürdüğün erkeklerin kardeşleri olduğunu bilmelisin. Ölen kanlarının intikamını almalarına engel olmayacağım."

"Onları benim odama yönlendir." Söylediğim anda pişman oldum. Odamda bir kadın var. Bir Omega olabilir. Hiçbir fikrim yok. Önemli olduğundan değil, çünkü bir dişi aramıyorum, hele bir Omega, ama yine de bir dişi ve eğer onu gölgelerde saklanıp arkamı kollayan Vemlox'a ulaştırabilirsem, ona edeceğim. Zaten bir Omega istiyor, buraya gelirken insan dişiler hakkında çenesini kapatamadı. Hayatımın en uzun yolculuğu.

Dreikx yakasını kurcalıyor ve onu birbirine tutturan yıldızı çözüyor. "Horde'un sonunun geldiğini duydum."

"Yanlış duymuşsun."

Sırıttıyor. "Loven bir Omega bağladı. Bunun için ölecek ve Horde da onunla birlikte ölecek."

"Loven Horde'a liderlik edebilecek tek Alfa değil." "Ama hayattayken öyle."

Dişlerimi sıkıyorum. Dreikx nasıl karıştıracağını biliyor. O bir manipülatör, kelimelerle arası iyi. Ama ben de öyleyim ve Loven beni bu yüzden buraya gönderdi. Kardeşimi seviyor ve onu takip ediyor olsam da, ben de bir Alfa'yım. Kan bağımız beni onun yanında tutan şey, yerde yatan kesik başının yanında değil. Horde'dan ayrılıp kralın yanına dönebilirim. Aslen geldiğim yer olan Toplayıcılara geri dönebilir ve kendi Toplayıcı birliğim için hazır olana kadar en büyük kardeşim Tayseer ile birlikte at sürebilirim. Yapabilirim ama yapmayacağım. Ait olduğum yer Horde ve Loven'ı takip etmek kolay, özellikle de ona meydan okumama izin verip hiçbir şey düşünmediğinde. Kan her şeydir. Loven'a çok sadığım ve onu asla incitmeyeceğim. Dadımız, kardeşler olarak birlikte en güçlü olduğumuzu anlamamızı sağladı.

Yaklaşıyorum.

Dreikx umursamıyormuş gibi davranıyor ama Telean'ın gözbebekleri siyaha karşı gümüş renginde ve genişlediklerinde onu ele veriyor. Bana karşı temkinli. Korkmuyor ama kesinlikle aptal da değil.

"En az iki turdur burada saklanıyordun," diyorum. "Ve şimdi nerede olduğunu biliyoruz."

"Biz mi?"

"Biz. Bataklıklarda yalnız yürümem. Ben Horde'um."

Yutkunuyor. Yine korkudan değil. Düşünüyor ve bu konuda hızlı davranıyor. Bu yönünü sevdiğimi söylemeliyim. "Gemimi yağmalamaya niyetin yok."

Başımı sallıyorum.

"Sen de krala gitmeyeceksin."

Başımı salladım.

"Size katılacağımı düşünüyorsanız aklınızı kaçırmışsınız demektir."

"Yapacaksın."

"Yoksa?"

"Geleceğiz. Horde Loven'ındır."

"Horde erkeklerinin neredeyse yarısının Ahka'ya döndüğünü duydum." "Yalanlar. Seni yalanlarla kim besliyor, hm?"

"Tayseer."

Şok olmuştum, soğukkanlılık numarası yaptım. Loven, Tayseer Omega'sını almaya çalıştığında Tayseer'i öldürdüğünü söyledi. Bunu biliyordu! Onu öldüremezdi, tıpkı benim onu öldüremeyeceğim gibi. Loven onu Kızgın Nehir'e itmiş olmalı ve Tayseer kurtulmuş, muhtemelen Queela'ya sürüklenmişti. Yüzüm ifadesiz, Telean'ı parçalara ayırmak isterken yerimde kalıyorum. Kardeşim Tayseer'e bilgi aktarıyor. Tayseer, Omega Toplayıcısı, Regha'daki en güçlü Alfalardan biri. "Tayseer öldü."

Dreikx yine sırtıyor. "O fazlasıyla hayatta. Onu görmek ister ?"

Zırhım kalkıyor ve vücudumu sert bir kabukla kaplıyor. Dreikx gözünü kırpamadan boğazını kavrayıp sıkıyorum. "Beni tehdit mi ediyorsun?"

Soluk gri ve her saniye daha da solgunlaşıyor. Onu öldüreceğim, sonra da sonuçları hakkında endişeleneceğim. Horde'un önce öldürüp sonra soru sorduğunu biliyor. Biz

basitlik üzerine çalışırız. Bir isyan gördüğümüzde onu bastırır ve yolumuza devam ederiz.

Kapıda bir ping sesi. Biri içeri girmek istiyor.

Dreikx'in gözlersürüklenme Kapa çeneni. O
değil savaşmak Ben, sırtıyor ve ben elimi
büküp boynunu kırmak istiyorum.

Kapıda bir ping daha. *Ping, ping ping.* Şimdi daha acil.

Müttefiklere ihtiyacımız var, diyor Loven'in sesi kafamın içinde. *Çağırabileceğimiz tüm müttefiklere ihtiyacımız var. Regha'nın her köşesine git ve onları bana getir. Bu senin görevin Kinre.* Parmaklarımı onun teninden ayırıp geri çekilmek için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekiyor.

Dreikx öksürür ve boğazını tutar. Çınlama artık sürekli ve Dreikx henüz konuşamıyor. Gözlerimi deviriyorum ve kapıya vuruyorum. "Siktir git! Meşgulüz."

Dreikx gülüyor. Boğuluyor ve benim yüzümden öleceğini düşünüyorum. Su arıyorum ve odanın köşesinde yapay bir mini çeşme görüyorum. Bir fincan dolduruyorum ve sanki hizmetçisiymişim gibi ona veriyorum. Loven'in saflarında olmasını istediği adamları öldürmeye çalıştığım için başıma gelen bu. Kardeşim Teleanlara karşı sabrına çok daha fazla güveniyor. Bu onun sorunu, benim değil.

En azından ping sesi kesildi.

Dreikx ağzını siler ve bardağı yere bırakır. "Meşgul müyüz?" Sırtıyor. Gemide dişi olmadığından, Telean erkeklerinin ilkel dürtülerini birbirleriyle tatmin ettiklerini tahmin ediyorum. Başımı sallayıp gülümsüyorum, akıllıca bir şey söylemek için ağzımı açıyorum ki kapıdan bir ses geliyor ve yabancı bir dil kulak kepçelerimin alev almasına neden oluyor. İnsan dişi dışarıda ve içeri girmek istiyor.

Dreikx bir düğmeye basar ve kapıyı açar.

Odamdaki nöbetçi bana bakıyor ve ben de bakışlarımla onu öldürmeye çalışıyorum. "Onu dışarı mı çıkardın?"

Telean omzumun üzerinden Dreikx'e bakıyor. İnsan dişi havlıyor, sesi yükseliyor. Sesi kızgın geliyor, hepsi

Yüzü kıpkırmızı ve bana emir veriyor derdim. Bu da bana şunu hatırlattı. "Buralarda bir çevirmen var mı?"

"Elbette," diyor onu dışarı çıkaran buraya getiren Telean muhafızı, ama almak için hareket etmiyor.

"Git getir," dedim ona.

Dreikx'e bakıyor ve erkek çenesini sıkıp uzaklaştığında Dreikx'in başını salladığından oldukça eminim. Uzaylı dişiye bakıyorum. Ama uzun süre değil. Beni kenara itiyor. Ya da deniyor. Beni hareket ettiremeyince, vücudumun yanından geçip gidiyor. Yumuşak göğüslerine, yumuşak kalçalarına, tenine, kokusuna, onunla ilgili her şeye temas ettiğimde, tüm vücudum bir şeyle dalgalanıyor... Şey, bunu tam olarak tarif edemiyorum ve oraya gitmeyeceğim. Ona dokunmamak için uzaklaşıyorum.

Odanın içinde konuşuyor, konuşuyor, etrafına bakıyor, daireler çizerek yürüyor.

"Pen-deho." Bunu tekrarladı, ben de ezberledim. Sonra eğildi ve kasıklarını tuttu.

Dreikx soru dolu gözlerle bana bakıyor. Omuz silkiyorum.

"Baş oda," diyor.

Hmm. Bu kelimeyi biliyorum. Ne anlama geliyor? Kingsley'in arkadaşlığını paylaştığım nadir durumları araştırıyorum. Beni ürpertiyor. Omegalar beni ürpertiyor. Hepsini becermek istiyorum. Özellikle insan olanları, yani evet, bu beni ürpertiyor.

"Baş oda!"

Bir çevirmenle içeri giren Telean tarafından kurtarıldım. Cihazı elinden aldım. "Dağılabilirsiniz," dedikten sonra sandalyeyi işaret ediyorum. Kadına "Otur," diyorum. İtaat etmeyince onu oraya götürüyorum. Benimle mücadele ediyor ve kör tırnaklarıyla tırmalıyor, birini kırıyor ve inliyor. Omuzlarını aşağı itiyorum ve önünde çömeliyorum. "Sessiz ol!"

Bu onu susması için yeterince korkutmuş gibi görünüyor. Kahverengi gözleri kocaman açılıyor, sonra kırışıyor ve dudakları . Onu içime çekiyorum.

Korku ve nefesinin izleri. Ve aletimi işaret ediyor. Seğiriyor, oynamaya hazır. Kahretsin, ama hareket edemiyorum. Uzun siyah saçlarla çerçevelenmiş o büyük, itaatkâr kahverengi gözleriyle bakışlarımı tutuyor. Pelüş dudakları biraz daha aralanıyor ve nefes aldığını sanmıyorum. Nefes almıyorum.

Kingsley'nin kulaklarını komik, burnunu komik, altın rengi saçlarını Vemlox'un ince telleri gibi bulsam da, bu insan farklı. Her yeri peluş gibi. Kalçalarından etli kıkına, büyük göğüslerine ve dolgun dudaklarına kadar. Solgun değil. Teni... bronzlaşmış, neredeyse kahverengi, ama tam değil. Bir sürü siyah saç var. Bir tutam alıp burnuma götürüyorum. Koku rahatsız edici ve kaşlarımı çatıyorum. Bu tür saçların kokulu ürünlere ihtiyacı var.

Bileğimi tokatladı ve gözleri sulanarak geri çekildi. Gözyaşları. Buna izin veremem. Böyle şeylerde ne yapacağımı bilmiyorum. Beta dişiler nadiren ağlar, bu yüzden nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Ben Horde Beta ustasıyım. Omegalar bana göre değil. İhtiyacım olduğunda Vemlox hangi cehennemde? "Gözlerini kapat," diye emrediyorum ve gözyaşlarıyla başa çıkmanın yolunun bu olmadığından emin olarak irkiliyorum.

Kokluyor.

Daha fazla
gözyaşı.

Yüzünde bir iz var. Burada umutsuzum. Bir anlık çaresizlikle Dreikx'e bakıyorum.

Kıs kıs gülüyor. "İzle ve öğren, ey güçlü Horde erkeği." Onun yanına oturuyor, bir elini omzuna atıyor, onu vücuduna yaklaştırıyor ve başını okşuyor. Bu sırada bana ölmek istiyormuş gibi sırtlıyor. Gözlerimi deviriyorum ve masasına oturuyorum, yumruklarımı sıkıp metal yüzeye sıkıca oturuyorum. Loven bir Omega'nın -ve bu insanın bir Omega olduğundan oldukça eminim- yoluma çıkacağını bilseydi, eminim beni asla göreve göndermezdi. Buna hazır olmadığımı ve istemediğimi biliyor. Koleksiyoncu eğitimimi hatırlasam iyi olur. Uzun zaman oldu ama Tayseer'in bacaklarımızı birbirine bağlayıp bizi baş aşağı sallandırırken

Koleksiyoncu marşı. *Asla bir Omega'ya dokunma. Onlar ölüm tuzaklarıdır.*

Ama bu kadın kesinlikle güzel . Benim aletim işaret ediyor
o

daha savunma stratejisi oluşturmamdan ilgimi çekti.

Dreikx'in dişiye bir çevirmen yerleştirmesi sonsuza kadar sürer.

İş bittiğinde, kaybolmuş ve kafası karışmıştır. Yumuşak bir şekilde konuşuyor ve çevresiyle uzlaşırken başını okşuyor.

"Burası Dünya değil," diye mırıldanıyor Telean'ların Yılan bilir hangi nedenle gemide tuttukları atık odasına giderken. Bana sorarsanız yok, ama buradaki gösteriyi ben yönetmiyorum. O atık odasını ziyaret ederken, görevimin tehlikeye girdiğini biliyorum.

Yılanın taşakları.

Cyan

Odaya döndüğümde gözyaşlarım görüşümü bulandırıyor. Kapıyı zar zor seçebiliyorum ama sanki açılıp bana bir kaçış sunacakmış gibi ona bakıyorum. Kinre adındaki Regha Alfa erkeği yatağın üzerinde oturuyor ve bana ters ters bakıyor. Ağlamamdan nefret ediyor, ben de ona inat bunu yapıyorum. Saatlerdir ağlıyorum ve günlerce ağlayacağım. Eve gitmek istiyorum. Eve nasıl gidebileceğimi bilmiyorum. Hiç eve gidebilecek miyim? Reality şov diye bir şey yok. Bu benim yeni gerçekliğim ve buna katlanamıyorum. Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Benim için Oscar heykelciği yok.

"bitti mi?" diye soruyor.

"Canın cehenneme." Ana dilleri olan Rahkan dilinde çıkıyor. Keşke çevirmeni hiç yerleştirmeselerdi de ona istediğim gibi küfredebilseydim. Kinre'nin çenesi titriyor ve üst dudakları seğiriyor, sonra kalkıyor. O bir aslan, saldırganlığını göstermek için köpek dişleri bile var. Muhtemelen beni yiyebilir. Kaşlarımı çatıyorum. "İnsan yer misin?" Neden sorduğumu bilmiyorum, çünkü dürüst olmak gerekirse bilmek istemiyorum. Ama Regha Alfaları insan yerse diye hazırlıklı olmak ve cennete gitmeden önce Meryem Ana'ya birkaç dua etmek istiyorum.

" yemedim."

Bu beni rahatlatmıyor. Aslında, şimdi bana bir yemekmişim gibi bakıyor. Köşeye çekiliyorum ve yatağın üzerindeki örtülere özlemle bakıyorum. Omuzlarımı ovuyorum. Oda serin ve acaba gece mi oldu diye düşünüyorum. Pencereden dışarı bakarken bile gece olup olmadığını anlamak zor. Ağaçlar tüm ışığı engelliyor ve buranın bir tür sığınak olduğundan oldukça eminim. Yani başka neden biri bataklığın ortasında yaşamayı seçsin ki? "Bana ne yapacaksın?" diye soruyorum.

"Henüz karar vermedim."

Harika. Belki bir insan yemeye çalışır. Merak kediye öldürdü. "Gece mi oldu?"

"Evet." Bir hançer alıyor ve taşa benzer bir şeyle onu bilemeye başlıyor. Kapıya bakıyorum. Beni öldürecek. Yoksa neden o kötü görünümlü bıçağı bilesin ki? Yine de güzel bir bıçak. Parlak altın gövde, altın sap, keskin bıçağın üzerine kazınmış çizimler.

" kaç?" Ben soruyorum.

Omuz silkiyor. "Buradan Sycol'u ya da ayları göremiyorum. Yine de henüz uyku zamanı değil. Bunu hissediyorum."

Sycol güneş olarak tercüme ediliyor ve görünüşe göre birden fazla ay var. Dişlerim takırdıyor. Ağzımı kapatıyorum ama o beni duyuyor ve bıçağından başını kaldırıp eğiyor.

"Burada oturuyorum ve savunmasız bir yaratığın neden bana dişlerini gösterdiğini merak ediyorum. Aklınızda bir parça da olsa kendinizi korumak yok mu?"

"Üşüyorum," diyorum ona. "dişlerim takırdıyor. Buna titreme deniyor."

Homurdanıyor ve çalışmaya devam ediyor.

Tanrım. zorundayım. "Bir battaniye alabilir miyim?"

Kinre bana boynuz çıkarmışım gibi bakıyor. "Hayatta olmaz. Telean gemisinde yuva falan olmayacak."

Ne yuvası? Ben kuş değilim. "Donacağım."

"Donmayacaksınız. Vücut ısınız çok fazla soğuğa dayanamaz, ancak bu kadarına dayanabilir. Donmayacaksın."

yaşı."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Bir elini kaldırıyor, konuşmayı kesmem için genel bir işaret. "İkimiz için bir yemek sipariş ettim," diyor.

Konuyu değiştirmesi üzerine iç çektim. "İnsan yemediğimiz sürece ben açım."

"Solom yiyoruz. Regha'nın bu bölgesine özgü bir yemek." Ülkesinin adını söylerken, Mario'nun Amerika'yı söylediği gibi söylüyor. Gururla. Bu asker bir adam. Kardeşim deniz kuvvetlerine yazıldı ve ben onunla gurur duyuyorum. Victor bile onunla gurur duyuyor, ancak Mario'nun kararını ilk duyduğunda ona nasıl saldırdığını görünce bu gururu hissetmek için hiçbir nedeni yok. Kardeşim ve ben onun kanından değiliz. Babamız öldü ve annem üç kez yeniden evlendi. Victor en son ve en uzun evliliği. Bir ya da iki yıl daha buralarda olacağını umuyordum ama adam annemi çok hırpaladı ve annem ne yaptığına bir türlü akıl erdiremiyor. İyi ki de öyle. Ona söylemeyi denedim ama beni ispiyonladı. Benim için iyi gitmedi.

Solom'un tercüme etmesi biraz zaman alıyor. Bir yılan. "Tabii ki hayır. Ben yılan yemem." Öğürüyorum.

Kinre hançeri kınına sokar ve kollarını başının altına koyarak sırt üstü yatar. Gülümsüyor. Orada benim için sergilenen çok fazla erkeklik var. Oyulmuş karın kasları, Kaliforniya büyüklüğündeki pazuları, göğsünün üzerindeki tuhaf parlak kırmızı örgü ve ağzına baktıkça uğursuz ve seksi bir şeye dönüşen hınzır bir gülümseme.

"Başka bak," diye emretti.

Yanaklarımda sıcaklık patlıyor ve elimin tersini bir tanesinin üzerine bastırıp başımı sallıyorum. "Bir insandan çok farklısın, hepsi bu." Ona tekrar bakıyorum.

O da beni izliyor, sonra kapıya bakmayı tercih ediyor. "Nasıl yani?"

Çatışmayı hiç sevmedim. Ya da sessizliği. Yabancılarla bile herhangi bir konuda sohbet etmekten hoşlanırım. Markette sohbet ederim.

Neredeyse sıradaki herkesi. değil. Dakikalar içinde yabancından arkadaşşa dönüştük. "Sen yeşilsin."

Kinre dirseklerinin üzerinde duruyor. Dinliyor.

"Muhtemelen 1.80 boyundasın ve-"

"Ayaklar." Sözüünü kesiyor ve başını eğiyor. "Ah, bir ölçüm sistemi. Ben uzunum."

"Evet. Daha önce senin boyunda bir insan

görmemiştim." "Bu iyi," diyor. "Erkekleriniz alfa değil."

"Bazıları öyle. Mesele gerçekten boy değil."

Gözleri büyür. "Her şey boyutla ilgili. Yedi metrelik bir insan büyüktür, bu yüzden bir Alfa olmalıdır, daha küçük bir insan küçüktür, bu yüzden Beta veya hatta Omega olmalıdır."

"Hayır." Başımı salladım. "Kardeşimle hiç tanışmadın. Benden biraz daha uzun ama bir duruşu var. Çok alfa. Bu yüzden Victor'la birbirlerine ters düşerler. Mario gitti, böylece sorunları çözüldü. Ama evet, kardeşim uzun değil. Yine de o bir denizci."

Kinre'nin düşünmesi birkaç saniye sürer. "Denizci bir askerdir."

"Bu doğru."

"Gururlusunuz," diye bitiriyor sözlerini.

"Gözlemcisiniz."

"Victor kim?"

"Üvey babam."

Kinre homurdanıyor. "O sürünün alfası mı?"

Sanırım aile reisini kastediyor. "Hem de çok." "Annenin sürüsünde kaç erkek var?"

"Dört kişiydik. İlk babamdı ama vefat etti. Sonra Diego. Uyuşturucuya bulaştı, annem de onu terk etti. Sonra Ron vardı. Paris'e gitti ve bir daha geri dönmedi. Sonra Victor."

Kinre göz kırpmıyor ve kafası karışmış görünüyor. Birbirimizi anladığımızı sanmıyorum ve devam edip açıklamaktan mutluluk duyuyorum ama kapı çalıyor ve açılıyor. Kinre yataktan fırlıyor, rekor bir sürede kapıya ulaşıyor ve diğeri daha arabayı içeri itmeye fırsat bulamadan erkeği kavırıyor.

Oda. Teleanlı adamı duvara çarptı. "Bir daha buraya paldır küldür girersen," der Kinre, "kollarını kırar ve onlarla kapımı çalarım." Kinre arabayı içeri iter ve kapı arkasından kapanır. "Yemekler geldi. Nefis." Onun şiddeti beni dehşete düşürüyor. Geveze ve agresif biri ve onun yanında olmak, zaman ayarlı bir saatin etrafında olmak gibi.

Bomba. Kalbim boğazımda atıyor.

Kinre kanepeye yerleşir. İki kişi oturuyor, yani Kinre artı bir çocuk oturuyor. Ben çocuk değilim ve kesinlikle çocuk boyunda değilim. Ailemdeki tüm kadınlar yastıklarımız için bol miktarda minderle donatılmış olarak gelir. Belki genlerden, belki de çoğumuz mutfakta on ömür yetecek kadar şekerle karbonhidrat kızartarak vakit geçirmekten hoşlanıyoruz. Midem gurulduyor.

Kinre bana bakıyor ve kanepeye vuruyor. "Buraya gel."

Ben köpek değilim, o yüzden kalıyorum. Sepetten de yemeyeceğim. Uzun, samandan yapılmış ve sirk sanatçılarının yılanlarını tutmak için kullandıkları bir şeye benziyor. Hayır.

Gözleri bende, Kinre sepeti alıyor ve masanın üzerine koyuyor. "Buraya gel," diye tekrarlıyor.

Birazdan ıslık çalıp dizine vuracağını düşünüyorum. Kafasına bir şey fırlatasım geliyor. "Hayır, teşekkür ederim." *Pendejo*, diye ekliyorum kendime. Annem yabancı bir gezegene geldiğimden beri ne kadar çok küfrettiğimi duysa ölürdü. Aman Tanrım, yabancı bir gezegendeyim. Gerçekliğin yerleşmesine izin veriyorum, böylece her seferinde bir gün bununla başa çıkabiliyorum. Bugün yılan yeme günü olacak. Tabii ki hayır. Aç kalacağım ve bu sorun değil. Fazladan kalori yakacağım ve iyi olacağım.

Kinre, "Mideniz ses çıkarıyor," diye gözlemliyor. "Boş ve yemeğe ihtiyacı var."

"Hayır." Ona vurdum. "Ben iyiyim dostum." "Burada yemek var."

Başımı sallıyorum.

Sırıttırıyor. "Dünya'da solom yok mu?"

"Yılanlarımız var, bu yüzden onu yemeyeceğim."

"Ah, anlıyorum. Onlar kutsal hayvanlar. Bir tane kutsal hayvanımız var." Üstünü açar ve arkasına yaslanır.

"Yılanlar kutsal değildir. Eminim insanlar onları yiyordur ama benim halkım yemiyor, o yüzden ben de yemiyorum. Ayrıca, yılanlardan nefret ederim."

Kinre gözlerini bana doğru çevirdi. "Yılanlardan nefret ettiğini söylemeye devam edersen Regha'da zor zamanlar geçirirsin. Biri seni bunun gibi bir sepete açlıktan ölene kadar orada bırakmaya karar verebilir."

"Yüce Tanrım. Neden?"

"Çünkü biz Büyük Yılan'a dua ediyoruz."

Aman Tanrım. Şansım berbat. Koca evrendeki onca gezegenden, sakinlerinin bir yılanı taptığı gezegene inmek bana mı kaldı? Başımı eğip Kinre'ye dikkatle bakıyorum, yüzündeki sürüngenlere özgü özellikleri fark ediyorum, kulakları, neredeyse düz olan burnu, ama en önemlisi, kafası dışında vücudunun hiçbir yerinde kıl olmadığını fark ediyorum. "Siz bir sürüngen ırkısınız."

"Öyle de denebilir. Biz Yılan'dan ve onun tek gerçek Omega'sından geliyoruz. Teleanlar ise Yılan'dan ve onun sürüsündeki diğer Omega'lardan geliyor. Bu ayrım bizi onlardan üstün kılıyor."

Alfa ve Omega. Bunu duymuştum. Kurtlarda da bu sürü dinamiği yok mu?

Kinre sepete bakıyor. Sepetten bir ses geldi ve gerildim. Sepette canlı yılanlar var! Çok korktum, hareket edemiyorum. Gözlerimi dört açarak izliyorum. Bir çift yılan sepetten dışarı fırlıyor ve ona saldırıyor. Kinre her birini yakalıyor ve parmaklarının bir hareketiyle boyunlarını kırıyor, sonra birini ısırp çiğniyor. Midem kalkıyor. Çabucak duş ünitesine koşuyorum ve orada kuru bir şekilde kusuyorum. Ağzımı siliyorum ve köşeme geri oturmak için hareket ettiğimde ona bakmıyorum. Çiğneme sesleri odayı dolduruyor. Görmezden gelmeye çalışıyorum ama yapamıyorum ve artık bakmamayı da beceremiyorum.

Ölü bir yılan masanın üzerine yayılıyor. Kinre'nin bıçağı cerrahi bir hassasiyetle derisini yüzüyor, sonra eti küçük küçük dilimliyor.

küpler. Küpleri önce tabağa, sonra arabaya koyuyor ve arabayı itiyor. Araba metal kapıya çarpıyor. "Pişir," diye emrediyor, muhtemelen dışarıdaki Telean'a. Kapı açılır ve çarparak kapanır, araba gitmiştir.

Kinre dirseklerini dizlerine dayamış, kızgınlığı yüzünden . "Regha'nın geleneklerini kabul etmek istemiyorsunuz."

Tanrım. "Bana izin ver. Çabalıyorum. Eğer Dünya'ya inmiş olsaydınız, emin olun siz de asimile olmakta zorlanırdınız." *Pendejo!*

"Doğru. Ama yine de yemek yerim çünkü Bu garip Dünya gezegeninde hayatta kalmamı ve güçlü olmamı sağladı." "Ben senin gibi değilim."

"İnanın bana, biliyorum."

"Bu da ne demek? Boş ver. Seninle konuşmak istemiyorum." Arkamı dönüp köşeye bakıyorum.

Vücudunu arkamda hissediyorum. Sessiz ayaklarının üzerinde odayı geçtiğini nasıl anladığımı bilmiyorum ama onu hissedebiliyorum. Uyarılma başlıyor, meme uçlarım dikleşiyor ve alt tarafım sanki bu uzaylıyı davet ediyormuş gibi ıslanıyor. Tahrik oldum. Bu da ne böyle?

Kulağıma fısıldıyor: "Korkarım konuşmak benim de aklımdaki son şey. Gördüğün gibi kadın, o kadar da farklı değiliz. Sadece önemli olan yönlerden farklıyız. Ve korkarım bu çok yakında önemli olacak."

Uykumdan sıırıslıklam bir külotla uyanıyorum. Regl olduğumu ya da soğuktan altıma işediğimi düşünerek duşa koşuyorum ve iç çamaşırlarımı indiriyorum. Sırıslıklam olmuşlar ama kan, idrar ya da iğrenç bir şey değil. Berrak bir sıvı, su gibi ama daha yoğun. Aman Tanrım, bu am suyu. Çok fazla am suyu ve düşündükçe daha fazla üretiyorum. Kalçamdan aşağı akıyor. Kimse beni görmese de çok utanıyorum, rahatsızlığımın sıcaklığı beni ısıtıyor.

İç çamaşırımı yukarı çekiyorum ve sanki amıma çekiçle vuruyormuşum gibi irkiliyorum. O kadar hassas. Gitmek için bir adım atıyorum ama bu iç çamaşırı beni rahatsız edecek. Islak ve sinir bozucu. Diğer her şeyin yanı sıra, kendimi kirli hissetmeye ihtiyacım yok. Pantolonumu ve gömleğimi çıkarıp odaya giriyorum ve temiz kıyafetler arıyorum. Kanepenin üzerinde bir tunik var. Mükemmel.

Vücudumun büyük bir kısmını kaplıyor, bu yüzden iç çamaşırımı çıkarıp malzemeyi yumrukluyorum, sonra dışarı çıkıp onları koyacak bir yer arıyorum. Çamaşır sepeti ya da torbası yok ama neyse ki Kinre ben uyurken gitmiş. Ayın, güneşin ya da dünyanın lanet saatinin olduğuna dair hiçbir fikrim yok.

Külotumu kanepenin altına oturuyorum ve küp şeklinde kesilmiş yılan tabağına bakıyorum. Bir adamın çıplak elleriyle öldürüp çiğ çiğ yediği canlı bir yılan olduğunu bilmesem, önümdeki pişmiş beyaz parçaların deniz tarağı olduğunu düşüneneğim. Midem beynimin deniz tarağı olduğunu düşünmesini istiyor. Elimi uzattım, sonra geri çektim. Bunu yiyemem. Gah, yiyecek başka bir şey bulmalıyım.

Kinre

Görünüşe göre, Teleanlar tartışmalara katılıyor. Dreikx, karar verme süreci için gerekli gördüğü diğer insanların ona yapılacak en iyi şeyin ne olduğunu söylediği toplantılar düzenliyor. Ohala'da Horde'a katılma seçeneği sunulduğunda, bütün gece boyunca tartıştılar, ben de oturup izledim. Dreikx onların "ihtiyaçlarını" dinledi. Sanki harekete geçmek için onların iznine ihtiyacı varmış gibiydi. Aslında, oylamaya başladıklarında Dreikx'e ve genel olarak Telean ırkına olan tüm umudumu kaybettim. Nasıl olur da aynı Yılan'dan gelmiş olabiliriz?

Horde'da işler basittir. Regha Horde'un bir Alfa'sı kraldan belirli bir görevle ilgili bir mesaj alır. O bize görevden bahseder ve biz de görevi yerine getiririz. Görevi yapıp gerektiği konusunda hiçbir zaman soru sorulmaz. Loven görevi tamamlamamız için en iyi yolları bulur. Yasalara aykırı olarak bir Omega'ya bağlanmış olsa da, tek bir görevde bile başarısız olmadı. Ona güveniyoruz. Loven ile aynı fikirde olmamak serbest olsa da, çoğu Horde Alfası bunu alışkanlık haline getirmez. Şiddetli anlaşmazlıklar meydan okumalarla sonuçlanır ve Loven yenilmezdir, bu yüzden herkes susar ve söyleneni yapar.

Horde'da bir sorunun mu var? Bir hiyerarşi var. Önce Vemlox ile konuş. Sonra benimle ve sonra Loven'la. Loven'a ulaşırsan ya kaçarsın ya da bir Alfa gibi ölümle yüzleşirsin. Anladın mı? Çok basit. Teleanlar beni boğmak istiyor. Tartıştılar ve oy birliği sağlanamadığı için -sanki esnek giysili diğer pislikler

-Dreikx konsey toplantısını yeniden planladı.

Odama çıkmak için lanet asansörü kullanırken, bunun kaç toplantı alacağını merak ediyorum ama en çok da eve dönebilmek için rakip erkekleri öldürmemin ne kadar süreceğini merak ediyorum. Odamın kapısında duraksıyorum ve metale ters ters bakıyorum. Uyku odamın içinde bir dişi var. Bir Omega. Dünya gezegenindeki milyarlarca kadın arasından bir tanesi, tam da kafamı kaybedebileceğim bir görevin ortasında Regha'da ortaya çıkıyor. Sanki şu anda kırılgan bir kadınla ilgilenmem gerekiyormuş gibi. Onunla ne yapacağıma bir an önce karar versem iyi olacak. Bu arada ellerimi sikimin üzerinde tutup mastürbasyon yapacağım.

İçeri girecekmiş gibi bir adım atıyorum, sonra geri çekiliyorum. Belki de başka bir oda tutmalıyım. Benim neyim var böyle? Ne.. Neyim var? Bu mu? Omega'dan korkuyorum. Bu düşünceyle hırladım ve odaya daldım. Gözlerim boş bir köşe buldu. Bir eli göğsünde, kanepenin yanında duruyordu. "Ödümü kopardın!"

Ses tonundan irkildim. Eğer sesi kulak zarımı patlatmazsa, hiçbir şey patlatamaz. Tatlı bir şeyler koklayarak odayı geçiyorum ve o uzaklaşırken kanepeye oturuyorum. Solom etine dokunmadı, hatta Telean'lara onun için pişirttim. "Ne sıklıkla beslenmen gerekiyor?" diye sordum. Bu koku da ne? Biri buraya gelip ona şeker mi ikram etti? Kim? Hırladım ve ona ters ters baktım. "Cevap ver bana," diye bağıriyorum.

Bir elini kalçasına koyar. "Beslenmeye ihtiyacım yok. Ben evcil hayvan değilim. Acıktığımda yerim ve o kadar da aç değilim" -yiyeceği işaret "o kadar da aç değilim."

"Bu pişmiş et."

"Bu bir yılan."

"Yani?"

"Ben yılan yemem."

Tekrar kokluyorum ve sikim seğiriyor. Bütün gece kalkık ve sertti. Bu koku... Nedir bu? Dişkiye bakıyorum, kızarmış yanaklarını ve alnında boncuk boncuk biriken suyu fark ediyorum. Koluyla üst dudağını siliyor. "Burası çok sıcak," diye mırıldanıyor. Ama hiç de sıcak değil, hem de hiç. Regha'nın sonbaharı, topraklar acımasız kışa hazırlanırken soğuk geçer ve sıradağlara bu kadar yakınken sıcaklıklar çoktan düşmüştür. Reghalılar, özellikle de Alfalar için bu hava iyidir ama insan dişinin ince derisine bakılırsa birkaç dakika içinde kıcı donar.

Üşümüş olmalı. Aslında ben gitmeden önce de üşüyordu. "Hasta mısın?" diye sordum. Bu koku beni rahatsız ediyor ve ne olduğunu öğrenmeliyim. Ayağa kalkıp etrafını kokluyorum, başından omzuna, saçlarına, ellerine kadar. Hiçbir şey yok. Homurdanarak tekrar oturuyorum ve içime çekiyorum. Solumdan geliyor. Eğilip kanepeyi kokluyorum. Hayır, daha aşağıda. Neredeyse oldu.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor.

Bir parça kumaş bulmak için yastığı kaldırıyorum. Onu kaptı.

Dişlerimi gösteriyorum. "Ver onu bana."

Onu arkasına saklıyor, yüzü denizimiz kadar kırmızı. "Hayır," diyor.

Gülümsüyorum. "Dişi, bu gezegende bir Alfa bir şey emrettiğinde yaparsın. hakkında düşünmezsin, sadece yaparsın. Basit, değil mi?"

"Bu özel." "Özel olan nedir?"

"İç çamaşırım, Tanrı aşkına." Bezi kaldırıyor. "Sadece iç çamaşırı ve çamaşır sepetini bulamadım."

Elindeki şeyi kaptım ve burnuma götürdüm. Bir hata yaptım. Omega'nın amının kokusu beynime bir kılıç gibi saplanıyor. Keskin, güçlü ve her şeyi tüketen bir koku. Memeye yapışmış bebek bir Alfa gibi inliyorum ve orada dikilip insan Omega'ya dik dik bakıyorum. Lanet olası iç çamaşırını yemek istiyorum.

Dişi terliyor. Reghalılar terlemez ama Regha'da yaşayan diğer türler terler, bu yüzden alnındaki suyun ne olduğunu biliyorum. İç çamaşırını cebime koyup yaklaşıyorum, saçlarına eğilip kokluyorum. Evet, bu bir Omega, Loven'ın Kral Avcısı gibi bir şey. "Adın ne senin?" diye sordum.

"Cyan Nexus."

"Cyan Nexus," dilimden dökülüyor. Adı bile yumuşak, her yeri yumuşak olan bir kız için iyi bir seçim. Bir elimi boynuna koyup başparmağımla okşuyorum. Geri çekiliyor, ama onu yerinde tutuyorum, biraz içeri çekiyorum, böylece büyük göğüsleri göğsüme değiyor. Boynundaki deriyi okşuyorum, bakışlarım dudaklarında.

Ayrırlılar ve başı geriye düşer, gözleri kapanır. "Sanırım hastayım."

"Eminim daha iyisini yapabilirim." Ve yapmam gereken de tam olarak bu. Etrafta dolaşıp sik aramasına izin veremem. Bu Omega'yı hemen halletsem iyi olacak.

"Tahrik oldun," diyorum ona.

Gözlerini açtı ve geri çekildi. Bacakları uzaklaştı ama ben onu boğazından yakaladım, sonra da kalçasından tuttum. Korkunun kokusu onun uyarılmışlığıyla karışıyor. Benim gibi bir erkek için afrodizyak etkisi yapıyor. Dilimi çıkardım ve yanağını yaladım. Mmmmm, çok tatlı, neredeyse yenilebilir. Dişlerimle sıyırdığım boynuna kadar yalamaya devam ediyorum. Dişi sessiz, korku kokusu tamamen gitmiş, Omega am kokusu dalga dalga burnuma giriyor. Hoşuma gidiyor ve bu yüzden onu alacağım.

Elini elime aldım ve çektim. Bana karşı koymuyor. Gözbebekleri büyüyor ve beni kanepeye kadar takip ediyor, orada oturuyorum, bacaklarımı açıyorum ve ellerini omuzlarıma koyuyorum. "Mesele şu, insan. Hasta değilsin. Sen dönüşmüşsün.

açık. Bende seni kapatacak bir şey var." Tabii ki onunla yatmayacağım. Onun canına okumak, sonra da ömür boyu bağlanmak isterdim. Bu benim kaderim değil. Bağlanmamış hayatımdan zevk alıyorum, çok teşekkür ederim. Ama ikimizi de zevkten mahrum bırakmayacağım. Alfalar ve Omega eşleşir ve Omega amı bir ikramdır. İkramlara bayılırım.

Ayrıca, onu ilk ben buldum ve kimse bir Omega'm olduğunu bile bilmiyor. Bu beni gülümsetiyor. Bilinçaltımda, Koleksiyoncu eğitimi uyarı zilleri çalıyor ve onları görmezden geldiğim için mutluyum, tıpkı bir keresinde Loven'ın dadımızı açlıktan öldüğü direğe götüren Alfa'ya meydan okumamamı söylediğinde onu görmezden geldiğim gibi. Bir Alfa erkeği olduğumu ilan ettim ve yaptığım ilk şey o Alfa'ya meydan okumak oldu. O eğitimliydi ve ben eğitimsizdim, meydan okumadan zar zor kurtuldum ve Alfa'yı alt ettikten hemen sonra Loven'ın elinden bir kırbaç yedim. Loven bana öldürme dürtümü nasıl kontrol edeceğimi öğretti.

Omega'nın üzerinde gömlek bir tunik gibi görünüyor ve ben çekiştiriyorum. "Çıkar şunu."

Can havliyle omuzlarımı kavırıyor ama itaat etmiyor. Burada dizginlerin kimin elinde olduğunu biliyorum ve bu yüzden onun kendine gelmesini beklerken, burada bir bakireyle karşı karşıya olduğuma dair rahatsız edici bir his beynimi yokluyor. Bakire bir Omega, Regha'nın bir mücevheri, şiddetli denizlerimizin dibinde bulunan özel bir taşın içindeki küçük gümüş incidir. Birçok erkek bir tane bulmaya çalışırken öldü. Kralda onlardan birkaç tane var.

"Bunu neden yapıyorum?" diye fısıldıyor. "Bana ilaç mı verdin?" Yanağından bir damla gözyaşı süzülüyor.

"Ben öyle bir şey yapmadım. Benimle çiftleşmek istemen çok doğal."

"Seninle çiftleşmek istemiyorum," diyor ve bir adım daha yaklaşıyor.

Tuniğini toplar ve ne yapacağını düşünür.

Dişlerimi sıkıyorum çünkü bana itaat edilmemesine alışkın değilim. Ben emir verdiğimde Alfalar hizaya gelir. Horde etkilidir. Ne yapacaklarını bilirler, bana güvenirler, beni sorgulamazlar. Ama Omegalar, özellikle insan olanlar, komik

Yaratıklar. Kingsley'nin de Loven'ı reddetme gibi garip bir yeteneği var. Bu onu daha da çekici kılıyor. İtaatsizlikten pek hoşlanmam ama disiplinden hoşlanırım.

Avucumu bacağında gezdirip kalçasını sıkıyorum. "Çok yumuşaksın." Onu izliyorum.

Daha da kızardı. "Şişman olduğumu mu söylüyorsun?" Gözlerimi büyüttüm.

"Söylediğim şeyi kastediyorum. Yumuşak."

"Şişman için başka bir kelime."

"Ben ne dediysem o."

Pençelerimin farkında olarak kalçalarını kavriyorum ve avuçlarımı yüzeyde kaydırıyorum. Teni pürüzsüz ve ince, onu kanatmamak için dikkat etmem gerekiyor. değil. Ona istediğimi yapabilirim ama bu yapmam gerektiği anlamına gelmez. Kızgın bir Omega'nın uzun süre boyunca her isteğime boyun eğeceği düşüncesi beni şiddetle tahrik ediyor. Amını görebilmek için tuniğini tutup kaldırıyorum.

Kıl çıkması gereken gözeneklerin olduğu yerde kıl yok. Reghan'larda da kıl yok ve bu yüzden bu Omega'nın onunkini çıkardığını görmekten mutluyum. Sanki ne olduğunu ve amını nasıl sevdiğimi biliyor. Bu düşünce beni endişelendiriyor ama bacaklarını açtığında duracak kadar değil. Gözbebeklerine bakıyorum ve seğiriyorlar. Kokusu çok güçlü ve tüm geminin kokusunu alıp almadığını merak ediyorum. Tümseğine bir öpücük konduruyorum ve dilimi aşağıya doğru kaydırıyorum, bacağına kaldırıyorum ve ayağını dizime koyuyorum. Beş küçük parmağı var. Çok şirinler ve onlarla oynamak istiyorum. Amını incelerken de öyle yapıyorum. Üstte küçük bir çıkıntı ve sonra dudaklar var. Parmağımı yarığında gezdiriyorum.

Omega inliyor ve saçımı tutuyor.

Geriliyorum ama örgümü avuçlamasına ve başımı yaklaştırmak için kullanmasına izin veriyorum. İnsan Omega amının ilk tadına bakmamı iç çekmesi ve örgümü çekiştirmesi izliyor. Sanırım onu yalamamı istiyor. Tabii ki istiyor. Omega'nın tuniği düşüp yolumu kapatırken am dudaklarını yalıyor, dilimin çatalları arasında çevirip döndürüyorum. Arkasına geçtim.

ve sırtıtıyor. , göz bebekleri büyümüş ve tuniği vücudundan sıyırdığında şaşırmadım.

Ama hazırlıksız yakalandım. Göğüslerine bakıyorum. Kocaman, iri ve koyu renk meme uçları var ve yüzümü onlara gömmek istiyorum. Onları iki elimle kavırıyorum ve bir meme ucunu ağzıma alıyorum. Altımdaki Omega'nın, ben üzerine çıkıp onu arkadan sikerken sallanan koca memelerinin görüntüsü kafamda dönüp duruyor. Onu daha sert emiyorum ve ısııyorum, derisini deliyorum. Bir çığlık atıyor ve hemen tuniğini kapıp göğsünün üstünü siliyorum. Kendimi tutamadığımı gösteren diş izlerine bakıyorum. Bunun için uygun değilim.

Boğazımı temizliyorum ve tuvaletin içindeki duvara sıkışmış ilaçlı çocuğu almak için ayağa kalkıyorum. Bu hayatımın en uzun yürüyüşü ama yine de sadece birkaç adım ötede. Omega kedisinin gücü hakkındaki hikâyelerin doğru olduğunu düşünmeye başlıyorum. Dadımın bana anlattıkları. Bizi yatağa yatırırken Loven'la dinlediğimiz masallar. Onur, cesaret ve nihayetinde onurlu bir Alfa erkeğinin kraldan bir Omega aldığı bir ödül hikayeleri anlatan diğer dadıların aksine, Naline Alfa ve Omega çiftlerinden bahsederdi. Hayal gücümüzü olasılıklarla doldurdu. Loven ve ben paylaşmadan tek bir Omega'ya sahip olma arzusu duyan tek kişiler olabilirdik.

Dürtülerimi dizginlemek ve güvenliğim için daha önce yakalayıp kullandıklarımızı paylaştım. Eğer Vemlox benimle olsaydı, bunu da paylaşırdık ya da onu tamamen ona bırakabilirdim. En iyisi bu. Açıkçası, ona sahip olmak için biçilmiş kaftan değilim. Onu gerçekten becermek istediğimde çok sert ısıracağımdan korkuyorum ve her şeyden önce onu beceremem. Loven'ın Kral Avcısı yüzünden aklını kaybettiğini gördüm. Birimizin Horde'u ve ne yapmamız gerektiğini doğru düşünmesi gerek. Bu ben olmalıyım.

Vemlox bu Omega için daha uygun. Erkek neredeyse uzay kapısına bir tapınak inşa ve her gece orada dua ediyor. Lanet zindanda uyuyor, kapısını koruyor, düşünüyor eğer o dua ederse

Yılan daha da sertleşirse, ona Dünya gezegeninden bir Omega dişi verecek, çünkü kraldan asla bir tane alamayacağı kesin.

İlaç setiyle dönüyorum.

Omega taşaklarım! Az önce ona benim dedim-kanepede , sol göğsünden aşağı akan kan izine bakıyordu. Onu yalamamak ve memelerini daha fazla emmemek için kendimi zor tutuyorum. Önündeki masaya oturup malzemeleri çıkarıyorum. Elini uzatıyor, dudakları büzülmüş, kahverengi gözlerinde suçlayıcı bir bakış, gözbebekleri artık normal, amının kokusu artık taze değil ama hala odada duruyor.

Fazla kanı silmesi için ona steril bir bez veriyorum. Kendini tedavi edecek. En iyisi bu. Zaten göğüslerini emmeyi tercih ederdim.

"Sen bir vahşisin," diyor. "Ve ben hastayım. Bir doktora görünmek istiyorum."

"İyisin ve yaran göz açıp kapayıncaya kadar iyileşecek. Küçük bir ısırık."

Kafasını kaldırıyor. "Aletini ısırsam nasıl hissedersin?"

Eğiliyorum. " geçme."

Gözlerini deviriyor, sonra ısırık izini kontrol ediyor. Düşündüğümde de kötüymüş. Meme ucunun hemen , göğsünün yumuşak kısmından ısırdım. Bu gerçekten bir dişiye işaretlemenin bir yolu ve ben bunun bir işaretleme olduğunu görmezden geliyorum. Ben gerçekten bir vahşiyim. Her Alfa erkeği bir vahşidir, ama ben de Horde'um. Dişiye mühürleme kitini uzatıyorum ve o da gözlerini dikip bakıyor. "Nedir bu?"

"Sızdırmazlık

jeli." Kafası

karıştı.

Yüzümü ovalıyorum ve açık elinden alıyorum. Memesi üzerinde çalışacağım. Sadece meme üzerinde çalış. Yarayı kapat. Memesine. Tamam o zaman. Göğsünü kaldırıyorum - çok güzel ve avucumda çok iyi hissediyorum- sonra ne görmek için daha yakına eğiliyorum. Çünkü, bilirsin, hassasiyet

Önemli. Omega'm yerinde durmak yerine arkasına yaslanıyor ve bacaklarını açıyor. Kokusu burnuma çarpıyor ve ben de dizlerimin üzerine çöküp yüzümü bacaklarının arasına gömüyorum. Elleri saçlarımda ve örgümü yumrukluyor, ben amına dalarken çekiştiriyor, dilim kanalının içinde, Omega amının sağladığı tüm muhteşem berrak sıvıyı yalıyor. Bu benim için bir nektar.

Yatağımın altında sikimi buluyorum ve o orospu çocuğunu yumrukluyorum. Elimi aşağı yukarı hareket ettiriyorum ve gözlerimi kapatıyorum, amının ve bana verdiği sıvının tadına bakarak hırlıyorum. Amcığı her şeyi Alfa sikime hazırlanmak için üretiyor. Ki alamayacak ama istediğim kadar yalayabilirim.

Elleri saçlarımdan ayrılıyor ve topuklarını omuzlarıma dayayıp bacaklarını daha geniş açıyor. Siktir, onu istiyorum. Parmağımla onu yokluyorum ve yukarı bakıyorum. Omega gitmiş, zevkinin içinde kaybolmuş, gözleri kapalı, gözyaşları akıyor, başı geriye atılmış. Gözyaşlarını yalıyorum. "Gezegeninizde ne tür insanlar yaşıyor bilmiyorum ama ilkel dürtüleri tatmin etmekte yanlış bir şey yok." Bulduğumuz bazı Omegalar da aynı tepkiyi verdi. Bir Alfa erkeğinin yanındayken içgüdülerinin kurbanı oluyorlar. Ama alfalar da buna yenik düşüyor. Onu bırakabilseydim, ona dokunmasaydım, bırakırdım. Dürtülerimle savaşmak dağıtır. Buraya neden geldiğime odaklanmalıyım, Omega'nın amını yalama dürtümle nasıl savaşacağıma değil.

Ben de am yalama yolunu seçtim. Kuku rotası, kanalına bir parmak daha eklediğim ve pompaladığım, pençelerime dikkat ettiğim ama yine de aletimi okşarken içeride bir yol bulduğum bir rota. Omega başını sallıyor ve gözlerini açarak parmaklarını amının üzerine koyuyor. Açıklığının üstünü okşarken onu izliyorum. Sanki bu onun işiymiş gibi inliyor ve amının dudaklarını aralayıp koyu renk gözlerini benimkilere kilitlediğinde fark ediyorum.

Orasını yalamamı istiyor. Ben de öyle yaptım. Başımı eğiyorum ve dilimi derinin altına gizlenmiş minik tomurcuğun üzerinde . Cyan neredeyse koltuktan kalkacaktı. Sikimi bırakıp bir elimi karnına bastırıyorum, sonra tekrar yalıyorum. Ben arkama yaslanmaya çalışırken amı ağzımı takip ediyor. Sonra çılgınca bir şey oluyor. Omega kalçalarını kapatıyor ve yüzümü hapsediyor. Daha önce hiç böyle bir şey başıma gelmemiştir. Kıkırdıyorum ve bacaklarını ayırıyorum.

Nefes alıp veriyor, göğsü inip kalkıyor, yüzü kızarmış, saçları dağılmış, gözbebekleri büyümüş ve gitmesi gerekiyor. Ama bana patronluk taslayabileceğini düşünmesine izin veremem. Bu tartışmaya açık değil. *Eğildiği* yerden ipi çekip ellerini hızlıca bağladıktan sonra göğüslerinin arasına bastırıyorum. "Eğer ellerini kıpırdatırsan seni öylece bırakıp giderim. Anladın mı?"

"Evet."

"*Evet, Alfa benim.* Söyle." Ne yaptığımı, neden bana Alfa demesi için onu eğittiğimi bilmiyorum. Omega amcığı beni etkiledi ve kendime engel olamıyorum. Onu düşümlerim ve sabah sonuçları hakkında endişelenmek istiyorum. Ben çocuk değilim ve bu bir Omega ile ilk temasım değil. Yine de onun küçük tomurcuğunu yaladığımda kesinlikle öyle hissediyorum. Onu harekete geçirmek için iki fiske ve iki parmak pompası gerekiyor. Çılgılık atıyor ve sıvı ısı parmaklarımı kaplıyor, o da parmaklarımın üstünde kıpırdanıp orgazmını yaşıyor. Gelişmesini izliyorum. Boynunun kıvrımlarını, yutkunurken ve fısıldarken boğazını izliyorum. Nefes alırken hareket eden göğüslerini, karnını, kapalı göbek deliğindeki piercingi ve kesinlikle amını izliyorum. Parmaklarımı amından çekmiyorum. Parmaklarımı iyice açıyorum, boğazını kavriyorum ve vücudunu kendi ellerimle sarıyorum. Kulağının dibinde, boynuna yakın yumuşak noktayı ısırarak ve vahşi bir erkek gibi onu işaretlemek istediğimde dişliyorum. "Bana ne yaptığını hissediyor musun?"

Kalçalarımı ona doğru bastırıyorum.

"Evet," diyor.

Boğazını sıkıyorum, gözlerinin geri dönmesini , sonra parmaklarımı amının içinde daha geniş açıyorum. Kalçalarını parmaklarımın üzerinde oynatıyor. "Aman Tanrım, Kinre."

Onun dudaklarından ismim arzu, seks ve bizim topraklarımızda yasak olan her şey gibi çıkıyor. Üçüncü bir parmak ekliyorum ve onları açıyorum. Amı sızlıyor ve Omega buna bayılıyor, parmaklarını gizlice aşağı indiriyor ve küçük tomurcuğuyla tekrar oynuyor. "Seni hiç düğümleyen oldu mu?" diye soruyorum. Tabii ki hayır. O bir bakire.

Kaşları aşağı doğru çekildi.

"Hayır." "O zaman, ben senin ilkin olacağım."

Cyan

Kanepede, sıvı bir karmaşa içindeyim, duygularım karmakarışık. Bana neler olduğunu ve neden bu yeşil uzaylı erkeğin beni boşaltmasına izin verdiğimi anlamıyorum. Ve kendimi ona karşı çok çekici hissediyorum. Duş almak için odadan çıktı ve ben... onu özledim. . Bana neler oluyor?

Beni temizlemek için kullandığı tuniğime dokunuyorum. Kendi sıvımla ıslanmış. Beni kendi zevki için kullandığını söylemeyi çok isterdim ama bu hiç mantıklı değil. Beni zorlayabilirdi, herhangi bir noktada bana tecavüz edebilirdi. Bunu ben istedim. Tüm bunların utancı çılgılık atmak istememe neden oluyor. Avuçlarımın topuklarını gözlerime bastırıyorum.

Kinre sessiz adımlarla odayı geçiyor ve yatağın üzerinde sürünüyor. Çıplak olduğu için ona bakmaya korkuyorum ve üzerine atlayıp bütün gece o Alfa sikiinin üzerinde gezinmek istiyorum. Beni deli ediyor. Kaçıp gitmeliyim. Bu düşünce karşısında donup kalıyorum. Kaçabilirim, değil mi? Belki de. Kaçabilsem bile nereye gideceğim? Bu gemide başka erkekler de var. Aslında, bahse girerim buradaki herkes erkektir. Başka bir erkeğin eline düşmeye hevesli değilim. Tanıdığım uzaylı, tanımadığım uzaylıdan daha iyidir. Beni ısırılmış olsa bile, bu gerçekten bir

acıdan kukum sıkışınca zorlanıyorum. Acının beni boşalttığını itiraf etmekten utanıyorum. Kinre bana zarar vermek istemiyor gibi görünüyor. Vücudumun ondan yapmasını istediği şeyi yapıyor.

Yatağa bir göz atmaya cesaret ediyorum. Giyinmiş ve orada yatıyor, ellerini başının altına koymuş, tavana bakıyor. "Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum. Başka tarafa bak."

Tanrım, onun küstahlığından nefret ediyorum. "Sihirli kelimeyi söyle." "Amcık."

Dudaklarımdan bir kıkırdama kaçıyor. Onu sadece amımı yerken seviyorum. Eeek. Ama gerçeklerle yüzleşmek yalanlarla yüzleşmekten daha kolay. Birkaç dakika önce olanları inkâr etmeye devam edemem. Çatallı siyah bir dile sahip uzaylı bir canavarın amımın tüm sıcaklığını yalamasına izin verdim ve bunu tekrar tekrar yapması için onu teşvik ettim, kaçmaya çalışırsa diye kafasını bacaklarımla hapsettim. Sıvı aşağı damlıyor. Tekrar döküldüğünü hissediyorum. Sıçradım ve kanepeye baktım.

Kanepenin üzerinde kocaman bir ıslak leke bana bakıyor. Başımdan ayak parmaklarıma kadar dağılmış durumdayım. Duşta bir havlu var, onu alıp kanepeyi örtüyorum. Yan yatıp kapıya bakıyorum ve kanepenin şimdi bana masaj yapmaması gerektiğini nasıl bildiğini merak ediyorum. Kanepede kalmak beni biraz garip hissettiriyor. Nedenini bilmiyorum ama köşeye çekilmeyi tercih ederim. Kendimi açıkta hissederek ayağa kalkıyorum ve kanepeyi itmeye başlıyorum.

Kinre oturur. "Ne yapıyorsun?" "Bunu köşeye taşıyacağım." "Bırak onu."

İtmeye devam ediyorum, kanepe zemini kazıyor.

Kinre ortaya çıkar ve yolu kapatır. "Yuva yapmana izin veremem." "Kuşlar Yuva. Kadınlar. Pekala, Biz sadece istiyorum için olmak

rahat. Ve güvenli."

"Mm-hm. Yuva."

Bir nefes çekiyorum ve terli alnımdan bir tutam saçımı çekiyorum. "Bir centilmen bana yatağını teklif ederdi."

"Kim olduğunu bilmiyorum."

". Çekil yolumdan."

Kinre eğilip kanepeyi alıyor ve yerine koyuyor. "Bu kalıyor. Sen yatağa gelebilirsin."

Gülümsüyorum. "Teşekkür ederim." Yatağa uzandım, düşen sıcaklığın ve çıplaklığımın acı verici bir şekilde farkındaydım. Artık uyarılma çılgınlığı sona erdiğine göre, vücudumdan utanıyorum, üşümekten bahsetmiyorum bile. Battaniyeyi çekiştirip üzerimi örtüyorum.

Yatak eğildi, nefesim kesildi ve arkamı döndüm. Kinre sırt üstü yatmış, ellerini başının altına sıkıştırmış.

"Ne yapıyorsun?" Ben soruyorum.

Bana baktı. "Uyumaya çalışacağım. Ya sen?" "Um, yatağım var."

"Evet."

"Kanepeyi sen al o zaman." Bana anlamsızmışım boş boş bakıyor, ben de devam ediyorum. "Sadece bir yatağın olduğu bir durumda, bir beyefendi hanımefendinin yatakta uyumasına izin verir."

Kinre homurdanıyor. "Benim bir erkek olmadığımı zaten kabul ettik ve nazik olmak Alfa sözlüğünde bile yok. Nazik ve erkek ikisi bir araya geldiğinde beni tanımlamaz. Ne istiyorsun?"

"Yatakta uyumak istiyorum. Yer sert." "Benim yatağымda uyuyacaksın."

"Yalnız. Yatakta yalnız uyumak istiyorum."

"Neden? Bir sürü oda var."

Kalkıyorum, battaniyemi yanıma alıyorum ve kanepede toplanıyorum. Ama rahat değilim. Bir saat ya da Tanrı bilir ne kadar sonra, dönüp , özlemle köşeye bakıyorum. Çok güzel, rahat bir oyuk ve kanepe oraya mükemmel bir şekilde sığıyor. Başımı kaldırıp Kinre'ye bakıyorum.

"Bunu aklından bile geçirme," diyor.

Beni izliyor. Başımı örtüyorum ve uyumaya çalışıyorum.

Kinre

Dreikx ile buluşma bir sonraki span için planlandı. Sadece bir dönem sonra Omega amcığından kurtulmuş olacağım. Dreikx'in onayı ve bir Omega ile bu lanet gemiyi terk edeceğim. Gölgelerden, Vemlox ve Horde'umdan bazıları bize katılacak ve onu ona teslim edebilirim. Eminim ona iyi davranacaktır.

Evet, ben de öyle yapacağım, sonra da Koleksiyoncu eğitimimi tazeleyeceğim, çünkü insan Omegaların ne zaman gökten düşmeye başlayacağını kimse bilemez. O uzay geçidi hatalı ve en iyi ihtimalle öngörülemez. Onunla ne yapacağımızı bilmiyoruz. Ama Dreikx biliyor.

"Knothead, benimle misin?" Dreikx sorar ve Telean'ın sabah deminden bir yudum alır.

Onunla birlikte değilim. İçmiyorum ve yemiyorum da. Inder'in tadı Omega amcığı gibi, yumurtaların tadı Omega amcığı gibi ve beynim Omega amcığıyla meşgul. Tek gördüğüm, duyduğum, tattığım, düşündüğüm şey onun yasak amı. Loven bir isyan başlattı ve ben de katılıyorum. Kendim için bir insan Omega istiyorum. Ama şimdi, suçlularla hassas görüşmelerin ortasında ve onların gemisinde ona sahip olamam. Onu bu gemiden alıp Vemlox'a ve Ohala'ya götürmeliyim.

Bu arada, aklımı sadece kadınının çıkarları için değil, Horde'umun çıkarları için de kullanmalıyım.

Bir Omega'ya sahip olmak her Alfa için tehlikeli bir şeydir, özellikle de benim gibi genç biri için. Kral ve Toplayıcı birimi tüm hayatımız boyunca bunu öğütledi. Omega'lara sahip olabileceğimizi, onlara istediğimiz her şeyi yaptırabileceğimizi bilerek yetiştirildik ama bedeli ağır oldu. Omegalar bizi gerçekten kontrol ediyor. Bu gerçeği yalnızca kutuplarda açlıktan ölmüş olan bağlı Alfalar yakından biliyor. Kutuplara bağlandıklarında küfürler savurarak Omegaları bağlamak istemediklerini, doğanın kendi akışına bıraktığını söylediler. Onlara inandım. Hepsine değil. Sadece bir tanesine. Küçük kardeşimiz Noter.

Omega'sı şu anda bir odada tutuluyor, ısısı yükseldiğinde kullanılıyor, sonra kendini öldürmeye çalışmaması için tekrar odaya yerleştiriliyor. Loven bağlanmayı teşvik eden bir isyan başlatmış olsa bile, Omega'yı şu anda alamam. Kafamın içinde yeterince düşünürsem, defalarca tekrar edersem belki aklıma yatar, çünkü sikim kesinlikle dinlemiyor.

Dreikx'in alnı ve sırtıyor. "Sorun nedir, aşık çocuk?"

Beni yakaladı. Basit bir konuşma bile yapamıyorum. "Ne?" Havlıyorum. Bu lanet gemiden inmeliyim. "Bu gece seninle buluşmam ." Onunla gece daha geçiremem. Kızılsabilir ve ben de onu beceririm. Onu uzun süre sikerim ve buraya neden geldiğimi unuturum.

Dreikx başını sallar. "Yarın. Yeterince yakın. Bu büyük bir karar ve düşünmek zaman alır. Tüm erkeklerime göz kulak olmalıyım."

"Düşünecek ne var, hm? Tayseer'e bilgi verdin, bu yüzden yerini biliyor olmalı ve henüz bilmiyorsa bile bulacaktır. Gerçekten Tayseer'in kışını öpmenin seni kraldan koruyacağını mı düşünüyorsun?"

"Tayseer, ben onu mutlu ve bilgili tuttuğum sürece krala hiçbir şey söylemeyecek. Tüm bu Omegaları nasıl bulduğunu sanıyorsun?"

Dreikx övünmeyi sever. Bu onun aynı zamanda hem zayıflığı hem de gücü. Gülüyorum. Ülkenin her köşesinden Omegaların kokusunu almasıyla tanınan kudretli Tayseer, Dreikx'i muhbir olarak kullanıyor. Kralın böyle bir şeye ne diyeceğini merak ediyorum. Bu beni mutlu ediyor. "Omegalari bulmak için Telean teknolojisini mi kullanıyor?"

Dreikx başını sallar. "Elbette. Tespit yönteminiz kusurlu. Ailelerin çocuklarını krala etmelerine güveniyorsunuz. Bu kusursuz değil ve o da bunu biliyor."

"Bu teknoloji nasıl çalışıyor?" Eğer Omegaların yerini tespit edebilirsek, kral onları bulmadan önce onları yakalayabiliriz. Bu kesinlikle kralı başka hiçbir şeye kıyaslanamayacak kadar kızdıracaktır. Onları değerli mücevherler gibi topladı. Çünkü onlar mücevher. Bir Omega ödülü vaadiyle ülkedeki her Alfa'yı kontrol edebilir. Beni kesinlikle kontrol etti.

"Bu bir genetik dizi izleyicisi. Omega'lara bir işaret gibi kilitleniyor."

Arkama yaslanıp gözlerimi kısıyorum, başımı eğiyorum ve Omega'mın üzerinde o takip-tarama şeyini çalıştırıp çalıştırmadığını, onun bir Omega olduğunu bilip bilmediğini ve iyileşmiş olabilecek Tayseer'e ulaşip ulaşmadığını ve şimdi işe geri dönüp dönmediğini merak ediyorum. Loven onu nehre attıktan sonra yaralanmış olmalı. Nehirde hayatta kalabilen bir erkek nadirdir. Tayseer o erkek olabilir.

Sadece Dreikx'in takip sistemini merak ediyorum çünkü insan Omega'nın üzerinde bir takip cihazı çalıştırıp çalıştırmadığını sormak onu ele vermek olurdu.

Ağızıma Telean marka bir şey atıp çiğniyorum. Tatlıydı ve irkilerek ağızda kalan tadı biramla kovaladım. "O zaman yarın," diyorum. Bu geceyi atlatmam lazım. Önemli bir şey değil. Ana salonda Telean'larla kalacağım. Keşke Dreikx'e güvenebilseydim de rahatlayıp içerek kendimden geçebilseydim ama yapamam.

Ben kalkmaya başlarken, "İnsanın üreyebilir," diyor.

Onu bir bakışla delip geçiyorum. Bu benim sorumu cevaplıyor. Tabii ki onun üzerinde genetik testler yaptı.

"Ne istiyorsun?"

"O alıcı ve bastırılmış."

"Ben genetikten anlamam. Ne öğrendin?" "Dişinin çiftleştirilebileceğini."

Gözlerimi deviriyorum. "Çoğu dişi çiftleştirilebilir." "Bu Regha ya da Telean Alfaları üretebilir."

Onu hemen şimdi ve burada öldürme içgüdüleriyle savaşıyor donup kalıyorum. Az önce bana gemisinde Teleanlarla çiftleşip Alfa erkekleri yapabilen uzaylı bir Omega olduğunu söyledi. Belli ki benim odamda ve Teleanlarla çiftleşmeyecek. Görevimi korumak için bacaklarımı hareket ettiriyorum ve odadan çıkıyorum.

Cyan

Şimdiye kadar öğle yemeği saati geçmiş olmalı. Saati söyleyemiyorum ve dört düz duvarla çevrili loş odada yalnız kalmak beni huzursuz ediyor. Karanlık düşünceler kafamın içinde dönüp duruyor. Eve gidemiyorum ve nerede bilmiyorum. Daha da kötüsü, sürekli tahrik oluyorum. Uyandığımdan beri en az beş kez boşaldım ve bu yeterli değil. Beni buraya getiren erkeğe karşı giderek artan bu mantıksız açlıkla huzursuzum.

Uzaylılar beni kaçırdı. Evet. Hayatım boyunca gerçekleşeceğini düşündüğüm onca şey arasında - kırmızı bir Porsche alıp Malibu'daki yazlık evime park etmek gibi - uzaylılar tarafından kaçırılmayı düşünmemiştim. Belki de San Diego'daki Venice Plajı'nda yanından geçtiğim evsizleri sorgulamalıydım ve uzaylı işaretleriyle fotoğraf çektiirmek ve uyuşturucu alabilmeleri için onlara bozuk para bırakmak yerine, teorilerinin nasıl ortaya çıktığını gerçekten sormalıydım.

hakkında. Belki o zaman bu durumu anlamlandırabilir ve bu konuda bir şeyler yapabilirdim.

Milyonuncu kez kapıya bakıyorum. Ama bu sefer ayağa kalkıp odanın karşısına geçiyorum, saçlarımı tarıyorum, aptal tuniğimi düzeltiyorum. Kapı açıldığında loş koridora çıkıyorum. Hemen Kinre'den çok daha küçük gri bir uzaylıyla karşılaşıyorum. Bir Telean.

"Nereye?" diye soruyor.

"Yılan dışında bir şey yemek istiyorum." Karnım o kadar boş ki midem bulanıyor. Ama ıstakoz etine benzese bile pişmiş yemeği yemeye kendimi ikna edemiyorum.

Erkek elini uzatıyor. "Beni takip edin."

Şaşırdım kaldım. Beni bir yere götürmesini beklemiyordum. Odamda beklememi isteyeceğini ve Kinre için yaptığı gibi yemeği teslim edeceğini düşünmüştüm. Ama belki de Kinre özel bir *pendejodur* ve ben de kendi yemeğini alması gereken *bir putayımdır*. Etrafımdaki her şeyden korkuyor olsam da bu iyi bir şey. Keşke Kinre benimle yürüseydi.

Asansörde, uzaylı dümdüz karşıya bakıyor. Bu bana ona bakma fırsatı veriyor. Alnı, yanakları ve çenesi çıkıntılı, kısa burunlu, gümüş gözbebekli, koyu gri bir uzaylı; parlayan çizgili siyah bir takım elbise giyiyor. Yaklaşık altı bir boyunda, siyah uçlu pençeleri var. Asansör durdu ve kapı açıldı. Birkaç karanlık koridordan geçiyoruz ve modern bir lokanta diyebileceğim bir odaya çıkıyoruz. Bar sağ tarafımdaki duvar boyunca uzanıyor ve iki kişilik masalar geniş alanın etrafına dağılmış durumda. Gürültülü ve erkeklerle dolu, bu da beni tedirgin ediyor, ama bana dikkat etmediklerini fark ettiğimde rahatlıyorum. Uzaylı bar taburesini işaret ediyor. O giderken ben de oturuyorum.

Barmen de dar siyah bir tulum giyiyor ve yaklaşırken bana gülümsüyor. "Ah, buradasın, uzaylı dişi. Buralarda onlardan pek bulamayız."

"Çok sayıda uzaylı mı yoksa çok sayıda dişi mi?"

"Dişiler."

"Ah." Bu konuda ne hissettiğimden emin değilim.

"Solomu pişirdiğini duydum." Kıs kıs gülüyor. "Horde erkeğinin hoşuna gitmemiş olmalı."

Ben de gülümsüyorum çünkü o dost canlısı. Şimdiye kadar tanıştığım tek dost canlısı yaratık. Kinre pek arkadaş canlısı değil. Tamam, belki de fazla arkadaş canlısı ve vücuduma aşına, ama hey, amımı canavar suratının her yerine sürdüğümü unutmaya çalışmalıyım. Bu düşünce yakıyor ve bakışlarımı kaçırıyorum.

Uzaylı kıkırdar. "Senin için ne yapabilirim?"

"Bira."

Sanırım kaşları aşağı doğru çekiliyor, gerçi kaşları olmadığı için bu yüz ifadesinin ne anlama geldiğini söylemek biraz zor, ama yeterince yakın. Gözleri parlıyor, gümüş göz bebekleri genişliyor. "Bir akşam içkisi."

"Kulağa doğru geliyor."

"Bende tam aradığın şey var." O gitti ve ben birkaç tabure ötede diğer erkeklerle kaldım. Daha önce hiç tek başıma bir bara ya da herhangi bir bara gitmemiştim. İçki içme yaşı yirmi bir ve ben on sekiz yaşımdayım, bu yüzden denemek anlamsızdı. Sahte kimlik bulmak kolay ama barmenlerin çoğu artık iyi eğitilmiş. Ayrıca, erkek arkadaşlarından içmeye ve dans etmeye gittiğimi duyarsa çılgına dönecek bir ağabeyim var. Bu gemide kart geçmiyor ve barmen bana bir içki getirdiğinde ona bakıyorum. Kahverengi bir sıvı. Tanrım, bu da ne? İsteksizce bir yudum aldım. Fena değil. Bir yudum daha alıyorum, sonra bir yudum daha ve bir de bakıyorum ki bardağı devirmişim. Bitti, ağzımı sildim. "Çooooook güzel. Bir tane daha alabilir miyim?" Alkol boğazımdan aşağı ve boş karnıma doğru yanıyor.

"Elbette."

"yapamaz," diyor arkamdan bir erkek sesi.

İrkiliyorum ve arkamı dönüyorum. Kinre iç geçiriyor ve benimkinin yanındaki tabureyi alıyor, sonra da benim taburemi bara bakacak şekilde döndürüyor. "Yemek yedin mi?" diye soruyor.

"Henüz değil."

Bir şeyler mırıldanıyor. Muhtemelen küfrediyor. Barmen aramıza bakıyor.

"Artık ona içki yok. Su. Su içebilir. Bana her şeyden bir tepsi getirin. Biraz yiyecek seçsin." Barmen giderken Kinre bana dik dik bakıyor. "Burada ne yapıyorsun?"

"Burada yaptığın şeyin aynısını." Açık kahverengi demliğini gösteriyorum.

Bana sırtıyor ve bardağını uzatıyor. Bir yudum alıyorum ve hemen pişman oluyorum. Eğer onun yeşil tonunu değiştirebilseydim, değiştirirdim. Kahverengi içkisi benim eski kahverengi içkime benziyor ama tadı lahana ve kaçak içkinin çimlerde yuvarlanıp saçına tavuk kakası yapışmış üvey çocuğu gibi. Bu bir zehir. İnliyorum ve bir ağız dolusu zehirle onu iade edebileceğim bir yer arıyorum. Kinre başımın arkasını tutuyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Sıvıyı benden alabilmesi için ağzımı açtığımda siyah gözleri bana bakıyor. Yutkunuyor ama bırakmıyor, başını eğiyor ve ağzını benimkinin üzerinde gezdiriyor, çatallı diliyle bana dokunuyor. Dilinin darbelerini karşılıyorum, karnım artık boş değil ama kelebeklerle dolu. Amımın duvarları nabız gibi atıyor ve ne olacağını biliyorum. Kinre'nin omzunu itiyorum, sonra kalçalarını birbirine sıkıştırıyorum. "Bana ne yapıyorsun?"

"Hiçbir şey."

"Yalan

söylüyorsun."

Başını iki yana sallar. "Etrafta bu kadar çok kulak varken hiçbir şeyi tartışmayalım."

"Bana ne olacağını söyle."

Kinre'nin sorumu geçiştirmesine yardımcı olmak istercesine yiyecekler geldi. Barın arkasındaki erkek kocaman bir tepsiyi önüme koyuyor ve ben de sürünge şeylere, canlı şeylere, tanımadığım her şeye karşı temkinli bir şekilde arkama yaslanıyorum. Ve hiçbir şey tanımıyorum. Her şey meyve ya da sebzeye benziyor, hiçbir şey kızarmış ya da pişmiş değil. Bekle, bir şey var. Eğildim ve evet, uzun bir sebzeden çıkan buhara baktım.

"Bu kadonrta," diyor Kinre ve eliyle alıyor. Kabuğunu soyuyor. "Kingsley buna tatlı patates diyor."

Ne? "Kingsley kim?" Kingsley! Bu bir insan ismi.

Kinre lanet şeyi soyuyor ve bana cevap vermiyor. Elinden kaptım ve bağırarak barın üzerine düşürdüm. "Lanet olsun. Çok sıcak."

"Evet, senin için soyuyordum." "Oh, tamam." Şeyi ona doğru itiyorum.

Gülümsüyor. Dişleri keskin ve korkutucu ama gülümsediğinde gözlerinin kenarları kalkıyor. Sanırım içtiği zaman keyfi yerinde oluyor, Victor'un tam tersi. Victor şiddetli bir sarhoştur. Kardeşim bunu çok iyi bilir. Victor bir keresinde kolunu kırdı ve annem Mario'yu acil servise götürmek zorunda kaldı. Hala hastane faturalarını ödüyoruz. Victor bu olaydan hiç bahsetmiyor, bunun için hiç özür dilemedi ama ben hatırlıyorum ve eve zil zurna sarhoş geldiğinde kendimi görünmez kılıyorum. Öfkesinin yükünü annem çekiyor. Ona neden onu terk etmediğini sordum. Anlamak için çok genç olduğumu söyledi. Ama ben anlıyorum. Aşk onu aptallaştırıyor.

Bu beni de aptallaştıracak.

Ama bugün değil. "Bugün tatlı patatesi yemek ve Kingsley hakkında konuşmak istiyorum," diyorum.

"O benim kardeşimin Omega'sı." "Yengen."

Kaşlarını çatıyor, bu yüzden çevirmen olayının işlediğini biliyorum. Benim kafamda da öyle yapıyor. Benim için uygun bir kelime eşleşmesi bulmak için geride kalıyor. "Evet, aynen öyle."

"O-"

"Sessizlik," diye ısırdı Kinre. "Burada olmaz." Odayı tarıyor.

"Burası çok gürültülü, kimsenin bizi duyması mümkün değil ve ben Kingsley hakkında bilgi almak istiyorum."

Kinre tepsiyi alır ve ayağa kalkar. "Hadi gidelim."

Onu odamıza kadar takip ediyorum, orada kanepeye ve o bana kardeşinin yatak odasında ortaya çıkan ve Regha Horde'un Alfa'sıyla çiftleşen bir Dünyalı kızdan bahsederken ben tatlı patatesi yiyorum. Bir Omega'ya bağlanmak olarak da bilinen çiftleşme yasadışı olduğu için, Horde artık Omega dedikleri bir grup kadına sahip olan zalim krala karşı bir isyan ordusu olarak görülüyor.

Bu sahiplenme bana pek uymuyor. Ataerkil bir aileden geliyorum ve Victor'da sahiplenme davranışının nasıl olduğunu gördüm. Annemin akıl sağlığı ve hayatı pahasına ona hizmet etmek için dünyaya geldiğini ve ona maaş çekinden başka bir şey borçlu olmadığını düşünüyor.

"Bu Kingsley bir Omega mı?"

"Öyle."

"Öyle ?"

Kinre arkasına yaslanıp yüzünü fırçalıyor. Yorgun görünüyor. Ama şimdi kemiği olan bir köpek gibiyim. Vücudumu ona doğru çeviriyorum, elimi göğsüne bastırdığımda amımın kenetlendiğini ve sanki istiyormuş gibi içinden sıvı damladığını acı bir şekilde fark ediyorum. Yine kanepeyi ıslatacağım.

"Sana saçın ve vücudun için malzemeler getirdim," diyor. "Güzel kokuyorlar. Git yıkan." Elimini göğsünden çekip bileğimi tutuyor ve başparmağını üzerinde gezdiriyor. Dokunuşu beni öylesine tahrik ediyor ki, zıplayıp aletinin üzerine düşmemek için kendimi zor tutuyorum.

Yine sıcak bastı, tunik çok ağır geliyor, kaba kumaş meme uçlarımı ovuyor ve göğüslerim bir ton ağırlığında, o kadar ki sırtımı ağrıtacaklar. "Şimdi duş almak istemiyorum. Bana şu Kingsley denen kızdan bahsetmeni istiyorum."

"Ondan bahsetmemeliydim." "Ama getirdin."

"Yaptım çünkü beni delirtiyorsun. Senin yanında düşünemiyorum." Tamam. Bu garip bir flört şekli. Evet, sanırım gerçekten flört ediyor. Devam ediyor, "Git ve duş al."

Burada havuz yok, dolayısıyla sinirleri yatıştırmak için yüzmek de yok."

Ne? "Ben iyiyim." Bu oyunu iki kişi oynayabilir. "Yerinde olsam bana itaatsizlik etmezdim."

"olsam bana patronluk taslamazdım." "Ben sana patronluk taslamak için yaratıldım."

"Öyle mi?"

"Öyle. Bir duş al. Saçların için güzel ürünler tedarik etmek için cehenneme gidip geldim. Şimdi gidip onları kullanacaksın."

"Olmaz."

Kinre kıkırdar, sonra ayağa kalkar, birkaç adım yürür ve eteğine bağladığı bir çuvalı alır. Çuvaldan ipi çıkardı. Korku yerine, am deliğimden daha fazla sıvı salıyorum. Bu durdurulamaz. Zihnim sağlam olsa bile bedenimi kontrol edemiyorum. Kinre masanın üzerine oturuyor ve beni dik tutuyor. "Tuniği çıkar, yoksa ."

Giymem gereken tek şey bu, bu yüzden çıkardım ve ona baktım. Göbek deliğime bakıyor. Delinmiş. Dudaklarını göbeğime bastırıyor ve diyor ki, "Çok yumuşaksın. Her yerin."

Tamam, belki de onu yanlış değerlendirmişimdir. Bunu gerçekten bir iltifat olarak söylüyor. Kabul ediyorum. "Teşekkür ederim."

Homurdanıyor ve karnımı kokluyor, sonra daha aşağılara iniyor ve amımı koklarken neredeyse homurdandığını duyuyorum. Çok utanıyorum, ölmek istiyorum. Bu erkek bacağımdan aşağı akan sıvıyı görüyor olmalı. Bunu saklamanın hiçbir yolu yok. "Bunun neden olduğunu bilmiyorum." Bacaklarımı açtım ve işaret ettim. "Sen biliyor musun?"

Başını salla. "Bir duş ve saçınız için ürünler sizi evinizde hissettirecektir. Ben de öyle duydum. Güzel kokan saçlara sahip olduğunuzda moraliniz yükselecektir."

"Sanırım haklısın. Şampuanla duş almak gibi basit bir şey."

"Bunu yaptıktan sonra yatakta uyuyabilirsin."

Beynim onun beni çiğ çiğ siktiğı görüntülerle doluyor ve vücudum ateşleniyor. Yanaklarını tutup ağızımı onunkine bastırıyorum, sonra kucağına tırmanıyorum, aletini sert ve benim için hazır buluyorum. İskoç eteğini kavrayıp çıkarmaya çalışıyorum. Ama Kinre hızlıydı. Bir elinde bileklerim, diğesinde ip var ve bir saniye içinde ellerim sırtımın bağıyım.

"Özür dilerim, özür dilerim." Bir uzaylıya cinsel saldırıda bulundum! "Sağlıklı düşünemiyorum."

" değil. için de biraz düşünmeye çalışacağım."

Kinre

Duşun içinde Omega'yı yıkıyorum. Ve o baştan aşağı bir Omega. Daha önce hiç biriyle ilgilenmek, onu yıkamak, etrafımda sürünmesine, sikimi emmesine, onunla ne istersem yapmama izin vermek zorunda kalmamıştım. Eğer izin verilirse, bir bağımlılık haline gelebilir. Bir döngüyü onunla ilgilenerek, onu besleyerek, onu çöpe atmaya götürerek, geri getirerek, tüm deliklerini becererek geçirebilirim. Durula ve tekrarla.

Ama bu onu kızgınlık dönemine sokmak gibi görünüyor ve bu dişinin şu anda kızgınlık dönemine girmesine izin veremem. Çiftleşme feromonları salgılamamaya dikkat ediyorum ve istesem de mırlamamaya çok dikkat ediyorum. Özellikle de rahatlık sağlayabileceğimi bildiğim zaman. Onu becermek mırlamaktan daha az samimi. Mırlamayacağım. Mm-hm.

Onu bir havluyla kuruluyorum ve bacaklarının arasını fırçaladığımdan emin oluyorum. Bana izin veriyor, göz bebekleri kocaman, neredeyse tüm kahverengi rengi kaplıyor. "Ahududu gibi kokuyor." Kokluyor. "Saçım. Gerçekten çok güzel."

Bağlanmış, ıslak ve çıplak, yumuşak ve nazik, gözlerinin üzerindeki uzun çok sevimli bir şekilde yanıp sönüyor olması uzaklaşmayı çok zorlaştırıyor. İpini çözmek için vücudunun etrafında dönüyorum, ve ben orada dururken, o bir adım geri atıyor.

*Til'im*in arasından elleri sikime baskı yapıyor ve onu bağı bırakıp omzunu öpüyorum. İçimde tuttuğum mırıltı göğsümden dışarı fırlıyor. Sessizce mırıldanıyorum ve alışılmadık bir şey. Belki onu uyutabilirim.

Rahatlamak yerine Omega'm geriliyor. "Kinre," diye fısıldıyor. "Aman Tanrım, burada bir çingiraklı yılan var."

Çingiraklı yılan mı? Bunun ne tür bir hayvan olduğundan emin değilim ama bir yılan ve biz Yılan'ın halkıyız. "Gel," diyorum ve onu bir havluya sarıyorum. Onu yatağa götürüyorum, elleri hala arkadan bağı çünkü yatağında çıplak, bağı bir Omega olması çok güzel bir şey. Mastürbasyon yaptığımda, yüzü olmayan bir Omega'nın bağlanmış, ağzı tıkanmış ve benim onun amına vurmam, onu iyice ıslah etmem, düğümümün bile kaçmasını engelleyemediği hacimlerde döllerimi onun içine zorlamamla mastürbasyon yapıyorum.

Bu yüzden kendime küçük bir fantezi izni veriyorum ve Omega'yı bağı bırakıyorum, başını göğsüme koyuyorum ve mırıldanıyorum. Kulağı göğsümden ama uzun süre değil.

Başını yukarı kaldırıyor. "," diyor.

"Buna mırıltı denir. Onu dinlediğinizde duyduğunuzu hissedeceksiniz. Uyarılmanıza yardımcı olacaktır."

"Tanrım, çok rahatsızım. Uyarıldığının farkında olman çok tuhaf."

"Bunun son derece farkındayım."

Kıkırdıyor. Sanırım beni komik buluyor. Ben pek komik değilim. Komik hissetmiyorum bile. Şu an kendimi boku yemiş hissediyorum. Onu o kadar çok sikmek istiyorum ki, taşaklarım patlayacak. Doğru düzgün mırıldanmıyorum bile. Yatıştırıcı bir mırıltıdan çok alçak bir uyarı mırıltısı gibi, ama elimdekiyle çalışıyorum. Ben büyülü mırlayan bir Alfa değilim. Benim sihrim sikimde ve onun da siktir olup gitmesi gerekiyor.

Bacaklarımın arasında hayatımı yönlendiren şeye dik dik bakıyorum ve uyuşmasını istiyorum. Keşke bir Koleksiyoncu eğitimi hatırlayabilseydim, ama hayır, hiçbir şey bana geri gelmiyor. Tayseer bunu nasıl yapıyor? Omegaları nasıl

Regha'nın uçlarından mı? Bazı yolculukları birkaç döngü sürüyor. Birden fazla kızgın Omega ile uğraşmış olmalı. Onları beceriyor mu?

Olmadığına yemin ediyor. Direnmenin bir yolunu biliyor ve bunu ona ne zaman sorsam, Koleksiyoncularla kalıp bu sırları öğrenmek için eğitim almam gerektiğini ve Horde olursam çok fazla endişelenmemem gerektiğini söylüyor. Horde bulduğumuz Omegaları kullanır, sonra da onlardan vazgeçer. Kendimize hakim olmak için bir nedenimiz yok ve bir tanesini kendimize bağlamaktan daha iyisini yapamayacağımızı çok iyi biliyoruz. Loven'a kadar. Tüm kuralları çiğnedi.

Dişi sakınlaşıyor, biraz kıpırdanıyor ama ben mırlamaya devam ediyorum ve sonunda onu uykuya uğurluyorum. Sonra onu kanepeye geri götürüyorum, orada bir battaniyeyle örtüyorum, sonra birkaç battaniye daha ekliyorum çünkü vücudu soğuk ve uykusunda titriyor. Telean gemisinde yuva yapmayacağını umuyorum. Onu buradan götürmek benim için çok daha zor olacak. Ayrıca, umarım kızışmaz. Ohala'ya kadar mırıldanırsam böyle bir şey olmaz. Öyle değil mi? Olur.

Ben uyumam. Hem de hiç. Mastürbasyon yapıyorum ve soğuk duş alıyorum. Loven duşun ne olduğunu keşfettiğime sevinirdi. Yağmurda çiseleyen bir su değil. İnsanın durup üzerine su dökülmesine izin verdiği bir kabin. Acil durumlar için fena bir şey değil ama ben banyoyu daha çok seviyorum. Yanımda bir Omega dişisiyle Ohala'ya gitmek için sabırsızlanıyorum.

Dreikx, iki adamı ve ben onun ofisinde oturuyoruz. Horde'a katılmanın artılarını ve eksilerini tartışıyorlar ve ben dinlemiyorum. Bedenen varım, zihnen yokum. Omega pussy Horde'un ölümü olacak. Eğer müttefik çağıramazsam, özellikle de Dreikx gibi devasa bir gemiye ve yeterince iyi eğitilmiş erkeklerden oluşan bir birliğe sahip biri.

Regha Kralı'nın yetenekleri, Loven'a kellemi verebilirim. Ne onun ne de Horde'un işine yararım.

Göğsümdeki, kalçalarımındaki, baldırlarımdaki kaşıntıları kaşıyorum. Vücudum ağırlaşıyor, kızgın kırmızı aletimi ovalarken *tilim* bir yük gibi geliyor. Saldırganlığımın Telean erkeklerini kıpır kıpır yaptığığın farkındayım, ayağa kalkıp odayı adımlıyorum.

"İsyana katılamayız," diyor Dreikx. "Adamlarım sizin davanız için ölmeyecek."

Olumlu bir şeyler homurdandım. "Ne istiyorsun?" Her zaman bir şey vardır. Hiçbir şey hiçbir şeyden gelmez. Bir şey bir şeyden gelir. Bir şey istiyor ve sonra tekrar düşünecek.

"Uzay geçidi."

"Ne?" Şaşırmış gibi yapıyorum. Elbette ikiyle ikiyi bir araya getirdi. Tüccar o uzay geçidini birinden almış ve o kişi Dreikx olabilirdi. Dreikx şeyi Regha'ya getirecek kadar iyi ve açgözlü biri. Bunu para için yapmıştı.

"İnsan Omega'nın bir yerden gelmiş olması gerektiğini biliyoruz. Bizim kaybettiğimiz ve Horde'un bulduğu uzay geçidi olduğunu düşünüyoruz."

Homurdanıyorum. "Bir uzay geçidini nasıl kaybedebilirsin?" "Bir kaza."

"Saçmalamayı kes, Dreikx. Başkanından lanet olası geçidi çaldın. Bu yüzden Telea'da başın büyük belada ve bu yüzden burada, Queela'nın ortasında saklanıyorsun. Burada daha ne kadar saklanacaksın? Hayatının geri kalanında mı?"

"Af için kapıyı iade edeceğim."

"Başkanınızdan. Peki ya Regha kralı?" "Tayseer kraldan bir af elde edecek."

Başımı arkaya atıp gülüyorum, sonra masaya yanına oturuyorum, böylece bunu onun kalın kafasına sokabiliyorum. "Tayseer yaşayan, nefes alan bir efsane. Krala olan sadakati sarsılmaz. Onun işi kimsenin istemediği ve herkesin

kıskanıyorum. Ben o erkekle büyüdüm. Nasıl düşündüğünü biliyorum. İnan bana, seni affettiremeyecek. Neden biliyor musun?" Duraklıyorum. "İsyanın sebebi o uzay geçidi. Bir Omega'yı Loven'a teslim etti ve gelecekte yaşanacak bir dizi olayı başlattı. Şimdi bana ona geçit hakkında içini dökmediğini söyle."

"Beni hafife alıyorsun."

"Bilmiyorum, bu yüzden buraya bize katılmanızı istemek için geldim. Neler yapabileceğini biliyorum ve karşılığını nasıl ödeyebileceğimizi de biliyorum. Horde'a katıl ya da öl. Senin için orta yol yok."

Dreikx erkeklerine bakar. Onlar da onu izliyor. Benim Loven'ın konseyi olarak hizmet ettiğim gibi onlar da onun konseyi olarak hizmet etseler bile, onun sözlerinin tartışmayı benim lehime çevirebileceğini hepimiz biliyoruz. Loven bir Omega'ya bağlandı ve tüm mantığa meydan okudu. Aynı hatayı yapmamaya çalışıyorum, hele de bataklığın ortasındaki yabancı bir gemide. Eğer Omegayı becerirsem, ölürüz. En azından onu Ohala'ya götürmeliyim, sonra da kukusu için endişelenirim. Ama onu becermemek çok zor. Beni çoktan etkiledi.

Dönüş yolundan korkuyorum. Geceleri onunla yalnız geçireceğim zamandan korkuyorum, kendimi dizginlemem gerektiğini biliyorum. Neredeyse onu Tayseer'e vermek istiyorum. Bir Omega dişisiyle başa çıkacak donanıma sahip değilim, özellikle de Cyan kadar tatlı biriyle. Ve yumuşak. Her yeri yumuşacık. Ona tecavüz etmek istiyorum. "Sabrım tükeniyor," diyorum Dreikx'e. Ciddiyim ve zamanım da tükeniyor. Ayrılmak için ayağa kalkıyorum ama yola çıkmadan önce şunu söylemek istiyorum. "Eninde sonunda o kapı Tayseer'in ölümü olacak. Zaten bir kez neredeyse ölüyordu. Loven'ın zırhı artık kırmızı, tıpkı kralınki gibi. O yenilmez ve Tayseer artık Loven'ın dengi değil. Sadece en güçlü Alfa'nın kral olabileceğini biliyorsun. Peki af için kime yalvarman gerektiğini sanıyorsun?"

Dreikx başını sallar. "Loven henüz kral değil."

Elimi masaya vuruyorum. "En güçlü olan her zaman kraldır."

Cyan

Yeni bir tunik kanepenin üzerine örtüldü. Giyindim ve kahvaltı için dışarı çıktım. Ya da belki brunch. Burada saatin kaç olduğunu kim bilebilir ki? Ben değil! Kapıdan çıkıyorum ve alnımı bir adamın göğsüne çarpıyorum. Geri çekilip acıyan yeri ovalarken bakışlarım yukarı yukarı geziniyor. Kahretsin, göğsü neredeyse beyin sarsıntısı geçirmeme neden oluyordu. Siyah gözler bana bakıyor ve adam orada öylece duruyor, sonra gözlerini kırpıştırıp burnunu yukarı kaldırıyor.

Göğsünden gelen çingirak sesi alçak ve baştan çıkarıcı, bana Kinre'nin dün geceki sesini hatırlatıyor. Aslında bu adam Kinre'ye benziyor. Kesinlikle bir Regha erkeği, Telean erkeği değil. Adaçayı yeşili ve omuzları Kinre'den bile daha geniş. "Affedersiniz," diyorum ona.

Ağzını gerdi ve gözleri köşelerinden kalktı, göğsü şimdi biraz daha yüksek sesle tıkırdıyor.

"Nereye?" diye sordu Telean muhafızı. Onu fark etmemiştim bile.

Regha erkeği ona ters ters bakıyor ve muhafız duvara yaslanıp geri çekiliyor.

"Nereye?" diye soruyor erkek, sesi derin ve çok seksi. Tanrım.

"Yiyecek bir şeyler alacağım."

"Mükemmel. Size katılabilir miyim?"

Ne? Hayır mı? "Tabii." Ne oluyor lan?

Topuklarının üzerinde dönüyor. Boynuna altın bir çıtçıtla tutturulmuş kırmızı cübbe etrafında dönerek onu bir vampir gibi gösteriyor. Ya da belki de Regha'da bir tür kraliyet mensubudur. Kesinlikle bir varlığı var ve Kinre'nin yaptığı gibi amımı damlatmadığı için . Eh, bunun benim hakkımda ne söylediğinden emin değilim, ama kabul edeceğim çünkü bununla savaşamam.

Asansörün kapısında duruyoruz. Erkek hareket etmiyor, ben de asansörü çağırmak düğmeleri ararken kapı açılıyor ve içeri giriyoruz. Kapalı alanda erkek, deriyi delmemeleri için pençelerinin üzerinden kayan sert uçlu siyah deri eldivenler çıkarıyor. Onları takıyor, sonra... siyah deri bir kumaş şerit çıkarıyor ve boynuna sarıyor. Omuzlarındaki bir şeyi çözüyor ve kısa kolları güçlü kollarını saran uzun kollara dönüşüyor. Kinre çıplak göğüsle dolaşırken - ki bunun harika bir görüntü oluşturduğunu kabul ediyorum - bu erkek bir gömlek ve uzun siyah deri pantolon giyiyor.

Gözleri benimkilerle kilitleniyor ve "bakabilirsin" diyor.

Aman Tanrım! Bu adamların nesi var böyle? Bir bayana nasıl davranacaklarını bilmiyorlar mı? Lanet olsun. Yüzüm kızardı, bundan eminim. Sıcak beni terletiyor, ellerim nedense titriyor ve ayağımı yere vuruyorum. Lanet asansör neden bu kadar uzun sürdü? Erkek hâlâ tıkırdıyor. Bir çingiraklı yılan sesinin beni uyutabileceğini hiç düşünmemiştim ama her şeyin bir ilki vardır. Daha fazla maceraya açığım. Olmak zorundayım, yoksa bu sabah yaptığım yastık ve battaniyelerle dolu köşeye kıvrılıp depresyondan öleceğim. Bu durumdan kurtulmamın tek bir yolu var, o da eve dönme şansımın olmadığı ve muhtemelen güneş sistemimizde bile olmayan başka bir gezegende mahsur kaldığım fikrine kendimi açmak.

Ping. Asansörün kapıları açılır ve erkek çenesini kaldırır. "Önden buyurun," diyor kibarca.

"Teşekkür ederim." Erkek benimle yürürken ben de kafeteryaya doğru ilerliyorum. Yani yanımda yürüyor. Tamam, bu garip ve kahvaltı etmek için iki kişilik masaya oturduğumuzda daha da garipleşiyor. Sanki bir otelde ve şimdi bir yabancıyla açık büfe kahvaltı yapıyorum. Kinre'nin benimle aynı masayı paylaşan başka bir erkek hakkında ne diyeceğinden endişe ediyorum. Bana karşı sahiplenici falan hissetmesi gerekmiyor ama dün gece amımı yediği bir şey yaşadık.

Ayağa kalkıyorum çünkü sessizlik garip. "Yiyecek bir şeyler almaya gidiyorum."

"İzin verin," diyor ve sandalyemi işaret ediyor.

İyi bir köpek yavrusu gibi oturup onu beklemek için çılgınca bir dürtü duyuyorum. Ve öyle de yaptım. Oturup az önce ne olduğunu merak ettim. Eek. Bu adamla ne yapacağım? Neyse ki büfeye doğru yola çıktı da bana yemek için beklemekten başka seçenek kalmadı. Etrafa bakındım. Modern lokantada erkekler... sivil kıyafetler giymişler, dar tulum uniformaları değil. Sanırım hafta sonu ve görevde değiller.

Aklımı başıma toplayamadan erkek geri döndü ve masanın ortasına her şeyden bir tepsi koyarken onun kokusunu alıyorum. Meme uçlarım dikleşti, karnım sıkıştı ve yemin ederim rahmim heyecandan zıpladı. Sıvı uyarılma kanalımdan dışarı kayıyor. Kalçalarımı birbirine bastırıyorum.

Erkek bana bakıyor, burun delikleri .

Tanrım, sanırım amımın kokusunu alıyor ve sırtıttığında anlıyorum. "Ne kötü bir durum," diyor.

Bakışlarımı ondan ayırıp yemeğe yöneltiyorum. "Yumurta. Evet!" Yumruğumu sıkıyorum. "Haşlanmış yumurta." Masanın üzerindeki büyük yumurtaya uzanıyorum.

Elimi tokatladı ve çıtladı. "Kendini yakacaksın." Yumurtayı alıyor, kabuğunu soyuyor ve bana uzatıyor. Tekrar uzandım ve bileğimi tokatladı. Sanırım onun elinden yememi istiyor.

Tabağımı alıp uzattım ve oraya bırakmasını işaret ettim. Yine mırıldanıyor.

Vücudum ısınıyor ama bu adamın elinden yemek yemeyeceğim. Bu yapmak istediğim bir şey değil ve açıkçası benim zevkime göre biraz fazla otoriter. Kinre de otoriter ama zorlayıcı değil ve beni garip hissettirmiyor. Bu erkek... Şey, bu erkek kraliyet kırmızısı bir cübbeye sarılmış bir tehlike. Tüm uyarı ışıklarım yanıp sönüyor.

Göz ucuyla iri bir cüssenin bu tarafa doğru geldiğini görüyorum. Yaklaştığında onun Kinre olduğunu görüyorum ve sandalyemden sıçıyorum. "Hey," diyorum. *Seni gördüğüme çok sevindim.* Ama bunu söylemedim.

Kinre masanın yanında durur ve erkeğe bakar.

Erkek sırtarak başını kaldırıyor ve arkasına yaslanıyor. "Kardeşim, nasılsın?"

Kardeşi! Bu benzerliği açıklıyor. Kinre'nin çenesi titriyor ve göğsünden gelen ses alçak ve ürkütücü.

Kinre selamlama amacıyla "Tayseer," diyor.

Geri çekiliyorum. Burada bir husumet var. Victor ve ağabeyimden bu tür şeyleri sezmeyi öğrendim ve bu yüzden gitmeye hazır bir şekilde arkamı dönüyorum. Kinre elimi tutuyor, oturuyor ve beni kucağına oturtuyor.

Tanrım, bana merhamet et. Aşağıda, amım kasılıyor ve kesinlikle ağrıyor. Bir elimi alnıma koyuyorum. "Kendimi iyi hissetmiyorum. Geri döneceğim."

Kinre, "Otur ve ye," diyor ve soyulmuş yumurtayı kapıyor.

Tayseer homurdanıyor, başka bir şey alıyor ve ısırık alıyor.

"Burada ne halt ediyorsun?" Kinre sorar.

Tanrım. Yumurtayı ısırdım çünkü hızlı yesem iyi olacaktı. Bu ikisi her an patlayabilir. Kinre'nin mırıldanma dediği hoş ve rahat bir tıkırtı var, sonra sadece tıkırtı var. İkisi de ürkütücü alçak sesler çıkarıyor ve bu sesler konuşmalarıyla karışıyor. Kızgın olduklarını anlamak için çevirmene ihtiyacım yok. Görünüşe göre Teleanlar da öyle, çünkü üniformalı adamlar odaya girip arkamızdaki duvarın dibine diziliyorlar. Bunların buradaki fedailere eşdeğer olduğuna eminim.

"Ben de sana aynı soruyu sorabilirim," diyor Tayseer. Yumurtamı yiyorum. Çünkü açlıktan ölüyorum.

Kinre, "Ben Horde'um," diyor ve belki bu diğer adama bir şeyler açıklıyordur ama benim anladığım bir şey değil. Yemeye devam ediyorum. Muzla portakalın evliliğine benzeyen yuvarlak şeyi deneyeceğim. Onu alıp tabağıma koyuyorum, sonra etrafta bıçak arıyorum. Bıçak yok. Kabuğu kalın. Parmağımla dürtüyorum, incelemek için kaldırıyorum. Bunu yemenin bir yolunu bulamıyorum ama taze ve nefis kokuyor.

"Ve ben bir Koleksiyoncuym," diyor Tayseer. "Görünüşe göre bugün koleksiyon yapacağım."

"Beni gördüğünü unutacaksın ve neşeli yoluna devam edeceksin." Kinre elimdeki yemeği kapıyor ve dişleriyle parçalıyor. Ucunu tükürüyor ve kalanını soyuyor. "Al bakalım, Omega."

Omega mı? Bana şimdi böyle seslenmesi garip. Dün gece bana bir insan Omega ve sahiplik hakkında anlattığı hikayeyi hatırlıyorum. İçime sinmedi ama açıklama isteyecek de değilim. Havada saldırganlık ve testosteron var ve ben kaçmak istiyorum. Kaçamadığım zaman, kendimi görünmez yapıyorum. Victor beni iyi eğitti. Kardeşimle aynı dirençte değilim. Çatışmadan kaçınmayı tercih ederim, çok teşekkür ederim.

Tayseer gülüyor. "Omegalar krala aittir." Kinre,

"Hâlâ yaralısın," diyor.

"Umarım hâlâ yaralıyım."

Gülme sırası Kinre'de. "Kardeşim, yaralı olmasaydın sağ elini kullanıyor olurdun. Solunla yiyorsun." Tayseer yemeği bırakır ve sağ elini yumruk yapar. Kinre devam ediyor, "Yani dezavantajlı olduğunu söyleyebilirim."

"Aynen öyle." Tayseer ağzını siliyor, sonra sol elindeki eldiveni çıkarıyor. "Onu parçalara ayıracaksın."

Ne? Başımı geriye atıp Kinre'yi izliyorum. "Ne diyor bu?"

Kinre bana bakmıyor. Çenesi çalışıyor, kalçamı sıkıca kavırıyor. Pençeleri derime battığı için elimi onunkinin üzerine koyuyorum. Bırakıyor ve kalçamı okşuyor. "Neden bahsettiğini bilmiyorsun," diyor.

"Kızgınlıktan bir tik uzaktasın. Bu kırılğan uzaylıyı yok edeceksin ve bunun için gelip bana ağlayacaksın. Onu şimdi bana ver ve Dreikx ile yaptığın anlaşmayı bitir. O bir dikkat dağıtıcı ve bunu ikimiz de biliyoruz."

"Yerinizde olsam Omega'm için endişelenmezdim."

"Omegalar kralın. İyelik isimleri kullanmayın onlar hakkında konuşurken. Alfa yolu bu değil."

Vay anasını! Beynim işliyor. Görünüşe göre, ben buralarda bir damızlık kısrağım ve krallarına aitim. Um, hayır. Hayır. Gitmeliyim, buradan defolup gitmeliyim. Kahretsın. Nereye gideceğim? Çıkışa bakıyorum. Çabuk olsam iyi olur. Avuçlarım terliyor ve onları tuniğime siliyorum. Kinre kalçamı sıkıyor. Sanırım beni rahatlatmaya çalışıyor ama göğsünden gelen tıkırtı kesinlikle dün gece duyduğum mırıltı değil ve bu beni ve artık sessiz olan kafeteryanın geri kalanını huzursuz ediyor. "Fedailerin" siyah takım elbiselerindeki mavi şeritler soluk bir parıltıyla tutuşuyor. Kalçalarına bağlı sopaları var ve tutucularından çıkarıp yumrukluyorlar.

Kinre ve Tayseer? Hiç umurlarında değil. Sohbet ediyorlar, sanki dünyada hiçbir şey umurlarında değilmiş gibi görünüyorlar, ikisi de sandalyelerinde arkalarına yaslanmışlar, ama göğüslerinden tıkırtılar onları ele veriyor.

Kinre, "Loven'ın yolu bu," diyor. "Eğer hatırlıyorsanız, ki eminim hatırlıyorsunuzdur."

"Hatırlıyorum," diyor Tayseer.

"Hayatını kurtardığı için ona teşekkür etmelisin." "Etmeye niyetliyim."

Kinre homurdanır. "Orduyla birlikte gelip kral için kardeşini mi öldüreceksin?"

"Krala karşı görevimi yapacağım."

"Sen bir aptalsın," diyor Kinre. "Loven kralı yenecek ve seni ibretlik bir hale getirecek."

"Deneyecek."

Kinre güler. "Zırhının kırmızıya döndüğü kısmı kaçırmış olmalısın."

"Ben kaçırmadım."

"O zaman onu yenemeyeceğini biliyorsun."

Tayseer öne doğru eğilir. "Ama kral bunu yapacak ve o zaman geldiğinde sen de onunla birlikte batacaksın ve bu zavallı uzaylı dişiyi kendi başının çaresine bakmak zorunda bırakacaksın. Eğer kızıştığında onu parçalamazsan, ki Kinre, kızışacaksın çünkü Omegalar hakkında tek bir şey bile bilmiyorsun. Onu bir sürü fahişesine, seri üretim bir damızlığa dönüştürmeyi kişisel bir görev haline getireceğim, hayatı boyunca asla bağlanmayacak."

Yavaşça ayağa kalkıyorum, sonra hızla ağzımı siliyorum ve sallanıyorum. Erkeğe tokat atıyorum.

Tıkırtı kesiliyor.

Kafeteryayı tam bir sessizlik kapladı.

Kinre bir bulanıklık. Pençelerini savurdu ve Tayseer odanın diğer ucuna uçtu. Kinre elimi tutup çekiyor. Onunla birlikte koşabilirim ya da beni sürükleyebilir, çünkü beni oradan çıkaracak. Çıkaracağını biliyorum. Ben koşarım. Onun hızına yetişmek imkansız. Hızlı, uzun bacakları var ve ben koşarken zümrüt yeşili vücut plakalarının sırtını kapladığını görüyorum ve sonra asansördeyiz, Kinre köşedeki kameraya emirler yağıdırıyor.

"Aman Tanrım. Az önce ne oldu?" Kırmızı avucuma bakıyorum. O adama tokat attığıma inanamıyorum. Ama bunu hak etmişti.

Kinre bana cevap vermiyor.

Asansördeki hoparlörlerden bir adam çıkıyor ve serbest geçiş hakkımız olduğunu ilan ediyor. Asansörden çıkıyoruz, Kinre'nin çuvalını alabilmesi için kısa bir süreliğine odamıza giriyoruz ve sonra tüpten aşağıya, Kinre'nin dönüp kameraya baktığı geminin altındaki bataklığa doğru yol alıyoruz. "Senin için geliyorum, Dreikx. Horde'la birlikte geliyorum. Hayatta kalan kimse bırakmayacağız. Eğer geminizde kadın ya da çocuk varsa, onları hemen dışarı çıkarın. Horde'dan korkun!"

Sonra tekrar koşmaya başladı. Ben takılıp düşünüyorum, o beni kaldırıyor, çamur bacaklarımı, karnımı, yüzümü kaplıyor ve ben çabalıyorum ama yetişemiyorum. Bacaklarım daha hızlı gitmiyor. Kinre yine de durmuyor. Beni yukarı çekiyor ve bacaklarımı ortasına doluyorum. Bir kurbağa gibi bir ağaç kökünden diğerine sıçırıyor, böylece çamurlu zemine batmıyoruz. Çamurlu nehre vardığımızda onunla birlikte koşuyoruz, büyük yılan çirkin başını kaldırıp bizi takip ediyor. "İşte nehir canavarı." İşaret ediyorum.

"Ne?"

"Nehir canavarı." "Yani?"

"Bataklık nehir canavarı!" "Ona bakma."

Yüzümü boynuna gömüyorum. Bakmayacağım. Bakmayacağım. Beni parçalara ayırmak isteyen ama krala vermeyen çılgın bir uzaylıyla birlikte tanrının terk ettiği topraklarda ölürsem diye Meryem Ana'ya dua gönderiyorum.

Kinre

Bizden başka kimsenin bilmediği bir Horde'un uzak güvenli evi olan ağaç evin içinde yıkanıyoruz. Akıllı Reghaların Queela'da rehber olarak kullandıkları nehirden uzakta; aksi takdirde kaybolurlar. Ama ben Horde'um ve topraklarımızın her köşesini biliriz. Queela'ya Tayseer dahil tanıdığım herkesten daha fazla yolculuk yaptım. Ama Tayseer Omegaların kokusunu lanet bir av köpeğinin avının kokusunu aldığı gibi alıyor ve burada sadece ben Vemlox ve diğerlerini gölgelerden getirene kadar kalabiliriz.

Gerginim, kaşınıyorum, oturamıyorum, çok sıkışık olduğum için odada adım atamıyorum, avlanamıyorum, hareket edemiyorum. Ama sevişebiliyorum. Aletim sürekli uyarılma halindeyken, siki tutmuş durumdayım, hem de iyi anlamda değil. Alfa/Omega dinamikleri, birbirimize verdiğimiz tepkiler, vücut dilimiz, yapımız konusunda eğitilmiş olan Tayseer elbette benden önce fark etti. Kızıışacağım. Ve yakında kızacağım. Bu noktada üç seçeneğim var. Birincisi, Vemlox'la belirlenen yerde buluşmak ve onu ona teslim etmek. Eğer kızışırsam, beni bayıltacak ve artık hareket edemeyecek hale gelene kadar tekrar tekrar dövecek. Acı verici olacak ama kabul edilebilir.

İkinci seçenek, Omega'yı Tayseer'e teslim etmek. Bana olabilecek en kötü zamanda geldi ve onun amcılığıyla çok meşgul olduğum için görevimi tehlikeye attım. Sağlıklı düşünemiyorum. Gemide de sağlıklı ve Horde'a bir ittifaka mal oldum.

Üçüncü seçenek, hâlâ aklım Omega'mı becermek.

Yüzümü fırçalıyorum. Köşede oturuyor, kollarıyla göğsüne kadar çektiği dizlerini tutuyor. Gözyaşları var. Bütün yemeği kusarak ziyan etti. Omega'm darmadağın. Ona yardım etmek istiyorum ama yanına yaklaştırmaya cesaret edemiyorum. Kokusu beni çılgına çeviriyor ve sonunda onu besleyeceğim, ısıracağım... Evet, kaderimde bu zavallı yaratığı yok etmek var.

"Neden ben?" Yılanla konuşuyormuş gibi başımı kaldırıyorum. "Hm? Başka bir Alfa olabilirdi. Aslında bir Omega isteyen Vemlox, görevi tamamlaması gereken ben değil."

"Görevini berbat ettiğim için özür dilerim. Pislik!" diyor.

Parmağımı ağzımın üzerine bastırıyorum. "Sessiz ol, dişi." "Sakın bana 'dişi' deme. Sinir krizi geçiriyorum!"

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama iyi bir şey olamaz çünkü ayağa kalktı ve küçük ellerini yumruk yaparak peşimden geliyor. Bir parmağını sertleştiriyor ve göğsümü dürtüyor. Çıplak tenimdeki o yumuşak dokunuşu hissetmemek için zırhımı kaldırıyorum. Göğsüme vuruyor. Bir, iki kez. Tamam, demek ki kızgın.

"Güneş sistemimizde bile olmayan bir gezegende, bir bataklığın ortasına bırakılmayı istediğimi mi sanıyorsunuz? Sence? Sence?" Gözyaşları var ve yüzü kızarmış, burnunu çekiyor ve burnunun içinde daha fazla atık olduğunu düşünüyorum. İnsanlar pek çok şeyi israf ediyor. Ama bu çok sevimli. Çok sevimli. Özellikle de kızgınken. "Cevap ver bana!"

Gülümsüyorum, sonra ona koca kışına şaplak atmak istediğimi söylemek için ağzımı açıyorum, sonra eli uçtuğunda bütün gece onun için mırıldanıyorum.

Bana tokat atmadan önce bileğini yakalıyorum ve vücudunu kendime yaklaştırıyorum. "Sanırım az önce bana tokat atmaya çalıştın."

Diğer kolu sallanıyor ve ben onu yakalıyorum, iki kolunu da bir elimle vücudunun üzerinde tutuyorum. Tekme atıyor ve inliyor.

"Bileğini kıracaksın," diye kestirip atıyorum.

"Siktir git, Kinre. Her tarafını sikeyim." Sert nefes alıyor, dudakları ayrılmış, gözyaşları akıyor ve ona bakarken, vücudumdaki göğüslerinin, kokusunun, her şeyinin acı verici bir şekilde farkındayım. Bu Omega benim.

Kahverengi gözleri yumuşar. "Eğer bana yardım etmeyeceksen, beni terk et.

Beni burada tek hançerle bırak."

"Seni bırakamam."

"Neden olmasın?"

"Çünkü sen benimsin."

"Ben senin değilim Kinre. Görevi batıran ve bu kahrolası gezegende bir yerlerde sürü fahişesi olacak olan kişi benim. Beni burada ölüme terk et ve yoluna git." Ayak parmaklarının üzerinde yükseliyor ve ben de başımı eğiyorum. Ne istediğini biliyorum. Sözlerine rağmen onu rahatlatmamı, onun için mırıldanmamı, onu becermemi istiyor ve ben de çekime ondan daha fazla karşı koyamıyorum. Dudakları benimkilerle birleştiğinde yumuşacık oluyor ve ellerini tuttuğum yerden çekiyor. Bileklerini bırakıyorum.

Zırhım düşüyor. Sanki hiç beynim kalmamış gibi. Görüşüm keskinleşiyor ve lavabodan loş bir ışık yansısa da tüm oda kararıyor. "Seni Tayseer'e vermeliydim. En azından o seni zorlamazdı."

"Ama beni, hayatımı cehenneme çevirecek o kral adama verecekti. Bu benim seçeceğim bir şey gibi görünmüyor."

"Sen de beni seçmedin." "Şimdi

ben seni seçiyorum."

Sersemledi, kokuma kapıldı. Zırhım düştüğü anda vücudum beni becer feromonları yaymaya başladı. Omega'm karşılık veriyor ama bu insan dişiler Regha Omega'lardan farklı. olarak gördüm ve Kingsley'den duydum,

dürtülerini takip etmeye alışkın değiller. Onlara esneklik ve seçme yeteneği sağlayan bir beyin güçleri var. Regha'nın Omegaları hiçbir seçenek olmadan yetiştiriliyor ve Alfa erkeklerinin tekdüze olmasından rahatsız olmuyorlar. Daha iyisini bilmiyorlar. "Eğer kızışırsam, yani seni incitirsem, beni yaralamanı emrediyorum." Altın hançerimi çıkarıp yastığın üzerine fırlatıyorum. "Kaçma," diyorum ona, sonra onu tutup yatağa atıyorum.

Gözleri kocaman.

"Benimle kavga etme," diye ısırđım. "Bu bir emirdir. Teslim ol, acısız olacak." Onu ters çeviriyorum ve tuniğini kaldırırken *tilimi* çözüyorum. Başını çeviriyor ve gözlerini bana kilitliyor. "Neler oluyor?"

"Aklımı kaçırıyorum." Sikimi sertçe yumrukluyorum. Kanatmak istiyorum. Ama artık hiçbir şey beni durduramaz. Kokusu çok güçlü, vücudu çok yumuşak. Kalçasını kavriyorum ve pençelerimi geçiriyorum. Çığlık atıyor ama onu duyamıyorum. Artık ona yardım edemem.

Umarım yara almadan kurtulur.

Kinre'nin üst dudağı kalkıyor ve vücudumun ön tarafını kaplayacak şekilde üstüme çıkıyor. Kıçımı kaldırıyorum ve bacaklarımı daha geniş açıyorum. Omzumu ısırıyor ve eliyle ağzımı kapatıyor, sonra itiyor, o büyük aleti küçük kanalımın içine sokuyor. Aleti kocaman ama hiç zorlanmadan kabzasına kadar giriyor. Sırılsıklam oluyorum ve gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor ve ağzım sessiz bir çığlıkla açılıyor. Kinre homurdanıyor ve sikini amıma pompalıyor. Parmaklarından biri ağzıma giriyor ve ben onu ısırıyorum. Sertçe. Isırabildiğim kadar sert. Hırlıyor ve kıçıma şaplak atıyor ve siki amımı terk ediyor. Sanki hayatım buna bağılymış gibi sızlanıyorum.

Kinre ayak bileklerimden tutup kaldırıyor, böylece kıçım yukarı kalkıyor. Elini aletin üzerinde gezdiriyor, benimkine bakarken mastürbasyon yapıyor.

arkada. "Kıçından hoşlanıyorum."

Kolunu kaldırdı ve kıkıma bir darbe indirdi. Çığlık atmamak için elimle ağzımı kapatıyorum ve kıkımı oynatıyorum. Tekrar yapması için ona meydan okuyorum. Beklenti içinde, sıvı ısı amımdan dökülüyor. Lanet olsun. Dirseklerimin üzerine kalkmaya çalışıyorum ama omzum ısırık yüzünden acıyor, bu yüzden orada yatıp bekliyorum.

Bir eli saçlarımda, Kinre beni dizlerimin üzerine çekiyor ve sokuyor. Garip bir pozisyon ama Kinre'nin aleti o kadar büyük ki yatakta diz amıma giriyor, göğüslerim onun itiş gücüyle zıplıyor. Birini tutup tokatlıyor. Homurdanıyor, sonra tekrar tokatlıyor ve o göğüslerimi tokatlarken, meme uçlarımı cımbızlarken amım sikinin etrafında kenetleniyor. Kalçamdaki tutuşu sıkılaşıyor ve sıcaklık bacağımdan aşağı damlıyor. Kanadığımdan eminim.

Ama içimde ona tapınmak, ağzıma almak ve beni , becermesine, istediği gibi içime girmesine izin vermek istememe neden olan muhteşem bir penis var. Karnım sıkı, uyarılma tüm zamanların en yüksek seviyesinde ve Kinre boğazımı kavrayıp sıktığında boşalıyorum. O kadar sert boşalıyorum ki vücudum kilitleniyor, tüm kaslarım donuyor ve gözlerimin üzerinde yıldızlar oynuyor.

Kinre bir eliyle kavıyor; diğer eliyle saçlarımı yumrukluyor, çekiyor ve beni daha sert pompalıyor. Sırtımda bir ağrı var. Geriye doğru eğildim ve o da saçlarımı ve kalçamı tutarak sertçe içime pompalıyor. Amım buna bayılıyor ama aklım başıma geliyor. Beni kıracak.

"Kinre," diye fısıldıyorum. Sesim boğuk çıkıyor. Aleti çok iyi hissettiriyor ama yine de buna dayanamıyorum.

Hırlıyor ve saçımı daha sert çekiyor. Onu tırmalıyorum.

Bacağımyı kaldırıp kalçasının üzerine atıyor. Bu ona daha iyi bir giriş sağlıyor. Bayılıyorum. O kadar çok seviyorum ki, canım yanıyor. Dişlerimi takırdatan bir güçle içime girmesine rağmen sikini daha fazla içime almaya çalışıyorum. Yastığın üzerindeki hançer gözüme çarpıyor.

Kinre klitorisimi parmaklıyor. Hızla okşuyor, sonra pençesiyle çentik atıyor. "Tanrım," diye . Daha fazlasını istiyorum. "Daha fazla," diyorum

Onu. Tekrar geleceğim. Ve bunu istiyorum. Bütün gece beni böyle becermesini istiyorum.

Hançere bakıyorum.

kırana kadar becerecek.

Buna katlanamam. Ama buna katlanmak istiyorum. İçimde bir savaş var.

Eğer sana zarar verirsem, beni yaralamamı emrediyorum. Sapını tutuyorum, bıçağı kınından çıkarıyorum ve Kinre aynı kükrüyor. İçime bir döl fişkırıyor. Kinre itmeyi bırakmış olsa da aletin döl pompalama gücünü hissediyorum. Bu saniyeler değil dakikalar sürüyor, bu sırada saçlarımı serbest bırakıyor, beni kaldırıyor ve bedenimi yatağın üzerinde onunkinin altına yerleştiriyor.

Kinre'nin gözleri önce ısırık yarasına, sonra da elimdeki hançere bakarken simsiyah oluyor. Gelişi durdu ve boğazını temizledi. "Bence sen tam bana göresin." Beni yavaşça, nazikçe öpüyor ve tekrar içime giriyor. "Omega, iyi hissediyorsun."

"Teşekkür ederim."

"Seni bütün gece becereceğim."

Bıçağı bırakıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. "Söz mü?"

Yüzüne nazik bir gülümseme yayılır. Odayı aydınlatıyor. Gülümsemesini gerçekten seviyorum.

Kinre

Omega'nın amıyla kayganlaşan ve Cyan'ın sıcak deliğini beşinci kez dolduran sikimle onu yerden kaldırıp yatağa yatırıyorum ve kollarımla sarıp yüzümü saçlarına gömüyorum. "Omzunu incittiğim ve bıçağa uzanma ihtiyacı hissettiğin için özür dilerim," diyorum. "Bunu yapmadığımı bilmelisin. Sadece bir insan Omega'yı nasıl idare edeceğimi öğrenmem gerekiyor."

Sessiz, hızlı nefes alıyor ve hiçbir şey söylemediğinde, vahşi siyah saçlarını omzundan uzaklaştırıyorum. Dudaklarımı ensesine bastırıyorum. Kıçını kaldırıyor, sikimi daha fazla istiyor, amı sikimin üzerinde aşağı yukarı kayıyor. Elinde değil ve artık ilkel dürtüleriyle savaşmak istediğine inanmıyorum. Onu düğümleyene kadar ve ondan sonra bir süre durmayacağız. Artık kendimi bir rutine girmekten kurtardığıma göre, kontrol bende. O başını tuvalete doğru çevirirken ben yavaşça içinde hareket ediyorum.

Bunu bir davet olarak kabul ediyorum ve onu öpüyorum, muhteşem memeleriyle oynuyorum. O kadar büyük ve yumuşaklar ki ellerime bile sığmıyorlar. Karnı da yumuşacık ve bir parmağımı amına doğru götürüyorum. Omega'm bacaklarını daha da açıyor ve ben de onu azdıran küçük tomurcuğu okşuyorum.

"Şimdi seni düğümleyeceğim," diye fısıldıyorum kulağına. *Sen benimsin.*

Onu daha hızlı okşarken ve kıcını birkaç kez tokatlarken inliyor. Boşalıyor, amı sikimi sıkıyor. Taşaklarım yukarı kalkıyor ve kalçalarımı sarsıyorum. Serbest bırakılmam nefes nefese kalmama neden oluyor, bir sperm akışı rahmini doldururken tüm vücudum titriyor ve amı her son damla için beni sağlıyor.

Dudaklarını yalıyor, gözleri irileşmiş, gözbebekleri büyümüş, ama gözbebeklerinde hâlâ biraz kahverengi görüyorum, yani Omega'm henüz kızışmamış. Hâlâ akıl sağlığını koruyor. Bu bir lütuf. Eğer kızgınlık döneminde olsaydı, onu kırardım. Bu bir Regha Omega'sı değil, bu bir insan Omega'sı ve insan Omega'sı farklıdır. Bu farkı henüz anlamış değilim ama Omega'mın nasıl çalıştığını öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Bunu telafi edeceğim. Ama bu gece değil. Bu gece benim için. Bu güzel Omega'nın sunduğu her şeyi, yani yumuşak vücudunu bencilce alacağım.

"Neredeyse seni bıçaklıyordum," diyor. "Başka ne yapacağımı bilemedim."

Çünkü neredeyse onu kırıyordum. "Seninle gurur duyuyorum." "Seni bıçaklamaya çalıştığım için mi?"

"Kendini savunmak için."

Güzelce kızarıyor, rahatsız edici burnunu oynatıyor. Eskiden insanların burunlarının büyük olduğunu düşünürdüm, kulaklarının da öyle, ama artık öyle düşünmüyorum. Omega'mın güzel olduğunu düşünüyorum ve bir gün onu çiftleştirmek istiyorum. "En çok hangi pozisyonu sevdin ki tekrar yapabileyim?"

Dudaklarını büzüyor. "Başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz?"

Kıkırdıyorum. "Hayır."

Amının içinde düğümüm büyüyor ve gözleri açılıp "Daha da büyüyebilir misin?" diye sorduğunda bunu hissettiğini anlıyorum.

"Yapabilirim." Gülümsüyorum.

"Tamam. Tam olarak ne kadar büyük?"

"Kocaman. Omega amcığı kocaman için yaratılmış."

"Tüm bunlar bana çok garip geliyor." Hareket etmeye çalışıyor ama bana kilitlenmiş durumda. Kıvranışını izledim, sonra irkildim. "Hareket edemiyorum."

"Yapabilirsin ama amını yırtacak, bu yüzden ben seni düğümlemeyi bitirene kadar kıpırdamadan yat. Bana kendinden bahset."

"Köpekler gibi kilitliyiz."

"Tazılar. var. Evet, aynen ."

Bir kolunu alnının üzerine atıyor. "Şimdi bir sinir krizi geçirmek istiyorum."

"Sonra görüşürüz. Şimdi bana kendinden bahset. Kimsin sen, Cyan Nexus?"

"O kadar da ilginç biri değilim."

Ne? "Tayseer'i tokatladın. Daha önce bir Omega tarafından tokatlandığını sanmıyorum. Çok güzel bir şeydi. Zamansız ama güzel." Bunu Horde'a anlatmak için sabırsızlanıyorum. Göğsüm gururla doluyor.

Cyan yastığın kenarıyla oynuyor. "Ben sadece sıradan bir üniversite öğrencisiyim. San Diego Kuzey Üniversitesi. San Diego'da doğdum ve büyüdüm, başka hiçbir yere gitmedim. Bir erkek kardeşim var. Deniz kuvvetlerinde. Ya sen?"

"Regha Alpha Horde'un ikinci komutanıyım." "Hepsi bu mu?"

"Evet, bu. Horde için yaşıyor ve nefes alıyorum."

"Regha'da bir kral var," diyor. "Şu tokatladığım adam, kardeşin Tayseer. Kim o?"

Dişimi düğümlerken Tayseer hakkında konuşmak uygun bir konu değil. Şimdi onunla bu konuya girmek istemiyorum. O yüzden girmiyorum. "Ohala'da yaşıyoruz, diğerlerini de alır almaz oraya gideceğiz."

"Ohala'da ne var?"

"Kingsley. Sana bahsettiğim insan kız." Kingsley güvenli bir konuşmadır. Hoş, kolay. Cyan ve ben zor bir başlangıç yaptık. Güzel şeylerin zamanı geldi ve kesinlikle şu anda, şu anda, birbirimize bağlıyken. Queela'yı, başarısız olan görevi, Tayseer'in onu avlamasını ve bu bölgeden siktir olup gitmek için yapmam gereken her şeyi düşünmek istemiyorum.

Kingsley'den, Ohala'dan, kardeşim Loven'dan, sahilden, denizden, yemeklerden bahsetmek istiyorum. Bu Omega'yı kaleye götürmeliyim. Ve bunu şimdi yapmalıyım. Hançerimi alıyorum ve Horde'un sembolünü avucuma kazıyorum. Beni merkeze alıyor.

Cyan yüzünü buruşturup benimle göz göze geliyor. "Acımıyor mu?" "Hayır." Yalan, yalan, yalan. Elbette kesmek acıtıyor. "Ben Horde. Hiçbir şey beni incitemez." Bir istisna dışında. Bu Omega'yı kaybetmek bana zarar verir.

Cyan

Uyanıyorum ve Telean gemisindekine benzer bir bölmenin arkasında işimi yapıyorum. Su, bir ağaç gövdesinin içinden aşağıya ve insan yapımı bir ayakta durma platformuna damlıyor. Evet. Bu yabancı gezegende çılgınca ama gerçek. Yüzüm suda yansıyor ve kendimi yenilemek için avucuma alıyorum. Farklı ağaç türlerini tanımakta oldukça iyiyimdir. Dünyanın en iyi peyzajcısı olmayabilirim ama ben bile Dünya'daki ahşabın adaçayı yeşili çizgili kırmızı olmadığını biliyorum. Regha'da öyle.

Ağaç ev penceresiz ahşap bir kutudan ibaret ve geldiğimiz kapıyı bile göremiyorum ama orada olduğunu biliyorum. Yatağa oturuyorum ve kapının olması gereken yöne doğru bakıyorum. Kinre saatlerdir yokmuş gibi görünüyor. Bir yastığı kabartıp kucağıma koyuyorum ve çamaşırları nasıl yıkayacağımı düşünüyorum. Çarşaflarda sıvı var. Bir kıkırdama kaçıyor. Şu anda çamaşırlar kimin ? Sadece benim! Tanrım.

Ohala'ya vardığımda ne yapmam gerekiyor? Hiç tanımadığım Kingsley'nin her şeyi anlamlandırmama yardımcı olabileceğini umuyorum çünkü pek bir şey gelmiyor. Kinre dışında. O mantıklı. Onunla seks yapmak

mantıklı. Kinre ile yapılacak tek şey onu becermek. , bu şimdiye kadarki en iyi sevişme oluyor ve şu andan itibaren yerleşip evlenene kadar diğer tüm erkekleri onunla kıyaslayacağımdan eminim. Tabii Dünya'ya geri dönebilirim, hatta evlenebilirim. Ama Kinre konuşkan bir tip değil. Dünya hakkındaki sorularımı ustalıkla geçiştiriyor.

Hangi cehennemde o?

Kalkıp "kapıya" doğru yürüdüm. Bana kapıyı açmamamı ve yiyeceklerle dönene kadar içeride kalmamı söyledi. Ama karanlık oda beni huzursuz ediyor, aklıma beni sürünün seks kölesi yapacak bir canavar kralın görüntüleri geliyor. Kesinlikle yapabilir. Vücudum beynimden kopmuş durumda. Sert seks benim için kırmızı ışık olmalıydı, ama bunun yerine onu teşvik ettim. Dün gece inanılmazdı. Kinre'nin siki çok büyük ve sevişebiliyor. Düğüm en sevdiğim kısım oldu ve Kinre beni mırıldanarak uyuttu. Muhteşem bir esir fantezisi yaşıyorum.

Duvara basıyorum, sonra elimi yüzeyde gezdiriyorum. Açılıyor. Bayat bataklık havası burnumu kırıltıyor ve şimdi yağmuru duyuyorum. Yukarı baktığımda yapraklardan damladığını görüyorum. Zeminin artık daha yumuşak olduğunu hayal ediyorum ve Kinre'nin bataklıkta nasıl yürüdüğünü merak ediyorum. Ayağı takılıp hızlı çamura düşecek ve kaybolacak, ben de hiçbir şeyden haberdar olmayacağım diye endişeleniyorum. Kaybolursa bana ne olacak?

Kahretsin, böyle düşünmeyi bırakmalı ve hayatın daha parlak bir yanını bulmalıyım. Etrafımda güzel, parlak, tutunabileceğim güzel bir şey ararken, ormanda zıplayan bir erkeğin görüntüsünü yakalıyorum. kısıyorum, bunun daha iyi görmeme yardımcı olacağını düşünüyorum ama olmuyor. Çok , o yüzden yaklaşıma kadar bekliyorum.

Zıplayan kırmızı örgüyü ve eteği tanıdım. Kinre elinde bir şey taşıyor ve bir ağaç kökünden diğerine zıplıyor. Gülümsüyorum, iki parmağımı ağzıma sokuyorum ve ıslık çalıyorum.

Başını kaldırıyor.

Soğuk terler döküyorum. Korku kalbimi durduruyor. Tayseer gülümsüyor ve eldivenlerini giyiyor, sonra parmaklarını ağzına sokup ıslık çalıyor.

Vücudumu duvara yapıştırdım. Kahretsin! Ne yapacağım ben? Tamam, tamam. Ellerimi yumrukladım. *Düşün, Cyan,* . Kinre silah taşıyor, ihtiyacı olduğunu düşündüğümünden çok daha fazla silah taşıyor ve odanın öbür ucuna, atılmış çuvalına doğru koşuyorum. Karıştırarak silahları arıyorum. Silahlar hangi cehennemde? Zorlukla kaldırabileceğim keskin ağır silahlardan başka bir şey yok. En hafif olduğu için bir hançer alıyorum ve kapıya geri dönüyorum.

Tayseer ağacın dibinde duruyor, boynunu kırıyor, sonra yukarı bakıyor. "Gelip seni almamı isteme," diyor.

Bu erkeğe Toplayıcı denir. Omegaları krala götürüyor ve alfa sürü erkeklerini beklerken bir yerleşkeye yerleştiriliyorlar. Bunun ne anlama geldiğini tam olarak bilmiyorum ama hayallerimdeki hayata pek benzemiyor. Hayalimdeki hayat okuldan mezun olmak, babamın işini Victor'dan geri almak ve belki de garaj yolunda üstü açık kırmızı bir Porsche olan bir ev sahibi olmak. Evlilik ve çocuklar da hayallerimin içinde. Hayalimdeki hayatta çılgın uzaylılar yok. "Sakin bana yaklaşma!" Bağırıyorum ve ona bıçağımı gösteriyorum. "Seni öldüreceğim."

Tayseer zümrüt yeşiline döner ve sırtır. "Deneyeceksin." Ağaca tutunuyor ve bir maymun gibi çevik ve hızlı bir şekilde tırmanıyor. Ve ben farkına bile varmadan kapıya varıyor. Uzaklaşmıyorum. Sallıyorum ve boynuna saplıyorum. Hançer kırıldı. Kırıldı! Kahretsin.

Onu tekmeledim.

Tayseer ağaçtan aşağı kayıyor, yarı yolda duruyor ve hırlıyor. Şimdi gerçekten kızgın. Yağmur benim lehime, yüzeyi kayganlaştırıyor. Hemen içeri girip başka bir silah alıyorum ve onu bekliyorum. Buraya çıkmasına izin veremem.

Tayseer tırmanıyor, yağmur üzerine yağıyor, onu ıslatıyor, sadece onu daha çok kızdırıyor. Binlerce çingiraklı yılanın sesini çıkarıyor, beni o kadar titretiyor ki bıçağı iki elimle tutmak zorunda kalıyorum. O yaklaştıkça çömelip bekliyorum, yüzümdeki teri omzumla siliyorum. ", seni piç," diye fısıldıyorum.

Bir eliyle ağaç evin kenarına uzanıyor, ben de bıçağı aşağı saplıyorum. Ve ıskaladım. Gitti, bıçağımı tahtada bıraktı. Aynen böyle, puf, ortadan kayboldu. Çatıda ayak sesleri duydum. Aman Tanrım. Kendime geldim. Ne yapacağım? Aşağı bakıyorum ve sonra geri . Dışarı çıkmaya çalışırsam beni yakalar. O daha büyük, daha hızlı, daha güçlü ve ben bu adamla boy ölçüşemem ama bir sürü fahişesi haline getirilemem. Kinre bir Alfa ve benim için fazlasıyla yeterli.

Victor kötü bir kaltak olduğu için, beni rahat ettirecek tatlı bir adamla evleneceğime yemin ettim. Yine de içten içe, güçlü birinin en mahrem çemberinde olmanın nasıl bir şey olduğunu bana gösterecek, hayatına hakim bir adamın özlemini çekiyorum. O benim gemimin kaptanı olacak ve ben de onu takip etmekten mutlu olacağım. Nazik ama kararlı, her zaman zayıfları gözetken, içinde ateş yanmayan bizler için konuşan. İşte tam da bu anda, ölecekmişim gibi hissettiğim anda, hayalimdeki erkeği bulduğumu fark ediyorum.

Tayseer güçlü bedenini ağaç evin içinde sallarken hançeri boğazıma dayadım. "Sakın bana yaklaşma." Bu bir içgüdü. İntihara meyilli değilim. Başıma ne gelirse gelsin yaşamak istiyorum ama bu adamın beni bu yerleşkeye götürdüğünde sonumu getireceğini hissediyorum. "Yerleşke" kelimesinin kendisi bile gitmek istemememe neden oluyor. Ayrıca içimde bir his var, bir tür bilgi, bende onun yok edemeyeceği bir şey var. Bana zarar vermeyecek ve benim de kendime zarar vermeme izin vermeyecek. Ben bir Omega'yım.

Bir dakika zaman kazanmayı umuyorum. Bir dakika içinde çok şey olabilir.

Tayseer orada salatalık gibi serin bir şekilde duruyor, sonra yatağa oturuyor ve yüzündeki suyu silmek için bir çarşaf kullanıyor. İşini bitirdikten sonra beyaz çarşafa bakıp burnunu çekiyor, dudaklarını yalıyor ve bana en sevdiği dondurma çeşidiymişim gibi bakıyor.

"Tatlı Omega amcığı yüzümde." Çamurlu botları bana doğru ilerliyor. Köşeme çekildim ve boğazımı kestim. *Ahh*. Kan boynumdan aşağı akıyor. "Sakın bana . Seninle gelmekten boğazımı kesmeyi tercih ederim."

Tayseer gözlerini kırıştırıyor, ellerini yumruk yapıyor ve tuvalete doğru ilerliyor. Su akıyor ve ben sürünerek içeriye bakıyorum. Yüzünü ovalıyor, göğsünden korkunç sesler geliyor. Yavaşça kalkıyorum ve sessizce parmak uçlarımla geri geri çıkışa doğru ilerliyorum ve sert bir yüzeye çarpıyorum. Enchilada yapmayı bildiğim gibi bunun Kinre olduğunu da biliyorum. Bu yüzden çılgılık atmıyorum. İçimi bir rahatlama kaplıyor ve gözlerim yaşlarla doluyor. Kinre bileklerimi kavıyor ve bıçağı elimden çekip alıyor. Onu fırlatıp atıyor.

Tayseer bize bakmıyor bile. Yüzünü fırçalıyor ve kendi kendine mırıldanıyor.

"Kardeşime ne yaptın?" Kinre kulağımın dibinde soruyor.

"Yüzünde Omega am olduğunu söyledi," diye fısıldıyorum.

"Ona tokat attın mı?" Kinre ısıyor.

"Yüzünü çarşafla sildi."

Kinre kıkırdar. "Bebeğim, beni dinle. Seni aşağı atacağım."

Onunla yüzleşmek için dönüyorum. Bana bakmıyor, Tayseer'i bekliyor ve gözleri kilitlendiği anda anlıyorum. Odadaki saldırganlığı hissedebiliyorum, kokusunu alıyorum, Tanrı aşkına. Bende yanlış olan bir şeyler var, çok yanlış. Ölümüne korkuyorum ve şu anda yapmak istediğim tek şey yatağa uzanıp beni almalarına izin vermek. Bir elimi Kinre'nin göğsüne koyuyorum ve erkekliğine doğru kaydırıyorum. Onu kavıyorum ve yaklaşıyorum.

"Yüzeyde," diyor Tayseer, "hiçbir şey zırhımızı delip geçemez. Yüzeyde, Omegalar zayıf, saf ve

Her isteğimize boyun eğerler. Ama yaklaşımlarına izin verirsen, ölü bir Alfa olursun. Sana sahip olacak, bedenine ve ruhuna. Senin sonunu getirecek. Onu bana bırak."

Kinre beni döndürüyor ve itiyor. Kenardan düşerken çılglık atıyorum, sonra yumuşak değil sert bir şeye çarpıyorum. Toprağa batmıyorum. Vay anasını! Eller beni kavradı, sabitledi, . Burnu ve dudağı piercingli bir Alfa erkeği bana bakıyor. Kıcıma şaplak atıyor ve beni fırlatıyor. Uçuyorum, avazım çıktığı kadar bağıriyorum ve başka bir adamın kollarına düşüyorum, o da beni bir başkasına atıyor. Kollarımı boynuna doladım. "Lütfen, kes şunu." Bırakmayacağım. Bu erkeğin kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, ama çingiraktan ziyade mırıldanıyor ve uçmaktan bıktım.

Vücudumu arkasına yerleştiriyor, böylece sırtına biniyorum. Hızlı, dev bir kurbağa gibi bir ağaç kökünden diğerine atlıyor, çevik ve isabetli. Kaymıyor, kaymıyor ya da mırıltısını kesmiyor. Dallar bize doğru uzanıyor ve vücudu sertleşip zümrüt yeşiline dönüyor.

Nehre varıyoruz. Erkek durup en yakındaki ağaca yaslanıyor ve mırıltısı artıyor. Başımı sırtına yaslayıp iç çekiyorum. İçimde hiç mücadele kalmadı. Bir yere saklanıp ağlamak istiyorum. Bu yerden nefret ediyorum. Regha'dan, bataklıktan, yılanlardan, her şeyden nefret ediyorum. "Eve gitmek istiyorum," diyorum ona.

Çömeliyor ve ondan uzaklaşmaya çalıştığımda dizime vuruyor. "Kal."

Bu bir emir ve ben de sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca yabancı canavara yapışıp kalıyorum. Yumuşakça mırıldanıyor ve ben uyumak istiyorum. Bataklığın ortasında, bataklık canavarını barındıran nehrin yakınında nasıl uyuyabileceğimden emin değilim ama onun mırıltısını ve göğsünden gelen titreşimleri dinliyorum ve rahatlıyorum. "Senin adın ne, Omega?" diye soruyor.

"Cyan."

"Benim adım-"

Karşıımızdaki ağaçta Kinre ve delinmiş Alfa beliriyor ve ben ayaġa fırlıyorum. Birdenbire ortaya ıktılar! Kinre bize olan kısa mesafeyi geçmek için hamle yapıyor ama delikli adam omzuna elini koyarak onu durduruyor. "Zemin yumuşak. ."

Birlikte olduġum erkek ömeldiġi yerden kalkıyor ve beni sırtından kaydırıyor ama bırakmıyor. Elimi tutuyor ve bırakmıyor. Kinre ile aralarında bir şey geçiyor. Bakışıyorlar ve yine bunun iyi bir şey olmadıġını söyleyebilirim. Erkekler erkek olacak ve kavga edecekler. Ve ben burada durmuş, aynı takımda olduklarını düşünüyorum. Aynı tür kilt giyiyorlar ve hepsi çıplak göġüslü, vücutlarındaki sarı dövmeleler o vücut plakalarını dikerken parlıyor.

Yanımdaki adam, "Queela'da onun için sadece bir yer var," diyor.

Kinre başını sallar. "Ve onu oraya götüren de ben olacaġım." Sessizlik, sonra, "Cyan, bana gel." Elini uzatır.

Yumuşak zemine bakıyorum. "Tamam, nasıl?"

"Yürüyerek."

"Batmayacak mıyım?"

"Hafif ve hızlısın."

Hayatım boyunca bana hiç zayıf denmedi. On altı bedenim ve hiçbir zaman zayıf olmadım. Bebeklik fotoġraflarım size söyleyecektir. "Bilmiyorum dostum. O kadar da hafif deġilim."

"şimdi yap."

Orada

duruyorum.

Yanımdaki adam beni dürtüyor. Kinre hırlıyor. Arkasındaki piercingli adam sırtıyor, öpüşme sesleri çıkartıyor. "Buraya gel, küçük Omega. Baban seni sevmek istiyor."

Hay aksi. Ayak parmaġımı çamura batırıyorum ve batıyor ama Kinre haklı. Gerçekten hafif ve hızlı olsaydım başaraabilecek kadar direnç var, oysa Kinre gibi biri yürüyerek geçemezdi. Çok ağır ve *Titanik* gibi batar. Ellerimi yumruk yapıp derin bir nefes alıyorum, sonra

Koşuyorum, ayaklarım yere basar basmaz çamuru terk ediyor. Neredeyse varmak üzereyim. Beş adım. Dört. Kaydım ve yüzüstü düştüm.

Bir el kolumu tutup çekiyor, beni yukarı çekiyor ve Kinre'nin göğsüne çarpıyorum. Zırhı nefesimi kesiyor ve soluk soluğa kalıyorum. Geriye doğru sendeliyor ve kollarını belime doluyor, burnunu kirli boynumda ve çamurlu saçlarımda gezdiriyor. Ben de çıplağım.

Omzuma bir dokunuş. Başımı kaldırdığımda delinmiş adamın ısırık yaramı işaret ettiğini gördüm. "Sen bir vahşisin, bunu biliyor muydun?" Çenesi titreyen Kinre'ye dik dik bakıyor.

"Bu beni bir rutinden kurtardı. O yüzden siktir git."

Erkek bize sırtını dönüyor. "Bir Omega'ya layık mısınız?"

Kinre ona cevap vermiyor.

Kinre

Dadım, *Alfa'nın gücünün doğuştan geldiğini* söylerdi. *Bir Alfa erkeğini anlayabilirim. Bunu hissediyorum. Bir Alfa'nın yanında huzurluyum.*

En son büyük bir korku yaşadığımda On iki yaşındaydım ve bir grup Horde üyesi evimize . İkimiz de henüz ilan edilmemiş Alfalar olan Loven ve ben, onlar daha amaçlarını açıklamadan onlarla yüzleştik. Dadımızı götürdükleri sırada terslendik ve zapt edildik. Bize ne olacağından korkuyordum ama korkularımı dile getiremiyordum.

İki erkeğin kendisine ölüme kadar eşlik ettiğini bilmesine rağmen hiçbir şey söylemedi ve onlarla dövüşmedi. Onlarla dövüşebilirdim. Ama onlardan daha güçsüzdüm. Loven ve ben onu bir direğe bağlamalarını izlerken, güçlerine, dövmelerine hayran kaldım ve bir gün Horde olacağıma yemin ettim. Benden bir anne figürünü alan erkeklerin hayranlık duyduğum insanlar olması acı verici bir itiraf. Ama Alfa yolu budur. Güç takdir edilir. Zayıflığa müsamaha gösterilmez. Korku bir zayıflıktır.

Şimdi korkuyorum. Omega'm için korkuyorum. Korkuyorum bizi Ohala'da ve bekleyenlerden ben kesinlikle korkuyorum

Kingsley'in uzay geçidi hakkındaki bilgisi. Bir Omega'ya layık olduğumu kanıtlayamadım. Vemlox haklı. Yuvalanmasına izin vermedim. Onu kulübeye sürükledim ve neredeyse üzerine , ısıırıyordum, neredeyse Tayseer'e kaptırıyordum ve şimdi onu bataklıkta Tayseer'in bakmayacağını bildiğim tek yerde emniyete alacağım. Bunu riske atacağımı düşünmeyecek. Ama riske atmalıyım. Ona sahip olamaz.

Omega'yı sırtıma sıkıca bağladıktan sonra ağacın altından dikkatlice kayıyor ve Yılan Kraliçe'nin yuvasına girmek için delikten aşağı iniyorum. Botlarım yere değiyor ve birkaç banyodaki parlak suyun aydınlattığı geniş karanlık alanı inceliyorum. Çizmelerimi yere vuruyorum. Mineral taşların sesi yankılanıyor. Buradaki yüzey katı.

En karanlık köşede, kraliçenin avını yedikten sonra tükürdüğü kıyafetler ve kürk, dört büyük yumurtasını örtüyor. Yumurtalarını avlanmak için bırakıyor. Yemi? Jobel ve Alome, diğer iki Horde Alfası, onu yaralı ve yavaş Tayseer'e götürecek. Onun işini bitirecek ve ben bunu ne zaman yaptığını bileceğim çünkü onun *tilini* ve eldivenlerini buraya getirecek ve yavrularını sıcak tutmak için yumurtalarını örtecek.

Tayseer benim kardeşim. Onu öldürmek için uygun değilim. Diğer ikisinin ona karşı hiç şansı yok ama Kraliçe'yi bıraktığımız yere çekip gerisini ona bırakabilirler. Onlar bunu yaparken, Vemlox ve ben Omega'yı burada emniyete alacağız, Ohala'ya geri dönmek için yapacağımız uzun yolculukta dinlenmek için yeterli zamanımız olduğundan emin olmamız gerekiyor. Omega planlarımızı değiştirdi. Bir anda üzerimize geldi ve hepimiz onu Tayseer'e teslim edemeyeceğimizi anladık. Bizimle kalacak.

Omega'yı yumurtaların çok uzağında, yer üstündeki bir oyuğun içine bırakıyorum. İçine tırmanıp yanına oturuyorum. "Sen iyi misin?" diye soruyorum ve tam karşısında oturup gülümseyen Vemlox'u izliyorum. Onu öldürebilirim. Bu düşünce bile tek başına beni korkutuyor. Benim ona ihtiyacım var, onun da bana. Vemlox ve ben her zaman birlikte, ayrı olduğumuzdan çok daha fazla iş yaptık.

Dişileri de paylaştık. Bu Alfa yöntemidir. Ben onun ne düşündüğünü biliyorum ama o benim ne düşündüğümünden emin değil.

Ve elini ısırp koparabileceğimi düşünüyorum. Düşük bir çingirak sesi çıkardım. İnce bir uyarı. "Burası neresi?" Cyan soruyor.

Vemlox cevap verecekmiş gibi ağzını açıyor ama ben onun sözünü kesiyorum. Omega'mı tanıyorum. Ona Kraliçe'nin yuvasında olduğumuzu söylersem buradan kaçır. "Burası bir yeraltı... güvenli evi. Ağaç ev gibi bir şey."

O ayağa kalkıyor ve ben bir orospu çocuğu gibi sarsılıyorum çünkü o çıplak ve Vemlox aptal gibi ağzını açıyor.

"Başka bak," diye emrediyorum.

Şimdi, ben onun amiriyim, ama aynı zamanda en iyi arkadaşım, bu yüzden bana biraz dudak büküyor. Ve ağzı açık kaldığı için onu suçlamıyorum. Omega'm gayet iyi. O kadar çok kıvrımı var ki, sıkmak istediğim yerleri saymaya başlayamıyorum bile. Bir göğsünü mü, diğer göğsünü mü, yoksa kıcını mı? Kıç. Tam eğilip zıplarken kıcını seçiyorum. Vemlox yanıma oturuyor.

"Başka bak," dedim ona.

"Sadece kör olursam başka tarafa bakabilirim." "Ya da ölürsem."

Bu onun dikkatini çekti. Bakışlarını onun güzel kıcından ayırıyor ve benim profilime bakıyor. Hâlâ etrafta dolaşmasını izliyorum, sonra küçük bir havuzun içindeki suya dokunmak için eğiliyor. Küfürler mırıldanıyor ama yıkanmak için yavaşça içeri giriyor.

Vemlox küçük bir kristal parçası çıkarıp bana uzatıyor. Kristal küreyi elimde tutuyorum ve pençemin ucunda döndürüyorum, sonra düşmeden yakalıyorum. Başparmağımı üzerinde gezdiriyorum. "Uzay geçidine çok benziyor. Yine de çok pürüzsüz." Çenemi ovuşturup düşünüyorum. Bu kesinlikle Telean camı. Saflığı içinde berrak ve güzel. Kırılğan da. Benim Omega'm gibi. "Burası kırılmış." İşaret ediyorum.

"Bu şekilde buldum."

Bir yalan. "Sen düşürdün."

"Hayır, çuvalı ağaca çarptım."

Kıkırdıyorum. "Çarpmaları önlemek için çuvalı vücudunuza sabitlemeniz gerekiyor."

"düştüğümde bir ağaca çarptı."

Profiline bakıyorum ve bu onun profili çünkü Omega'mın yıkanışını izliyor. Hızlı ve yüksek sesli bir uyarı yapıyorum. Omega'm dönüyor, göğüsleri tam teşhirdedir. Onları örtüyor, sonra daha iyi olduğunu düşünüyor. "Her neyse. Kimin umurunda."

"Bir ağacın içine nasıl düşersin?" Vemlox'a zihnini meşgul etmeye çalışarak soruyorum.

"Kahretsin," diyor Vemlox. "Bu insan atığı. Bunu biliyor muydun?"

Benim Omega'mla meşgul. "Hayır."

"Artık biliyorsun."

Böylece Vemlox küçük bir geçit ya da belki de geçidin çapasını ya da hatta amplifikatörünü buldu, kaydı ve muhtemelen doğrudan bir ağaca çarparak cihaza zarar verdi. Bunu asla kabul etmeyecektir. Benim Omega'm hakkında konuşmayı, insan Omegalar hakkında benden daha çok şey söylemeyi tercih eder. Bu doğru. Kingsley'le sohbet etmek için her fırsatı değerlendirirken, Dünya'yı ve oradaki birçok Omega'yı ilk öğrendikten sonra ondan ölümden kaçır gibi kaçtım. Neredeyse iki kardeşimi de öldürtüyordu, o yüzden mazur görülebilirim. Şimdi keşke ben de onunla takılsaydım diyorum. "Dreikx anlaşması iptal oldu."

"Onu nerede buldun?"

Kahretsin, onu öldüreceğim.

kırmayı düşünürken arkasını dönüp çenesini eğdi ve tekrar sordu: "Peki, neredeydi?"

"Güney sektörü, nokta on dört."

"Telean gemisinde."

"Ben yaklaşırken tam dışarıdaydılar."

"Yani bir Omega insanımız olduğunu biliyorlar." "Mm-hm."

"Kahretsin," diyor.

"Bok," diye tekrarlıyorum. Bu kelimeye bayılıyorum. Onun tüm sözcüklerine düşkünüm. Özellikle *pendejo*'ya bayılıyorum çünkü Kingsley onu hiç kullanmıyor; dolayısıyla Vemlox'un da bundan haberi yok. Bu benimle Omega'm arasında. Sırrımız gibi. Bir kelimeyi paylaşmamız hoşuma gidiyor.

Cyan Kraliçe'nin yuvasına doğru ilerliyor. Oyuktan atlayıp yuvaya koşuyorum, elime geçen ilk şeyi kapıyorum ve ona veriyorum. "Al bakalım, Omega." Kıyafet aradığını biliyorum ama yumurtaları görmesine izin veremem. Omega burada büyük bir şeyin yuva yaptığını fark ederse çektiğim ızdırabın sonu gelmez. Yılanlardan hoşlanmaz ve bunlar da yılan yumurtası.

"Teşekkürler," diyor ve gri bir tunik giyiyor. Ona kameriyeye kadar eşlik ediyorum. "Şuradaki battaniyeyi alabilir miyim?" Yuwayı işaret ediyor.

Vemlox ve ben hep bir ağızdan "Hayır," diyoruz.

Suratını astı, sonra onun yanına oturdu.

Onu uzaklaştırdım ve yanıma oturttum. Üçümüz köşeye sıkışmıştık, ben ortadaydım. Vemlox'u dürtüyorum. Hareket etmiyor, ne istediğimi bilmiyormuş gibi davranıyor.

"Nerelisin?" diye soruyor ona, bana doğru eğilip gülümseyerek. Yakışıklı bir Alfa ve yüzündeki piercingler tüm Betaları kendinden geçiriyor. O odaya giriyor ve Beta dişilerinin dizleri bükülüyor, ağızları onun aletini yalamak için yalvarıyor. Ben odaya giriyorum ve tüm Betalar benimle başa çıkıp çıkamayacaklarını merak ediyor. Kibar olmaya çalışmalıyım. Omega'mın da aynı şekilde hissettiğini düşünüyorum. Pek nazık değilim, o kadar da sevimli değilim, kesinlikle Vemlox'tan daha korkutucuyum. Benden daha sık gülümsüyor, bu da çekiciliğe yardımcı oluyor. Ben sadece onun yüzündeki gülümsemeyi tokatlamak istiyorum.

"Kaliforniya," diyor Cyan.

Ve gidiyorlar. İkisi de geveze. Kıkırdıyor bile. Daha önce hiç bu kadar güzel bir ses duymamıştım. Omega'mı onunla paylaşmalıyım. Yapmam gerektiğini biliyorum. Derinlerde

Kemiklerim, herkes için en iyisinin bu olduğunu biliyorum. Vemlox'u kardeşim Loven'ı tanıdığım gibi tanıyorum. Birbirlerinden o kadar da farklı değiller ve sık sık Vemlox'un bizim kanımızdan, babamızın ya da annemizin oğlu olup olmadığını merak etmişimdir. Telean'lardan genetik almadıkça asla bilemeyeceğiz.

Başımı mağaranın duvarına vuruyorum. "Omega'yı Ohala'ya teslim ettikten sonra," diye sözlerini kesiyorum, "Montar'ı görmeye gidiyorum."

Vemlox onaylarcasına homurdanıyor. Bunu yapmam gerektiğini, görevimdeki başarısızlığımı telafi etmem gerektiğini biliyor. "Ve tabii ki Omega'yı bana emanet edeceksin."

Çenem sıkıştı. "Elbette." Onun için yapılacak en doğru şey bu. Konu bir Omega'yı korumak olduğunda, iki Alfa her zaman bir Alfadan daha iyidir. Vemlox ve ben de iki kişilik bir sürü gibi birbirimize uyuyoruz. Onun için yeterliyiz. Bu çok güzel bir şey olurdu. Nesseltra'ya yolculuk uzun ve yorucu. Onu yanımda götüremem. Loven, Horde'un karada hareket ettiği gibi hareket etse tüm bunlar daha kolay olurdu ama Omega'sı yüzmeyi sevdiği için Ohala'da kalmaya kararlı.

Cyan benden Vemlox'a bakıyor. "Takip etmiyorum," diyor, kahverengi gözleri kocaman, mükemmel siyah saçları omzunda duruyor.

Çevirmenim çalışmıyor olmalı ve Vemlox'un da kafası karışmış görünüyor. "Neyi takip ediyorsun?" diye soruyorum.

"Konuşmanız. 'Omega'yı onun gözetimine bırak' derken ne demek istiyorsun?"

"Bunu oraya vardığımızda konuşabiliriz. Yorgun musun?"

"Hayır." Dudaklarını büzüyor.

Vemlox "Üzgün," diyor ve başını sallıyor. Bu bir uzman.

"Teşekkür , Vemlox. Gidebilirsiniz." Ona ters ters baktım.

"Ciddiyim."

Vemlox başını sallar ve ayağa kalkar, sonra da oyuktan atlar. "İlk nöbeti ben alacağım." Sırıttırıyor. "Hemen dönerim

uykusu için zamanında."

Cyan ellerini göğsünün üzerinde kavuşturur. "Bana ne olacak? Ne olacak? Söyle bana!"

Çılgılığı kulaklarımda çınlıyor. "Shhhh."

"Söyle bana!" diye tıslıyor, yavru bir yılan gibi alçak sesle.

Onu kucağıma aldım ve kucağıma oturttum. Güzel poposu oraya iniyor ve bir elimle onu sıkıyorum, diğer elimi tuniğinin altına sokup göğüslerini buluyorum. "Göğüslerini seviyorum. Onları da sikeceğim."

Cyan'ın yüzü kızardı ama beni inkar etmedi. Yapabileceğine inanmıyorum. Biz konuşurken amı kayganlaşıyor ve ben onun uyarılma kokusunu alabiliyorum.

"Anlat bana."

Kahretsin, çok kararlı. "Görevimde başarısız oldum." Omega'ma böyle bir şeyi itiraf etmekten çekiniyorum. Benim zayıf olduğumu düşünecek ve ona layık olduğumu kanıtlamalıyım.

"Ne görevi?"

"Teleanların bize katılmasını, çağırdığımızda bizimle birlikte savaşa gelmelerini sağlamak için."

"Bir savaş mı olacak?"

Başımı salladım. "Loven insan Omega'sı Kingsley'i bağladı. Bağlanma kanunen yasak ve kral onun peşine düşecek. Ama Loven'ın Regha Horde'u var, binlerce erkek onun tarafında. Kralın başka birlikleri ve daha büyük sayıları var. Müttefiklere ihtiyacımız var. Yeterince müttefikimiz olursa savaştan kaçınabiliriz. Kral yenilgiyi önlemek için yasayı değiştirmeyi düşünecektir."

"Devam et," diyor ve çenemi öpüyor. Dilini boynuma doğru götürüyor ve ben de göğüs ucuyla oynuyorum.

"Telean'ları teslim edemediğime göre, Loven beni Queela'nın ötesindeki bir dağ sırası olan Nesseltra'ya gönderecek. Montar Muhafızlarıyla birlikte orada konuşlanmış durumda. Loven'ın Omega'sıyla ilgili söylentiler ona ulaşmadan önce ona ulaşmalıyım. Yanlış bir fikre kapılıp peşimizden gelecektir. Loven'ın yöntemlerini görmesini istiyorum."

"Loven'ın yöntemleri nelerdir?"

"Bize kraldan Omegalar verildi. Az sayıda Omega olduğu ve hayatta kalma şansımızı artırmamız gerektiği için onları sürü olarak paylaşıyoruz. Alfalar Omegaları sürü olarak üretir."

"Onları yetiştirmek..." İç çekiyor. "Ne söyleyeceğimden emin değilim. Omegalar sizden farklı bir tür mü? Onlar hayvan mı?"

"Ne? Hayır."

"Onlardan inekmiş gibi bahsediyorsun."

"İnek nedir?"

"Süt ve et için kullanılan bir hayvan. İnekleri, kısırakları, domuzları ve tavukları, onları yiyebilmek veya kendi amaçlarımız için kullanabilmek için yetiştiriyoruz."

Onu öperim. "Biz Omega yemeyiz." Bana savaş verin ki gerektiği gibi savaşıp öleyim. Horde savaş için yaratıldı, Omegaları kucaklayıp rahatlatmak için değil.

"Demek istediğimi anlamıyorsun," diyor ve bileğimi göğsüne bastırıyor. "Hayvanlar yetiştirilir. Kadınlar... Boş ver. Bunun klişe olduğunu düşüneceksin."

"Şimdi aç mısın?" Mısır yemektir. Yemek istiyor. Tabii ki yemek istiyor. Vemlox'un sırt çantasını alıp içine giriyorum, kuru bir parça peynir alıp ağzına götürüyorum.

"Bayat ve mısır aynı şey değildir." Elime vuruyor. "Aç değilim. Açtım ama şimdi değilim."

Başımı sallıyorum. Telean çevirmenlerini sikeyim. "Kadınlar ne?"

Cyan burnunu kıvırıyor, sonra bana yan gözle bakıp küçük bir gülümseme veriyor. "Kadınlar sevilir."

Cyan

Kinre'nin gözleri dipsiz siyah çukurlar gibi ve neredeyse ruhunun içini görebiliyorum. Eminim o da benim düşünce tarzım karşısında en az benim onun düşünce tarzına şaşırdığım kadar şaşırmıştır. Omega olmak kulağa bir lanet gibi geliyor. Hayatımın çoğunu Victor'la birlikte geçirdim ve anneme, birinin damızlık kısırağına davranacağından daha kötü davrandı. Victor gibi erkeklerden, aynı zamanda domuz olan o otoriter tiplerden uzak durmayı çok erken öğrendim. Mario büyüyüp bir erkek olana kadar iki tür güçlü erkek olduğunu görmedim. Hükmeden ve önemseyenler ve kendilerini daha güçlü kılmak için başkalarını aşağılayanlar.

Victor'un uzaylı gezegenine düştüğünü ve ondan korkan Omegalar arasında geliştiğini hayal edebiliyorum. Sonumun annem gibi olmasını, erkeğimin öfkelenmesine neden olacak bir sonraki sözünden korkarak yaşamak istemiyorum ve kesinlikle daha fazla Alfa ile uğraşmak istemiyorum. Bana bir tane yeter.

"Ne kadarlığına ?" Ben soruyorum.

"Muhtemelen kış için. Birkaç devre, muhtemelen bütün bir devre."

Birkaç aydan bir yıla kadar. Lanet olsun. "Ve bana sahip olduğunu için, beni Vemlox'la bırakacağını söyledin."

"O senin için en uygun kişi. Ve benim için."

Gitmeye çalışıyorum. Gitmeme izin vermiyor, güçlü kollarını etrafıma sarıyor ve ben orada kucağında acı ve incinmiş bir şekilde oturuyorum. Gözyaşlarımı zor tutuyorum. "Eve gitmek istiyorum."

"Ohala'ya gidiyoruz."

"Hayır, hemen eve, San Diego'ya dönmek istiyorum."

"Benden bir süreliğine düşüncesine katlanamadığın için mi?"

Pendejo. "Çünkü iş seyahatlerine çıktığınızda bir erkekten diğerine aktarılacak bir fahişe değilim."

Kinre'nin gözleri büyüyor ve çenesi gevşiyor. "Sana fahişe dediğimi mi sanıyorsun?"

"Sizin için Omega böyle bir şey değil mi? Elden ele dolaşan bir kadın?"

"Omegalar bir alfa sürüsü ararlar. Bir sürü içinde en iyi şekilde hizmet görürler."

"Oh. Tamam. O zaman bu onların . Benim olayım değil."

"Senin ne?"

"Ben tek kişilik bir kadınıam."

Kinre tsks. "Benden ne istediğini bilmiyorsun." "Senden hiçbir şey istemiyorum."

"Eğer seni bağlarsam, Cyan." Alnını benimkine değdiriyor. "Ve seni benim yaparsam, ömür boyu benim olursun. Bağlanmanın geri dönüşü yoktur. Korkulduğu kadar güçlüdür de."

"Nasıl bağ kuruyorsunuz?"

"Koku ile. Tenine sızan ve seni benim yapan bir koku salıyorum. Sonra-"

"Bekle. Peki ya sen?" "Kaşlarını" birleştirdi. Kinre başını eğiyor, ben de açıklıyorum. "Bağlandığında, bu seni benim mi yapar yoksa özgür bir adam mı?"

Dudaklarında bir gülümseme belirir. "Ben bir erkek değilim."

Tanrım, kadar da biliyorum. Saç örgüsüyle oynuyorum, parmak uçlarım ucunu tutan tahta klipsin üzerinde. Tokayı çıkarıyorum ve parmaklarımla kaba saçlarını örüyorum. Başını sallıyor ve tüm parlak kırmızı saçları omuzlarına dökülüyor. "Vahşi ve özgür görünüyorsun."

"Ben Horde'um."

Horde vahşi ve özgür anlamına gelebilir. "O zaman ben Horde olmak istiyorum."

Beni kendine çekiyor, yanağımı dürtüyor, dudaklarını boynuma bastırıyor. Göğsündeki tıkırtıyı bir kıkırdama takip ediyor. "Horde, mastürbasyon yapan ve öldüren bir grup Alfadır. Bazen görevleri tamamlarız. Horde olmadan da vahşi şeyler yapabilirsin. "

"Ne tür vahşi şeyler?" Ama ben ne demek istediğini biliyorum.

Beni dizinin üzerine eğdi, avuç içi sırtımın küçük kısmına bastırdı. Çıplak kıkım dışarı çıkıyor ve onu sıkıyor.

Swat.

Bağırdım ve popomu ovuşturdum. "Şaplak atmayı kastettin. Ben seks demek istedin sanmıştım."

"İkisini de severim." *Swat.*

Popom yanıyor ve iki elimle üstünü kapatıyorum.

"Çıglık atmaman için ellerini ağzına koy, yoksa seni bağlar ve ağzını tıkarım." Popomun aynı yerine tekrar tekrar vuruyor.

Acı içinde çıglık atıyorum.

"Vemlox'un çuvalını al. Bak bakalım orada ısırabileceğin ya da ağzını tıkayabileceğin bir şey bulabilecek misin?"

Çuvala baktım. "Hayatta olmaz." "Ya da ben senin için yapabilirim."

Bunu yapmamın en iyisi olacağından oldukça eminim çünkü fikrini değiştirmesi mümkün değil. Çuvalın içinde bir hançer buluyorum ve Kinre'nin görmesi için kaldırıyorum. Gözleri elimdeki hançerle birleştiği anda sikişin seğirdiğini hissediyorum. Kinre'nin bıçakları ve seksi bir araya getirişinde hınzırca bir şeyler var. Buna bir isim bulamadım ama bir fetiş olabilir. Bence bu

Seksi. Vahşi olmak istiyorum. Onunlayken her şeyi yapabileceğimi hissediyorum çünkü onun önderlik edeceğini biliyorum. Takip etmekte özgürüm. Takip etmeyi güvenli kılıyor.

Sapı ağzıma sokup ısıyorum. Kıcıma tekrar tekrar vuruyor. Gözlerimde yaşlar birikiyor ve uyluklarımdan aşağıya doğru inen sıvı ısıyla birlikte acı da var, bana daha fazlasını istediğimi söylüyor. Beni tokatlarken sessizce kokluyorum, bir kez bile bacaklarımdan arasına , açık bir davetle onları daha geniş açtığımda bile. Amım acı içinde ve onu ovmak istiyorum.

Sanki taşma noktasına geldiğimi biliyormuş gibi beni çeviriyor ve üstüme yatıyor, geniş aleti amımın girişinde. Duraklıyor ve yüzümdeki gözyaşlarını yalıyor. Dilinin verdiği his kalçalarımı kaldırmama neden oluyor. Sert ama amımda iyi hissettirdiğini biliyorum. Kalçalarını sarsıyor ve içime giriyor. Gözlerimi geri çevirip hançerin sapını ısıyorum. Kinre içimde hareket ediyor, siki gittikçe daha derine giriyor ve taşakları kıcıma çarpmaya başladığında dudaklarını bıçağın etrafına koyuyor. Yanlış bir hareket yaparsa kendini kesecek.

Kesmekten hoşlanmadığını hissediyorum. Hançerin ona kendini dizginleme gücü verdiğini hissediyorum, çünkü gözleri vahşi, saçları vahşi, hamleleri vahşi. Bu erkek tam bir vahşi. Görünüşe göre bu hoşuma gidiyor çünkü amımın duvarları onun sikinin etrafında kasılıyor. Aleti kocaman, geniş, uzun, sert ve pürüzsüz ve ben hayatım boyunca mahvoldum. Ellerimi saçlarına sokuyorum ve avuç içi altımı kavrayıp kaldırırken yumrukluyorum. Bu, aletin daha derine inmesini ve içimde bir şeye çarparak hançerin sapını serbest bırakmamı sağlıyor. Çıglık atmıyorum, sadece başımı geriye atıyorum, ağzımı açıyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Kinre ile seks hayatımda yaşadığım her şeyden daha iyi. Vücudu ihtiyacım olan her şeyi ve ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim şeyleri yapıyor. Beni nasıl becereceğini çok iyi biliyor. Aletini geri çektiğinde kalçalarımı kaldırıyorum ve taşaklarına kadar battığında tekrar kaldırıyorum. Benim

Kıçımı sıktığında kör tırnakları sırtını çiziyor. Hançeri tükürüyor ve avuçlarını başımın iki bastırıyor. İçimde o kadar derin ki, ben nerede bitiyorum o nerede başlıyor bilmiyorum. Beni siktikçe, ruhuma girmek için savaşmasını daha çok istiyorum. Sanırım şu anda savaşıyor olabilir.

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

"Senin için çılgınca şeyler yapmak istiyorum."

Yüzünü avuçlarımla kapattım. "Vahşi, hatırladın mı?"

Çenesi geriliyor ve sonra ağzı benimkine saldırıyor ve ben omuzlarına tutunup serbest kalmamızı sağlarken o güçlü kalçalarını pompalıyor.

Kinre

Dadımın tarif ettiği gibi bağlanma, bir tür bilgidir ve tüm erkekler için aynı değildir. Bunun dişiye de bağlı olduğunu ve dişi alıcı olduğunda bağlanmanın çok daha güçlü olduğunu söyledi. Alfa erkekleri dişinin bağlanmayı kabul edip etmediğini sormaz. Dadım, Omega'ların bir bağı kabul etmesini doğal buluyordu. Herhangi bir Alfa'dan gelen herhangi bir bağı, çünkü Dadı, Alfa'ların herkes için en iyi olan kararları vereceğine güvenirdi. Cyan'ı neredeyse bağladım, kesinlikle biraz da olsa kokusunu aldım ama onu bana ömür boyu bağlayacak kadar değil.

Kingsley'den pek bir şey öğrenemedim ama seçim yapma eğilimi hakkında yeterince şey biliyorum. Son derece ikna edici olabiliyor ve Loven'ın onun kaprislerine boyun eğdiğini fark ettim. Sadece Loven değil. Tüm Horde bir insan Omega tarafından ele geçirildi. Hepsi Loven'ın olduğunu bilseler bile onu etkilemek için çok çalışıyorlar. şahit olduğum en garip değişim bu. Tabii ki kenardan. Onu etkilemek için alışmıyorum. Hiç alışmadım.

Ama şu anda Cyan'ı etkilemek için çalışıyorum. Bu yüzden öngörülebilir gelecekte Cyan'ı Kraliçe'nin yuvasına ya da başka bir yere bağlayamam. Yarın ya da öbür gün öleceğimi bilmiyorum. Bunun için utanç verici olur

Omega'ya bağılı bir eşı kaybetmek. İyileşemeyebilir. Onu ilk gördüğümde de söylediğim gibi, zamanlama yanlış. Bir savaş yaklaşıyor ve Omegalar için en güvenli yer kralın yerleşkenin duvarları içinde ve bir Alfa ordusu tarafından korunduğı yer. Kimse yerleşkeye giremez ve kral düşerse Omegalar güvende kalır.

Yine de onu Tayseer'e teslim etmeye kendimi ikna edemiyorum.

Söylemeye gerek yok, onunla seks yaptıktan sonra uyumadım, ama bütün gece çamurlu tavana baktım ve o uyurken amının dudaklarıyla oynamaktan zevk aldım - evet, o kadar edepsizim. Gecenin derinliklerinde, Vemlox ilk nöbetinden döndü. Uyanık bir halde dik dik baktım ve oyuğa girmesi için cesaretlendirdim. Pislik herif sırttı ve nöbetine geri döndü ama vazgeçmeyeceğini biliyordum. Vemlox bir Omega istiyordu, Kingsley'nin tatlı kokusunu aldığından beri bir insan Omega'dan bahsedip duruyordu. Kabul, şeker gibi kokuyor. Cyan da şeker gibi kokuyor. Onu onunla paylaşmalıyım. Ama paylaşamam.

Bu Vemlox'la olan akrabalığıma zarar verebilir, Omega için rekabet ederken bizi düşman haline getirebilir. Arkamı kolluyor mu bilmiyorum ve bu artık benim sorunum. Arkadaşlığımızı bozacak kişinin ben olacağımı hiç düşünmemiştim. Onu hep başka bir babadan gelen kardeşim olarak gördüm. Bu doğru olabilir. Kimse gerçekten bilmiyor, çünkü annemi bir Alfa sürüsü paylaştı. Babası annemi yetiştiren alfa sürüsünden biri olabilir. Dadım hayatta olsaydı ona sorabilirdim ama değil.

Dadım öldükten sonra Loven ve ben bir Alfa yerleşkesine yerleştirildik, diğer piçlerle birlikte büyüdüğümüz, gücümüzü tekrar tekrar kanıtlamamız gereken bir yer. On altıncı yılımın sonlarına kadar ilan etmedim. O zamana kadar benden çoktan vazgeçmişlerdi. Genç Alfalar bana saldırdığında Loven beni savunmasaydı, çoktan ölmüş olurdu.

Alfa ilan edildikten bir tur sonra, beni daha önce yenmiş olan erkek sürüsüne meydan okudum. Onlarla teker teker çukurda dövüştüm, hepsini öldürdüm ve otoritemi tesis ettim. İyi hissettirdi. O an, bir daha asla zayıf olmayacağıma yemin ettim. Ve şimdi de kesinlikle zayıf olamam. Bir Omega'yı bağlamak, görevim için ayrıldığımda onu geride ve karnı tok bir şekilde yalnız bırakacağımı bile bile onu yetiştirmek karakter zayıflığıdır. Böyle bir şey olmayacak. Bunu yapmam doğru değil. En iyisi onu Ohala'ya götürüp eve göndermeyi .

Bu düşünce beni boğuyor. Hırlıyorum ve bir şeyi öldürmeye hazır duruyorum.

"Günaydın." Cyan doğruluyor, gözlerini ovuşturuyor, sonra kırpıştırarak açıyor. "Daha sabah olmadı mı?" Esniyor, ellerini gözlerine götürüyor ve tekrar ovuşturuyor. Çok tatlı. Onu her zaman becermek istiyorum. Evet, şimdi buradan ayrılısam ve Ohala'ya varana kadar iyi olur.

Bir çakıl taşı aşağı kayıyor. Hm. Bir çakıl taşı daha, sonra bir tane daha.

Omega'm uyanık bir şekilde oturuyor ve cevaplar için bana bakıyor. Bu tür bir güvene layık olmayı arzuluyorum. Korkuyor. Kokusunu alabiliyorum ve onun için her şeyi yoluna koyacağıma güveniyor. Omegaların kendi savunmaları yoktur. Bu yüzden Alfalar sert zırhlardan yapılmıştır ve bu yüzden iki ya da iki bin kişilik bir sürü olarak en güçlüyüzdür.

"Yukarıdan gelen Vemlox bize şafak vakti olduğunu söylüyor." Yalan. Yukarıdan gelen Vemlox bana sorun olduğunu söylüyor. "Hadi bebeğim, gidelim."

"Kıyafete ihtiyacım var."

"ne varsa o var." "Buralarda hiç ayakkabı var mı?"

"Hayır."

"Ama çıplak ayakla dolaşamam."

"Neden olmasın anlamıyorum."

Kıçını zar zor örten kısa tuniğini çekiştirerek yukarı kaldırıyor. "Neredeyse çıplak ve yalınayığım."

"Yani?" Yukarı bakıyorum. Bir çakıl taşı daha kayıyor ve ben de ellerimi uzatarak oyuktan aşağı atlıyorum.

Omega'm kendini kollarıma atmaz. Kendi başına aşağı inecek. Bu iyi bir şey çünkü karnının üzerine yatıyor, amı ve götü yüzümde, kenardan sarkıyor. Ve şimdi sikimi tekrar kıvrımlarının arasına sokmak istiyorum. Parlıyorlar, beni davet ediyorlar. Bacakları sallanıyor. Boyu kısa, ayak parmakları yere değmiyor. Kıkırdıyorum ve ona yardım ediyorum, amı sikimden aşağı kayıyor.

Aklımı kaybedeceğim. Ne düşünebiliyorum, ne duyabiliyorum, ne de net görebiliyorum. Omega kedisi beni kör ve sağır ediyor. Bu yüzden benim olmayan alçak bir çingirak sessiz alanda yankılanana kadar yavru Kraliçe'nin yumurtadan çıktığını duymuyorum.

Cyan dondu. Etrafımda dönüyorum.

Evet. Bir bebek Kraliçe yumurtadan çıktı. Kar gibi solgun, kafası benimki kadar, vücudu benimkinin iki katı uzunluğunda. Dilini dışarı çıkarmış yiyecek arıyor. Körlük Kraliçe'nin bebeklerini durdurmuyor. Aslında, en gelişmiş duyuları olan tat alma duyusuna odaklanmalarına yardımcı oluyor. Dili önünü yalıyor. Kokumuzu alması an meselesi, o zaman içgüdüleri devreye girecek.

"*Tanrım*, burada yumurtalar var. Bu bir çeşit yuva mı?"

Dikkatimi yavru yılanı veriyorum, bizi koklayacağı anı bekliyorum. Benim hatam. İçgüdü yoksunu Omega'ma dikkat etmeliydim. Cyan çıkışa doğru fırlıyor, Yılan Kraliçe'nin kazdığı dik bir tünel. Hay sikeyim! Çömelip bebek Kraliçe'nin yavaşça bana doğru ilerleyişini izliyorum. Yılanlar hızlıdır, özellikle de kaygan zeminde ve yağmurdan sonra. Cyan yokuştan aşağı kayıyor, vücudu çamurla kaplı ama geri kararlı. Bebek başını kaldırıyor ve Cyan'ın menüde olduğunu anladığı anı görüyorum.

Geriye doğru kükrer, bir savaş çığlığı atar ve başındaki fırfırını alevlendirir.

Cyan çıktığı kadar bağırır. Bebek fırlıyor.

Sıçrayıp yılanı yakalıyorum, boğazına baskı uyguluyorum, zaten yeşil zehir damlayan dişlerden kaçınıyorum. Henüz öldürmek için geliştirilmedi ama felce neden olacak ve ben ısırılamm. Cyan tünelin yarısına geldi ve çığlıkları durmuyor.

"Sessizlik!" Kükredim.

"Bir sorunumuz var," diye bağırıyor Vemlox tepeden. "Annem geri döndü."

Kahretsin. Yavru yılanı baktım. Yılan Kraliçeleri öldürmeyiz. Her seferinde sadece bir tane olur. Kendi kendine çoğalır ve dört yavrudan sadece biri olgunluğa erişir ve kendini Kraliçe ilan eder. Diğer üçü ya ona yiyecek toplayıcısı olarak hizmet edecek ya da isyan edecek, bu da onları Kraliçe için güzel bir kış yemeği yapacak. Bu Kraliçe olabilir. Onu öldüremem ama Omega'mı yemesine de izin veremem.

"Omega'yı getirin!"

Bağırıyorum.

"Hallediyorum," diyor Vemlox.

Yılanı tutuyorum, çatallı dilinin yüzümü tatmasına izin veriyorum. Tutuşumun ve çıkardığım çıngırağın baskısı altında şimdi daha sakin ama muhtemelen korkmuş ve aç. Bu yeni doğmuş bir bebeği tutmak gibi. Çok büyük ve yırtıcı bir yenidoğan ama yine de bir yenidoğan.

"Omega güvende!" Vemlox bağırır. "Kraliçe geliyor. ıkın oradan."

Zırhımı kaldırıyorum, bebeğin ağzını kapanmaya zorluyorum ve sonra tüm gücümle onu kendime çekiyor. Alnı benimkine çarpıyor ve Omega'mdan daha yüksek sesle çığlık atıyor. ırpınıyor, beni ısırarak istiyor, ben de tekrar yapıyorum. Sonunda hareketi durdu ve başı elimin üzerine düştü. Onu bayılttım. Yılan beni affedecek. Umarım. Kimden

oyukta, Vemlox'un çuvalını kapıyorum, *tilimin* etrafına bağlıyorum ve tünelden çıkıyorum.

Şafak, ıslak ağaçların arasından zar zor sızıyor. Vemlox ağacın etrafından dolanıp durduğunda etrafımı kokluyorum, Omega'm kolunun altında. Regha Alfa olduğumu ilan ettiğim sabah yastığımın yanında beliren altın hançerimi kavriyorum. Loven ve ben, babamızın bize zırhımızı delebilen altın hançerler hediye ettiğine inanıyoruz.

Cyan'ın kolunu tutup onu kendime çekmeye çalışıyorum ama o Vemlox'a bir cankurtaran halatı gibi , kollarını beline dolamış, bakışları uzaklara bakıyor. Pençesiz bir parmak uzatıyor. "Sevgili Bakire, kurtar beni."

Kraliçe ağaçların arasından geçiyor ve bu konuda hızlı davranıyor.

"Annem burada," diyor Vemlox. "Ne yapmak istiyorsun?" Bana bakıyor.

"Koş," diyor Omega. Sonra kaçır.

Hay sikeyim! Peşinden koşuyoruz. Bir kökten diğerine , kayıyor, düşüyor, takılıyor. Onu kucağıma alıp onunla birlikte koşuyorum. Benim de dengem bozuldu, köklerin üzerinde biriken küf iyi kavramamı zorlaştırıyor.

Kraliçe çığlık atar ve ardından tüm Queela'nın duyabileceği savaş çığlığı atar. Vemlox bunun onu durduracağını düşünerek karşılık verir. Biz Regha Alfalarıyız ve belki gitmemize izin verir. Bundan şüpheliyim. Yuvasını ihlal ettik ve bebek çığlık attığına göre, Kraliçe muhtemelen yumurtadan çıkana da zarar verdiğime inanıyordur. Bizim için geliyor. O daha hızlı. Ondan hızlı koşamayız.

Aniden durdum ve kolumu uzattım. Vemlox kayıyor, kayıyor, kolumu kavriyor ve çamura düşmeden zar zor kurtuluyor.

"Siktir, Kinre."

Boynunun arkasından tutup onu yaklaşıtıyorum. Gözlerinin içine bakıyorum ve beni anladığını umuyorum. Anlıyor. Bu benim en iyi arkadaşım. Güçlü erkeklerden oluşan ordularla savaştık.

ve bununla övünecek kadar yaşadım. Üç kişilik sürümüzde ilk Alfa benim. Omega'mı hayatım pahasına korurum. Bizim dünyamız böyle. Cyan'ı paylaşacak olsaydım, onu teselli edecek kişi Vemlox olurdu. Damızlık ben olurum. Omega kukusu bana ait. O amcığa layık olmalıyım. Benim Omega'm için Kraliçe'yi almasına izin veremem. Hem onun hem de kraliçenin saygısını kaybederim. Bunu o da biliyor. "Durma," diye emrediyorum ona. "Söz ver bana."

"Neler oluyor?" Cyan sorar.

Omega'mı omuzlarımdan çıkarıp ona verdim. Onu sırtına yatırıyor ve için ellerini iple bağlıyor. Elleri kalçalarını kavradığında dönüyorum. "Git!"

"Ne? Hayır," diyor Cyan.

, çiftin ayrıldığını duyuyorum. Cyan'ın onlarla gelmem için bana yalvardığını duyuyorum ve sesi uzaklaştıkça odağım Kraliçe'ye odaklanıyor. Omega'm benim dikkatimi dağıtıyor ama o en tatlı dikkat dağıtıcı ve başka türlüsünü de istemezdim.

Kraliçe ağaçların arasından çıkıyor. Nehrin güvenliğini terk etti ve yerde, suda olduğundan daha yavaş. Bu benim için iyi. Çıkardığı sesler o kadar da iyi değil. Onları anlıyorum çünkü ben de benzer sesler çıkarıyorum. Ben de kendi sesimi çıkarıyorum. Bu bir mırıltı ama beni kurtaracağından şüpheliyim.

Bu hayvanı öldüremem. Bu yasalara aykırı değil, bu benim varlığıma aykırı. Bizler Yılan'ın takipçileriyiz ve kültürümüz onun etrafında döner. Yılan Kraliçe'nin onun çocuğu olduğu söylenir. Kraliçelere çocuk gibi davranırız. Çocukları öldürmeyiz.

Kraliçe zırhını güçlendirerek ilerliyor. Artık parlak zümrüt yeşili renginde ve genç olduğunu buradan anlıyorum. Yaşlı ana kraliçe birinin elinde ölmüş olmalı. Belki de bir Telean. Eğer daha yaşlı olsaydı, zırhı koyu zümrüt olurdu. Altın hançeri avucumun içine alıp çömeliyorum, ondan korktuğuma inanmasına izin vermiyorum. Çünkü ben bilmiyorum. Çok yakınımda, ağaçların arasında sürünüyor,

Dili bir silah, zehirli ikiz dişleri damlıyor. Bana yaklaşılabileceği kadar yaklaştığında vücudunu kaldırıyor, ağzını açıyor ve başındaki firfirını dışarı çıkarıyor. Nehir kadar uzun.

Mırıltım ölümcül
oluyor. Saldırıyor.

Pençelerimi derisine saplamak onun momentumunu kullanıyorum, sonra üstüne atlıyorum ve boynuna oturuyorum, hançerim saldırmaya hazır. Sarsılıyor ve ben uçuyorum, önce ağaca sonra yere çarpıyorum. Batıyorum. Tekrar ayağa kalkmalıyım. Dişler bacağıma yaklaşıyor. Zırhımı tek vuruşta delemes.

çığlık atıyor, tekrar ısırıyor ve beni kaldırıyor.

Bacaklarımı ağzının çatısına dayıyorum, belime dolanan ve beni gırtlığına çeken bir dokunaç gibi olan diliyle savaşıyorum. Kesiyorum.

Kraliçe beni tükürdü. Bir
ağaca doğru uçuyorum.

Taktik değiştirerek vücudunu etrafıma sarıyor ve beni ağaca yapıştırıyor, güçlü kasları zırhımı sıkarak kırmaya çalışıyor. Bıçağı zırhının en zayıf olduğu iki vücut plakasının birleştiği yere saplıyorum. Kan sızıyor ve onu yakaladığımı anlıyorum. Bıçağı indiriyorum, tutuşunu kaybediyor ama dönüp beni ısırmaya çalışıyor. Eğildim. Dişleri ağacın gövdesine saplandı. Kendimi kurtarmak için onu biraz daha kesiyorum. Bitti, altından kayıyorum ve boğazına yakın bir yere saplıyorum. Göğsünden acı dolu bir çığlık yükseliyor ve Kraliçe kıpırdamadan yere yığılıyor.

Yüzümdeki kanı sildim ve iri bedeninin üzerine tırmandım.

"Kahretsin, sen çılgın bir kaltaksın." Neden, ah neden, herkesi öldüremiyorum?

Onun tepesinde nefesimi tutuyorum, bakışlarım Vemlox ve Cyan'ın sanki onları yeniden ortaya çıkaracakmış gibi izledikleri yolda. Vemlox'u tanıyorum. Ohala'ya ulaşana kadar durmayacaktır. Şimdi onlara yetişmem mümkün değil. Ayrıca, iyileşmesi gereken bir yaram var; bu, niyetli olduğum bir yara. Çok kişi yapamaz

Kraliçe'yle savaştıklarını ve hayatta kaldıklarını söylüyorlar. Zırhımı indiriyorum. Omzumda, çatlamış bir gövde plakası derime batıyor. Onu çekip çıkarıyorum ve yere atıyorum. Plakayı yeniden üreteceğim.

Yağmur ağaçların arasından yağıyor ve kanımızı yıkıyor. Kraliçe ve ben batıyoruz. Onu okşuyorum. Kraliçeyi böyle açıkta bırakamam. Ben Horde'um. Yaptığım her şey Horde olmayan Alfalar için örnek teşkil edecek. Queela'da rastgele bir erkeğin dolaşma ihtimali yok denecek kadar az olsa da, bu mümkün. Ayrıca Telean'ların onu yakalayıp kızartması konusunda endişelenmeliyim. O yuvada bebekleri var.

Kafamı onun sert kabuğuna vuruyorum ve koca vücudundan aşağı kayıyorum. Kalıp onu koruyabilirim ama bana tekrar saldıracaktır.

"Haydi, sen." Başının altından kayıyorum, kollarımı yukarı kaldırıyorum ve başındaki fırfırın uçlarını kavriyorum. Sonra Kraliçe'yi de yanımda sürükleyerek ilerliyorum, ağaçların arasında yeniden ayarlanmak için duraklıyorum ve koca bedenini bıraktığım yuvasına kadar lanet olası Yılan'a küfrediyorum. Hepsi bu kadar değil. Şimdi bebeği beslemem gerekiyor.

Çoğu zaman Horde Alfa olmak Serpent'in kutsal düğümünü emer. Yine de Omega amcığı buna değer.

Cyan

Vemlox beni deniz kıyısındaki bir şehirde, binlerce kiltli Regha Alfasının insan Omega'yı görmek için toplandığı arı kovanına benzer devasa bir yapının kapısına getirdi. Her şekil ve boyuttaki uzaylı kadınlar beni aceleyle içeri soktu ve yataklı ama banyosu olmayan bir odaya yerleştirdi. Banyo zemin kattaydı ama şikayet etmedim. Karnımı doyurdular ve birden fazla uzvu olan mavi timsah uzaylı Joxi ayak parmaklarımı boyadı ve bana gerçek kıyafetler, yumuşak bir atlet ve pantolon giydirdi. Kıyafetler dar ve göğüslerimi ve popomu geriyor, dikiş yerlerinden yırtılmayı bekliyor. Joxi hâlâ vücuduma daha uygun bir şeyler dikeyor.

Herkes iyi davrandı. Özellikle Vemlox. Sanırım benimle flört ediyor. Ama Kinre için endişeleniyorum. Onu terk ettik. Öylece çekip gittik ve onu terk ettik. Seçme şansım olsaydı, kalırdım. Nehir canavarıyla savaşılabileceğimden değil ama en azından biraz dayanışma gösterebilirdim. Kinre beni Tayseer'den ve benim hayatta kalamayacağım bir kaderden kurtardı.

Ayrıca, Kinre için islandığım gibi Vemlox için islanmıyorum. Her şeyin ötesinde, Regha Horde ile tanışmadım.

Alfa ya da onun insanı Omega henüz. Onun gerçek olup olmadığını sorgulamaya başlıyorum.

Akşam yemeği saati, ya da en azından ben "dinlenme salonu", yani kafeteryadaki hareketliliğin yüksek olduğu, Alfa erkeklerinin birbirlerine küfürler yağdırdığı ve mutfakta çalışanlarla dalga geçtiği saati böyle adlandırıyorum. Vemlox yanımda oturuyor, bazen elimi tutmak için uzanıyor. Yakınlığı beni tedirgin ediyor ve tuhafıma gidiyor ama beni yalnız bırakmıyor. Kapımı koruyor ve hiç ayrılmıyor. Sanırım orada uyuyor.

Bir erkek, bir tepsi yemek taşıyarak bize doğru yürüyor. Vemlox günlük çingirak rutinini başlatıyor. Bu sese alışmaya başlıyorum. Ürkütücü ama bana yönelik olmadığı için sorun yok. Erkek, yemek tepsisini masaya ölü bir geyik bırakır gibi bırakıyor. Bir şeyler yığından sekiyor ve dökülüyor. Bir "tatlı patates" yakalıyorum ve elimi yaktığında ciyaklıyorum.

Vemlox sandalyeden fırlar ve erkeğin üzerine atılır. Takırtılar ve hırıltılar patlak veriyor ve çok yerde bir yığın İskoç eteği giymiş alfa kavga ediyor. Patatesimi soyuyorum ve izliyorum. Bu burada neredeyse bir ritüel gibi görünüyor. Vemlox'u kışkırttıklarından mı, beni bir tepsi yemekten korumak için aklını mı kaçırdığından ya da olayın ne olduğundan emin değilim ama neredeyse burada olduğumuz her gece kavgaya karışıyor. Yedi gecedir. Saydım.

Patatesi ısıriyorum. Mmm, tadı damağımda ilahi bir his bırakıyor. Bu şeyi seviyorum ve her gün yiyorum.

Bir savaş çığığı, omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Patatesimi bırakıp ayağa kalkıyorum. Lanet olsun, bu da ne? Yerdeki erkekler de inleyerek ayağa kalkıyor. Vemlox erkeklerin yanından geçip oturuyor. Göğsündeki kesiklerden kan akıyor ama umurunda olmadığını biliyorum. Bana öyle söyledi.

Dev bir erkek köşeyi dönüyor ve salona girmeden önce duruyor. Orada durup yerinde dönen bir kasırga gibi görünerek odanın tüm havasını emiyor. Gücünü odanın öbür ucundan hissediyorum. Garip bir şekilde rahatlatıcı, tahrik edici ve düpedüz vahşi. Tayseer kadar büyük bir adam. Başka hiçbir erkek onun gibi değil. Bu Kinre'nin kardeşi Loven olmalı, Regha Horde'un Alfa'sı, yani buralarda bir komutan gibi. İnsan Omega'sını bağlayarak bir isyan başlattı. Bağlanma yasadışı, bu yüzden tüm bu erkeklerin başı krallarıyla dertte. Bu erkek bir kız yüzünden kargaşaya neden oldu. Çok romantik, sonunda onunla tanışacağım için heyecanımı zor tutuyorum.

İki kere düşünüp cesaretimi kaybetmeden ona doğru yürüyorum. Gözleri üzerime dikiliyor ve ben olduğum yerde kalakalıyorum ama sonra gülümsüyor ve gözlerinin kenarları yumuşayıp kalkıyor. Birdenbire içimi çılgınca bir duygu seli kaplıyor ve gözlerim doluyor. Aman Tanrım, şimdi sinir krizi geçireceğim. Belki gözyaşları beni ele veriyor, belki de Alfalar ve Omegalar arasında gerçekten garip bir güç var, çünkü bir sonraki bildiğim şey, beni göğsüne çekip ayı gibi sarıldığı, kulağımı göğsüne dayadığı. Çıngırağı yumuşak ve sessiz, kendimi boğazımı temizliyorum.

Ona baktım. "Karın geliyor mu?"

Beni kol mesafesine koydu. "Yırtılman bitti mi?"

Sıcaklık yanaklarıma doğru tırmanıyor. Sanırım bana sinir krizi geçirip geçirmeyeceğimi soruyor. "Belki."

"Evet."

"Evet, eşiniz geliyor mu?"

"Mm-hm."

Alkışlıyorum. "Evet!" Bir insan!

"Asansör bozulmuş," diyor Loven. "Bir Telean tamir ekibine ihtiyacımız olacak."

"Dreikx'in Mürettebat
hakkında

olurdu gel içinde kullanışlı
Şimdi," diyor birisi.

Loven sırtıyor, gözleri bende ama erkeklerle konuşuyor. "Kinre döndüğünde bunu tekrarlayacaksın. *Odgey!*"

Yutkunuyorum. Kinre hakkında düşünmek Şimdi ağlayacağım. "Asansör mü var?" Keşke Vemlox bana asansöre giden yolu gösterseydi, çünkü kendime bir ya da iki kilo vermenin buna değeceğini söyleyerek binlerce basamak çıkıyordum.

Köşeden mavi gözlü bir sarışın çıkıyor ve onu kampüsün etrafındaki duvarlara ve ağaçlara yapıştırılmış resimlerden hemen tanıyorum. Aylardır bu kızı arıyorlardı. Onunla daha önce hiç tanışmadığımı düşünürsek, onu gördüğüm için bu kadar mutlu olmam çok saçma. Onu sıkmak istiyorum ama ağabeyimin Noel için eve geldiğinde bana saldırdığı gibi ona saldıramıyorum. O yüzden orada öylece duruyorum, o yerde ilerlerken garip ve heyecanlıyım.

Yaklaştığında, Kingsley sıska kollarını boynuma doluyor ve sonunda onu sıkabiliyorum. Gözyaşlarım akıyor ve onları tutamıyorum ve umurumda da değil çünkü sonunda kendime uzun zamandır beklediğim çöküşü yaşamam için izin veriyorum. Her şeyden ve herkesten uzağa nakledildik ve sanki dünyada kalan tek iki kadınmışız gibi birbirimize tutunuyoruz. Ki yeni dünyamızda bu doğru. Hem de çok doğru. Odada çıt çıkmıyor ve sonra yumuşak eller vücudumun her yerinde geziniyor. Kingsley ve ben başımızı kaldırdık, Joxi oradaydı ve ağlamamızı taklit ediyordu. "Dayanamadım," dedi.

Bir boğaz temizleniyor ve ayrılıyor. Kingsley gülümsüyor ve gözlerini siliyor. Ben de öyle.

"Merhaba," diyor.

"Gel ve benimle otur." Loven'ın sesi kafeteryada yankılanıyor. Uzun masanın başında oturuyor.

Kingsley ona doğru ilerliyor, ben de onu takip ediyorum. Onun iki yanına oturuyoruz ve onun masasının en uzun masa olduğunu ama boş olduğunu fark ediyorum. Orada sadece üçümüz oturuyoruz. Bu biraz

Garip ama kovanının kurallarını bilmiyorum, gerçi eminim Alfa Loven kuralları çiğnersem bana haber verecektir.

"Cyan," diyor Kingsley ve tatlı patates adını şeyi soyuyor. "Bunu denedin mi?"

"Yediğim tek şey o."

Kıkırdıyor. Kingsley, Kaliforniyalı sörfçü kız tarzında çok güzel. Lisedeyken, onun gibi kızlar popüler olmayı dilerdim. Artık istemiyorum. Onun güzelliğine hayranım ama Kinre benden gerçekten hoşlanıyor gibi görüldüğü için kıvrımlarımı gösterme konusunda daha cesaretliyim. Kıvrımlarımın harika olduğunu göstermek için bir erkeğe ihtiyacım olduğunun farkındayım. Bu ideal değil ama herkesin kendine güveni yok ve bu da sorun değil.

"San Diego'dan mısınız?" diye soruyor, mavi gözleri o kadar berrak ki Pasifik gibi.

"Mm-hm."

"San Diego'da durum nasıl?"

"Her zamanki gibi." Omuz silkiyorum, sonra boğazımı temizliyorum. "Seni arıyorlardı."

Kingsley patatesi yere bırakır. "Ne süre için?"

"Emin değilim. Muhtemelen aylar."

"Hangi tarihte ayrılmıştınız?" Ona söyledim.

Gözlerini genişletiyor. "O altı ay önceydi. Dönem neredeyse bitmek üzere."

Başımı salladım. "Evet, şimdi ara sınavlara giriyoruz." Kingsley sustu.

Loven onun tabağını dürtüyor ama o da bir şey söylemiyor.

"Bu senin hatan değil," diyorum.

Yukarı bakıyorlar. Loven'ın bakışlarını tutmak zor. Çok heybetli, emir veren bir adam ve ben sadece Kingsley'e bakıyorum, o da sıcak hissediyor, şu anda sahip olduğum tek sıcak yer. Kinre burada değil ve burada olsa bile aynı sıcaklıkta değil. "Kaybolman senin suçun değil, yani. Ben de biraz ailemi düşünüyorum. Geri dönmek isterdim ama yapamam."

Kingsley Loven'a bakar ve çenesi bükülür. Küçük elini onun büyük elinin üzerine koyar. "Ben kalmayı seçtim." Ona göz kırpmıyorum ve o devam ediyor. "Buraya nasıl geldin?"

"Ailemin büyük bir peyzaj şirketi var ve ben de kardeşlik evinde bir vardiyada çalışıyordum. Çalışların arasında bir şey gördüm ve sonra bir bataklıkta ortasında belirdim."

"Bataklık mı?"

"Queela," diyor Loven. "Buradan daha uzakta." "Kinre nereye gitti?" Kingsley sorar.

Adını duyunca yüzüm kızardı. O da bunu anladı ve gülümsedi. "Kinre seni buldu, Vemlox değil."

Başımı salladım. "Beni buldu, paketledi ve etiketledi." Kingsley gülüyor. "Alfa'nın yöntemi bu."

"SOP nedir?" Loven soruyor.

"Standart Çalışma Prosedürü" diyor.

"Beni *standart* bulmana sevindim," diye kestirip atıyor.

Koluna bir tokat atar. "Seninle ilgili hiçbir şey standart değil. Bu sadece mizah."

"Ha. Ha."

"Onu boş verin," diyor. "Uzay kapısı hakkında. İdeal değil, yani ne zaman çalışıp ne zaman çalışmadığını bilmenin bir yolu yok, ama yandığında San Diego'ya açılan bir kapı."

"Bunu kullanabilir miyim?" Kingsley,

"Elbette," diyor.

Loven ters ters bakıyor. Kadın ona bakmak yerine tabağındaki yiyecekleri topluyor.

Sonra bakışları bana döndü. "Alfa SOP'una aşina olduğuna göre, Kinre hayatta olduğu sürece evimde kalacağını biliyor olmalısın. Eğer cesedi bulunursa ve bulunduğunda, seni çiftleştirecek başka bir erkek bulabilir ya da evine dönebilirsin. O zaman gelene kadar, eğer gelirse, onu bekleyeceksin."

"O bağlı değil," diyor Vemlox.

Loven sırtıyor. "Ne senden, ne saran binlerce Alfadan, hatta ne de benden tahrik oluyor. Ya da

öyle mi?" Bakışları benimkilere kilitlendi, dudaklarını büzdü.
"Peki, sen?"

Domates surat. "Um, hayır."

"Sorun çözüldü. Lanet kapı hakkında bir şey duymak istemiyorum."

"Yanlış anladınız. Sadece soruyordum-"

"Sessiz olun. Uzay geçidinden bahsetmeyi kesin. İtaat edin!" Tüm erkekler "İtaat edin!" diye bağırıyor.

"İtaat edeceğim. Tanrım. Şimdi kalkıp gidecek değilim ya."

Loven homurdanıyor ama bana inanmış gibi görünmüyor.
"Vemlox seni canı pahasına koruyacak. O artık komutanın ikinci adamı ve senin için hayatını feda edecek. Bu tür bir sadakatin Dünya'da bir değeri yok mu? Yoksa sizin gezegeninizde sadakat bir güç değil mi?"

"Sadakat bir güçtür."

"Kardeşim gibi kokuyorsun." Vemlox'a bakar. "Kokusunu alıyorsun, değil mi?"

"Artık değil!"

Kahkahalar odadaki gerginliği kesiyor, konuşmalar hızlanıyor ve bir anda Loven gülümsüyor ve daha iyi bir ruh halinde görünüyor. Ne kaçırdım ben? Kingsley'in gözlerinde bir açıklama arıyorum ama o mutlu bir şekilde patates soymakla uğraşıyor.

"Affedersiniz, Bay Loven?" Loven mangoya benzeyen bir şey ısırtıyor, gözlerini benden ayırmıyor. Dinliyor, o yüzden devam ediyorum. "Kinre koktuğumu söylerken ne demek istediniz? Her gün banyo yapıyorum ve bu arada, banyolarınız harika."

"Biliyorum, değil mi?" Kingsley bir yudum su içtikten sonra şöyle der. "Ticaret pazarındaki Haev'lerden şampuan bile aldım. Popsy etiketli olanı denedin mi?"

"Yaptım! Lavanta gibi." Saçımı kokluyorum. "Gerçekten iyi bir şey."

Başını sallıyor. "Birlikte alışverişe gidebiliriz." Loven çiğniyor, yutkunuyor.

"Pek mümkün değil."

"Tabii ki yapabiliriz." Onun koluna dokunuyor. "Alfalar korkunç derecede sahiplenici ve takıntı derecesinde korumacıdır. Ama ben hiç Alfa'mla birlikteyken hissettiğim kadar sevildiğimi hissetmedim."

"Awww." Sandalyemde eriyorum. Kingsley'i sevmek çok kolay.

"Bunu size anlatmamın nedeni," diye devam ediyor, "Kinre sizi bağlamayı denemiş olabilir. Bir koku salgılıyorlar ve bu koku derimize sızıyor, böylece diğer Alfalar Omega'nın alındığının kokusunu alabiliyor. Ayrıca...şey, onu ömür boyu size bağlıyor."

Loven, "Onu bağlamadı," diyor.

Sanki biri bana tokat atmış gibi nefesim kesiliyor ve kendimi bir yudum su içmeye zorluyorum. Kinre'nin beni bağlamamasına neden alındığımı bilmiyorum ama alındım.

Kingsley Loven'a, "Evet ama bağ kurmak için bir SOP yok ki tatlım," diyor. "Bir tek sen varsın."

Loven ayağa kalkar, görünüşe göre yemeği bitirmiştir. "Omega, Kinre döndüğünde senden kalmanı isteyecek. Onun için hazırlanmalısın." Adım adım uzaklaşıyor.

Kingsley bir patates alır, Loven'ın arkasından bir bakış atar, sonra masaya döner ve elini uzatır. "Bizimle gel."

Loven'ın ardından merdivenleri tırmanarak ayrılıyoruz ve Loven'a biraz kızgıyım. "En başta onu orada bırakmazdım," diye fısıldıyorum nefesimin altında.

Loven durdu ve ben sırtına çarptım. Etrafımda dönüyor ve üzerimde yükseliyor. "Ne dedin sen?"

"Hiçbir şey."

Kingsley burnunu kıvrarak, "Kulakları çok iyi işitir," diyor. "Sen ona ne dediğini söyleyene kadar durmayacak, o yüzden bu işi halletsen iyi olur."

Loven gibi adamlara karşı konuşmaya ne zaman başladım? Belki Tayseer'i tokatladığımdan beri. "Kinre'yi o Allah'ın belası yerde tek başına bırakmayacağımı söyledim."

Loven bana sonsuza dek sürecekmış gibi bakıyor. Okuyamadığım o siyah gözlerin bakışları altında kaçmaya hazırım. "Peki neden yaptın?" diye soruyor.

O kocaman yılanın görüntüleri rüyalarımın girişini yapıyor. Hâlâ zar zor uyuyorum. "Korkmuştum."

"Şimdi daha az mı korkuyorsun?"

Başımı salladım. "Çok korkuyorum." da. Bu insanlar bana iyi davranıyor ve Kingsley burada. Yine de kâbuslar görüyorum, iyi uyuyamıyorum, sürekli Kinre'yi ve onun pahasına benim hayatımı nasıl kurtardığını düşünüyorum, buraya geldiğimde beni eve götürecek bir uzay geçidini ortaya çıkaracağımı bildiği halde. Kinre asil bir adam. Böyle adamlarla pek karşılaşmadım. Erkeklerle. Erkek demeliydim, erkek değil.

Loven başparmağıyla çenemi okşuyor. Nazik bir dokunuş ve ben de ona doğru eğiliyorum. "Yuva yaptın mı? Belki odasının bir köşesine?"

"Kinre'nin gömlekleri ve onun gibi kokan yatak takımlarıyla yerde uyumamı kastediyorsanız, evet."

Loven gülümsüyor. Geniş bir gülümseme ve gözleri parıltıyor. "Duyduklarım hoşuma gitti." Tekrar tırmanmaya başlar. "SOP."

", değil mi?" Kingsley kıkırdar.

"Öyle," diyor. "Hoşuma gitti. Kulağa bir sürü kural gibi geliyor. Kuralları severim. Özellikle de yaramaz Omegalar onları çiğnediğinde." Omzunun üzerinden bakıyor ve arkadaşına göz kırptırıyor.

Bu adam eğlenceli olabiliyor. Kim bilebilirdi ki?

"Bir numaralı kural." Ona yetiştirebilmemiz için duraklıyor. Lanet adımları sayıyorum. Sadece... oh, yaklaşık üç yüz tane daha var. "Cyan, dinliyor musun?"

Elli sekiz, elli dokuz. Altmış. Yaşasın. Tam sayı. "Evet, Alfa," diye cevap veriyorum. Görünüşe göre, itaatkârlığımdan ilham alıyor.

"Benimle ya da eşimle konuştuğunuzda Kinre'nin yeteneklerinden şüphe duyabilirsiniz. Ancak onun yeteneklerinden toplum içinde asla şüphe duymayacaksınız."

Bunu neden söylediğini anlamıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Kinre bir Horde. Hayatta kalma konusunda son derece yeteneklidir."

Ah. Şimdi anlıyorum. Kinre'nin iyiliği için duyduğum endişe onun dövüş becerilerinden şüphe ettiğim anlamına geliyor. Öyle değil. "Nehir canavarını görmediniz. Onun hayatı için duyduğum korku haklı."

"Hiçbir şeyden korkmayın. Kinre Horde'dur."

"Ve kardeşin, yani kan bağı olan güçlü bir savaşçı." Kingsley kaşlarını sallıyor.

Gülümsüyorum.

"Elbette," diyor Loven.

Kinre

Kraliçe yavrularını acımasızca korur ve onlarla ilgilenir. En güçlü yavrularının, yani geleceğinin hazır olduğundan emin olur. Kraliçeyi izlemek beni Cyan ve Horde hakkında düşünmeye itti. Ben Horde'um çünkü benim için kralın isteklerini yerine getirmek ya da denerken ölmekten başka bir şey yok. Bizler savaş ve itaat için eğitildik ve Horde'uz çünkü asla pes etmeyiz.

Loven bırakana kadar. düşündüğünü düşünmeyi bıraktı ve hiç de ona benzemeyen bir şey yaptı. Kendi ihtiyaçlarını ve Omega'sının ihtiyaçlarını kralın ihtiyaçlarının, hatta Horde'un ihtiyaçlarının önüne koydu. Emekli olacaktık, Omegalar alacaktık ve uzak bir yerde yaşayacaktık. Şimdi onu takip ettiğim için kafam karışmıştı. Hayatımda ne yapmam gerekiyor? Tek bir yerde nasıl yaşayacağımı gerçekten bilmiyorum ve huzur içinde yaşayamayacağımdan da eminim.

İki seçeneğim var. Birincisi, eve gitmek, başarısız bir görev rapor etmek ve Loven'ın ve tüm erkeklerimin şu andan itibaren zamanımın sonuna kadar yeteneklerimden şüphe etmesini sağlamak. Ben yaptığım işte en iyisiyim. Tüm görevleri tamamlıyorum çünkü önce kafamla sonra aletimle düşünüyorum. Bu sefer kendimi düşünmez düz ve düşünmez düşünmez at all about the

Görev. Omega kedisini düşünüyorum. Ve ilk kez, görevimi tamamlamak ve Teleanları katımıza getirmek için motive oluyorum çünkü tek bir şey istiyorum: Omega'm.

Omega'mı geri almak onun ilgisine ve geleceğine layık olduğumu kanıtlamalıyım. O benim Omega'm ve ona bağlanmalıyım ya da yaşlandığımda ve aletim artık çalışmadığında yatağımın bir yerinde aptalca bir ölümle ölmeliyim. Başarısız bir görevi olan bir Horde Alfa'sı tek yol bu. Gösterecek bir şeyim olmadan huzur içinde ölmektense kendi hançerimle ölmeyi tercih ederim. O şey benim Omega'm. Onu düşünmeden duramıyorum.

Kraliçe'nin iyileştiğinden emin olduktan sonra, görevimi tamamlayabilmek için Telean gemisine geri döndüm ve Dreikx ile ekibinin müzakere odasına tekrar girmesi için hazırlanırken, Cyan'ın beni benim onu özlediğim gibi özlediğine inanmak için kendime izin verdim. Ona bağlanmadığım için pişmanım. Göğsüm ağrıyor. Kötü bir seçim yaptım ve bunu düzelterip bir an önce eve dönsem iyi olacak.

Ayağımı vuruyorum. Birini beklemekten nefret ediyorum. Parmaklarımı şıklattığımda, Dreikx'in ortaya çıktığını görsem iyi olur. Aklıma bir fikir geliyor ve parmaklarımı şıklatıyorum. Tam zamanında, Dreikx odaya giriyor.

Kocaman gülümsüyorum. Benim için iyi bir dönem olacak. Sonunda işler yoluna giriyor.

"Komik bir şey mi var?" diye sorar ve .

Daha fazla Telean bekliyorum ama kapılar kapanıyor. "Konseyiniz nerede?"

"Öldü."

Lanet olsun. "Seni Tayseer konusunda uyarmıştım."

Ciddi bir baş sallama. "Bu sorunu benim için halledeceğini düşünmüştüm."

Başımı sallıyorum. "Regha Alfa'nın hiyerarşisi çok açık. Ben intihara meyilli değilim. Ayrıca, o benim kanımdan." O gün ağaç evde Tayseer'le dövüştüm ama bunun nedeni onunla görevim için değil Omega'm için dövüşmüş olmamdı. Onun için ölmek benim için onurdur. Şu gerçeği kabullenmeye başladım.

onun benim önceliğim olduğunu ve eğer ona sahip olamazsam, diğer her şeyin önemsiz olduğunu.

Dreikx, "O aynı zamanda şu anda sizin en büyük düşmanınız," diyor. "İşte burada yanılıyorsunuz. Tayseer kendi

Hayatımı kurtarmanın
bir yolu." "Loven'la
dövüştü."

"Bu bir meydan okumaydı. Meydan okumaların kuralları farklıdır. Etrafınız sarıldı." Loven Tayseer'i nehre ittikten sonra Tayseer'in bataklığa vardığını ve Dreikx'in onu bulup iyileşmesine yardım ettiğini tahmin ediyorum. Tayseer gibi bir arkadaşına sahip olmak güzel. Kardeşim, Dreikx'e kraldan iyilik sözü vererek iyileşti ama Tayseer, Dreikx'in bir Omega barındırdığını ve bunu ona söylemediğini öğrendiği anda her şey tersine döndü. Her şeyden önce, Tayseer bir Koleksiyoncu. Bu onun birincil görevi. Dreikx Tayseer'i anlamıyor ama ben anlıyorum. Ağaç evimize rastladığı gün, Tayseer Omega'mı toplamadı ama yine yaşadı ve bataklığın içine yerleşmiş haydut bir Telean gemisinin haberini gönderdi.

Dreikx'in yeri açığa çıkarıldı. Hareket etmenin ve kendini görünmez kılmanın bir yolunu bulmalı ya da Regha Horde'a katılmalıdır. Başka seçenek yok. Horde'u seçecek çünkü uzay geçidi bizde ve Loven hem Tayseer hem de kral için uygun. İttifak kaçınılmaz. Tabii Dreikx aptallık edip kaçmayı seçmezse. "Ne olacak?" diye sorduğumda dudakları kısıtı.

"kaç tane Alfa olduğunu düşünüyorsun?" "Belki
otuz, en fazla elli."

Dreikx başını geriye atar ve güler. "Bu kadar mı?"

"Mm-hm."

"Beni hafife aldılar." "Belki de."

"Buraya nasıl bu kadar hızlı geldiler?"

"Tazılar."

Dreikx'in gümüş gözbebekleri nabız gibi atıyor. Bu adamın hakkını vermeliyim. Ondan en ufak bir korku kokusu almıyorum. Yavaş bir şekilde

İçimi yerken tazi tarafından öldürölmek taşaklarımı küçöltüyor.

"Hangi birim olduğunu düşünöyorsun?"

"Kesinlikle Telean Ticaret Kolluk Kuvvetleri."

"Nasıl olur da ben bu birimi hiç duymadım?"

"Çöünkü peşlerine düştükleri herkes ölüyor."

Dreikx'in gümüş gözbebekleri fener gibi parlıyor. Kızgın ve endişeli.
"Saldırmıyorlar."

"Onlar Horde değil."

"Stratejileri nedir?"

"Siz artık hareket edemez hale gelene kadar geminizi devre dışı bırakacaklar. Burada yediklerime bakılırsa, on yıl içinde tükeneceğini tahmin ediyorum, bu noktada dışarı çıkıp avlanmak zorunda kalacaksınız. Sonra da sizi teker teker avlayacaklar."

"Gemimde üç yüzden fazla erkek var," diyor Dreikx.

Yalan. "Gerçekten de Horde'un burada kaç erkeğiniz olduğunu bilmediğini mi sanıyorsunuz? Ben dönmeden önce sizi birkaç dönem boyunca izledik. Kaç tane olduğunu biliyorum. Ve evet, düşmanınızdan sayıca üstünsünüz."

Dreikx sırtıyor. "Düşmanımı zekamla alt ederim."

Odadaki ışıklar titrer ve söner. Arka plandaki teknoloji güröltüsü söner. Başladı.

"Akıllı ol o zaman." Dreikx'in gücü teknolojisinde, yani gemisinde. Göğüs göğöse çarpışmada biz Teleanlardan daha güçlüyüz çünkü Teleanlar vöcutları üzerinde çalışmak ve güç için öremek yerine teknolojilerini geliştirmek üzere beyinleri için ürüyorlar. Dreikx yollarının yanlışlığını görüyor ama halkı bizden üstün oldukları inancını koruyor. Yine de Regha'yı işgal etmeyi hiç denemediler. Hiç denememiş olmalarının bir sebebi var. Bu sebep kralımızın gücü ve topraklarımızı yöneten demir yumruğunun kuvveti. Teleanlar bizimle yukarıdan savaşabilir; ancak, er ya da geç, uçan her şey aşağı inmek zorundadır. Ve işte o zaman biz

Grev. İşte o zaman Telean Ticaret İcrası grev yapacak.

Dreikx ellerini birleştiriyor ve çenesinin altına koyuyor. Düşünüyor. Ayaklarımı kaldırıp başımı arkaya atıyorum. "Düşünmen bittiğinde bana haber ver."

Bu biraz zaman alır. Bütün bir tur boyunca bunu tartışmasına yardımcı olacak başka bir konsey atamamasına şaşırdım. Benim görevim Dreikx'i aramıza katmak, çağırduğımızda geleceğine söz almak ama şimdi çok daha iyi bir şeyle döneceğim.

Bir ping sesi duyuyorum ve tek gözümü açıyorum.

Dreikx kolundaki bir şeye bastırır ve bilek kelepçesinden bir hologram uzar.

Erkeklerinden biri. "Acil durum gücümüzü tüketiyorlar. Yukarı çıkıp yeniden şarj etmeliyiz."

"Yedek jeneratör mü?"

"Bu yedek jeneratör, efendim."

Dreikx yüzünü ovalıyor.

Sırıtıyorum.

Cyan

Kinre'den haber alınamayan günler haftalara dönüştükçe, Loven huzursuzlaşıyor, hırçınlaşıyor ve uyuyamaz hale geliyor. Bana yatak odasına girmemi emretti. Kingsley'le birlikte Loven'ın yuva dediğı bir sürü yastık ve battaniyenin üzerinde uyuyorum. Garip bir şekilde, uyuyabildiğim tek yer burası ama kabuslar hâlâ peşimi bırakmıyor.

Bu sabah, kaya gibi sert meme uçları, klitorisimde bir kalp atışı, ağrıyan bir kedi ile uyandım ve alt karnım elli kiloluk bir bebeğe hamileymişim gibi hissediyor. Kingsley kızgınlık dönemime girdiğimi söyledi. Bunu Alfa siki için dengesiz bir dürtü olarak açıkladı ve tavsiye için hemen Loven'ı aradı. Loven bu süre zarfında Vemlox'u hizmet erkeğim olarak atadığında utancımдан öldüm. Nazikçe, onun yerine Kingsley'in doktorunu istedim. Seks için değil ama uyuşturucu için. Benim için bazı güzellikler karıştırıyor, ancak bana hiçbir şeyin acıyı Alfa sikinden daha iyi hafifletemeyeceğini söyledi. Omega olmak kolay değil.

Kingsley ve ben banyo yapıyoruz. Başka bir kadınla çıplak yüzmek biraz tuhaf ama bunu sıradan bir şeymiş gibi gösterip ediyoruz. Uzay geçidinden bahsetmedim, çünkü Loven bu konuda konuşmayı yasakladı ve Kingsley'nin ona itaat edeceğini varsayıyorum. Ben de ona itaat ediyorum.

Kingsley havuzun kenarında oturuyor, bacakları suyun içinde sallanıyor. İlk kez karnında bir şişlik fark ediyorum. Hiçbir şey söylemiyorum çünkü kilo mu aldığından yoksa hamile mi emin değilim. Aslında Kingsley çok fazla tatlı patates yemeye karar vermişken ona hamilelik hakkında soru sorsam kendimi ne kadar aptal hissederdim? İnsanların kilonuza dikkat çekmesinin nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyorum. Ayrıca, Kingsley çok iyi biri, hatta göğüslerimin büyüklüğüne bile iltifat etti. Suyu dalıp , sonra gökyüzünü kaplayan kocaman siyah bir bulut görünce çığlık atıyorum. Kingsley ayağa kalktı ve içeri koştu. "Hadi!" diye bağılıyor.

İkinci kez söylemene gerek yok. Odaya giriyorum ve kapı arkamdan kapanıyor. Bir çift havlu kapıp vücudumuzu sarıyoruz, sonra Kingsley pencereyi kaydırarak açıyor. "Bu da ne böyle?"

Çok büyük. Uçuyor. "Bu bir uzaylı gemisi." Kingsley, "Regha insanları uçmaz," diyor.

"Telean'a benziyor." Geminin üzerindeki soluk yeşil kamuflaj lekeleri haklı olduğumu düşündürüyor. "Kahretsin, sanırım bu benim içinde bulunduğum gemi. Queela'dan gelen."

Sürü ortalıkta görünmüyor, sadece Loven köprüde yürüyor, arkasında birkaç erkek ve Vemlox var. Kingsley ve ben ellerimizi birbirine kenetlerken onlar tetikte değil, geziniyorlar. "En azından korkunç kral değil," diyor.

Gemi bir süre havada asılı kalıyor, tamamen durduğunda bir tıslama sesi duyuluyor. Park ettiklerini düşünüyorum. Park etmiş olmalılar çünkü binlerce Regha Horde erkeği bir anda ortaya çıkıyor ve geminin etrafını sarıyor. Canlı bir duvar gibi duruyorlar, sıra sıra dizilmişler. Kırmızı bayraklar ve hırlayan bir tazı havaya kalkıyor ve hep bir ağızdan bağıyorlar. Ne bağırdıklarını anlayamıyorum.

Vücudumdaki tüm tüyler diken diken oldu. "Neler oluyor?" "Bilmiyorum."

Gemiden bir tüp uzanıyor ve bir vınlamayla yere inerken kumu rahatsız ediyor. Bir vızıltı sesi var ama gemiden gelmiyor. Görünüşe göre her yerden geliyor ve Horde'un tıkırdadığını fark ediyorum. Benim asla çıkaramayacağım sesler çıkarıyorlar ve sayıları çok fazla olduğu için çingiraklı yılanlarla dolu bir çukurun içindeymişim gibi hissediyorum. Çok ürkütücü.

Dört erkek sırayı bozup öne çıkıyor. Üzerinde Horde bayrağı olan bir sedye taşıyorlar. Yaralı biri mi var? Biri öldü mü? Hayır. Loven'a bakıyorum, orada durmuş gemiye bakıyor, iniş tüpünün kalkmasını bekliyor. Kalbim dakikada bir mil hızla atıyor ve artık buna dayanamıyorum. Odadan dışarı fırladım. Kingsley geri dönmem için bağıyor ama ayaklarım merdivenleri olabildiğince hızlı iniyor ve son merdivenden atlayıp dışarıya, köprüye koşuyorum, yalınayak ve bir havluya sarınmış halde, hayatım pahasına ona tutunuyorum.

Lovenın yanından koşarak geçiyorum, peşimden gelirken botları köprüyü sallıyor.

Tüp yavaşça kalkıyor.

İki çift ayak görüyorum. "Kinre!" Bağıyorum.

Aniden kaldırıldım ve sert bir göğse doğru tutuldum. Kalın kollar arkamdan beni sarıyor ve ben mücadele etmiyorum. Bu anlamsız. "En kötüsüne hazırlandım," diyor Loven. "Sen de hazırlanmalısın."

Loven, Kinre'nin cenazesi için hazırlandı. Horde çingirakları kafeteryada duyduğum gibi bir uğultu. Ceset için buradalar.

"O yaşıyor," diyorum ona. "Yaşadığını biliyorum."

Tüp artık kalkmıyor ve altında duran erkekleri göremiyoruz. Ama ikisi de tüpün altına girip ortaya çıkıyor. Kinre yüzünü gösterdiği anda Horde tezahüratlara boğuluyor, Loven beni serbest bırakıyor ve köprünün karşısına koşuyorum. Kinre'nin gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben daha geniş gülümsüyorum. İşte tam o anda amımdan sıvı bir sıcaklık fişkırıyor, kalçalarımın altına iniyor, durup eğilmeme ve karnımı kavramama neden oluyor. "Oh." Acı karnımı yırtık bir bıçak gibi kesiyor. "Tanrım."

Binlerce erkek izliyor, burunlarını havaya kaldırmışlar, ama sadece biri beni kaldırıyor, dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor ve ağzımı yalayıp yutuyor. Bir hayvana dönüştüm. Saçlarını tutup alt dudağını ısıyorum, neredeyse ona tırmanıyorum, Alfa aletini hemen şimdi ve burada sürmeye hazırım. Kinre kıkırdayarak yolun geri kalanını girişe, merdivenlerden yukarı ve beni soymasına izin vermediğim odasına doğru yürüyor. Ben yapıştırıcıyım, o da benim kâğıdım. Havlularım düşüyor, eteği onu takip ediyor, beni duvara çarpıyor ve giriyor. Mutluluk. Nefes veriyorum ve başımın arkası kapıya çarpıyor. "Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun." Keskin dişleri boynumdan aşağı iniyor, beni ısıyor ve amım sıkılıyor. Isırması hoşuma gidiyor.

"Bana mı yoksa sikime mi minnettarsın? Bunun ne olduğunu söylemek zor."

"Aletin. Bir dakika içinde sana teşekkür edeceğim."

Kinre geri çekiliyor ve içime doğru sarsılıyor. "Oh evet," diyorum ona. "Tam zamanında geldim. Biraz daha gecikseydim, onu öldürmek zorunda kalacaktım.

Birini. Kim?"

"Hiç kimse."

Bir yumruğu saçlarımda, çekiştiriyor, hareketi sarsıntılı. Tanrım, içime girmesine bayılıyorum, siki o kadar büyük ki neredeyse boğazımda hissediyorum.

"Loven, Vemlox'u atadı."

"Onu becerdin mi?"

"Hayır."

" mıydın?"

Kapıyı kıracağız. Bana sertçe vuruyor ve patlamak için sadece bir saniyeye ihtiyacım var. "Hayır."

"Neden olmasın?"

"Çünkü seni seviyorum."

Bir duraksama, sonra onun için içimi yakan bir koku alıyorum. "Devam et," diye ısrar ediyorum.

"Seni bağılıyorum, Cyan. Bu iş bitti. Sen benimsin." "Kokusunu alabiliyorum."

" Ancak bağlanma sadece koku işaretiyle ilgili değildir."

Kinre duygularını ifade etmeye çalışıyor. Konuşmak için en kötü zamanı seçti. Düzüşmek istiyorum. Aletini amımla sıkıyorum ve inliyor, sonra devam ediyor. "Bu koku asla kaybolmayacak. Ayrılmamamız gerekiyordu. Beni özledin mi?"

Omuzlarını kavriyorum ve devam etmesi için onu teşvik ediyorum. Bizi yatağa götürüyor ve hayatı buna bağılmış gibi beni öpüyor, sonra başını kaldırıyor, gözleri yüzümü arıyor. "Beni özledin mi?" Çenesi geriliyor ve cevabımı beklerken diken üstünde inanıyorum.

"Seni özledim."

Bu Gece, I uyku İyi, kırmızı zırhlı kol sahiplenici bir şekilde bana sarıldı.

Kinre

Dreikx'in en sevdiği eğlence olan müzakere için ayrılan odanın dışında, Vemlox ve ben merdivenlerde oturmuş, bir sonraki görev için hangimizin daha uygun olduğunu tartıştığımız için bizi dışarı atan Loven'ı bekliyoruz. Montar'ın Muhafızlarına ihtiyacımız var. Montar benim kardeşim, Loven ve Horde'dan hoşlanmayan sert bir orospu çocuğu. Loven, Regha Horde Alfa pozisyonu için onu alt etti ve Montar bunun için kendini henüz affetmedi. Bu kolay olmayacak ama bu iş için en uygun kişi benim çünkü benden Loven'dan nefret ettiğinden daha az nefret ediyor.

Montar'ın Horde hakkındaki hisleri göz önüne alındığında, bu görev nafile görünüyor. Vemlox, Montar'ın onu dinleyeceğine inanıyor ve Loven öneriyi düşünmeye başladığı anda, Loven'a kardeş kartını çektim. Vemlox tartışmamı tahmin etti, bu yüzden hazırlıklı geldi ve örnekleme için genetik sağladı. Bizimle akraba olduğuna inanıyor, ki bunun mümkün olduğunu kabul ediyorum, bu yüzden Vemlox hakkında hiçbir şey bulamadım, bu da bizi anlaşmazlığa soktu.

Ayrıca, döndüğümünden beri bana karşı hep kısa konuştu.

"Kaltaklık ediyorsun," dedim ona.

Bacağını büküyor, bir dirseğini dizine dayıyor ve duvara yaslanıyor. "Artık bağılsın. Görev için daha uygunum."

"Ben bağıyım, ölü değilim. Ben

Horde'um." "Öncelikleriniz farklı."

"Ya Loven'ınki?"

Vemlox sırtıyor. "Kral bizi takip edemesin diye etrafta dolaşmak tek bir yere yerleştik. Kingsley Loven'ın önceliği."

Doğru. bu kötü saçmalığı kesip havayı temizlemeliyim. "Cyan'ı bağladım çünkü onu seviyorum." Gözlerini tutuyorum.

Vemlox uzaklara bakıp omuz silkiyor.

Bacağına tekme attım. "Tek gerçek Omega'nı bulduğunda, neden paylaşmadığımı anlayacaksın."

"Senden hiç paylaşmanı istemedim."

Doğru. Cyan'dan vazgeçmemi, ondan uzaklaşmamı istediğini fark ettim. Cesedimi çiğnedi, bu yüzden Kraliçe'yle savaşmak için kaldım. Ölürsem onunla olamam ama yaşarım. "Ölmemi mi istiyorsun, dostum?"

"Bazen." Kıkırdıyor.

Aklıma bir fikir geldiğinde başımı sallıyorum. Gözlerimi açıyorum.

Vemlox ayağa kalkar. "Anlat bana."

Sıçırıyorum, sonra inliyorum, kürek kemiklerimden parmak uçlarıma kadar uzanan yeni kırmızı zırhımı iyileştirmekten vücudum yarı yarıya kırılmış. Tamamen kırmızı zırhlı değilim ama o kolumdaki pençeler kırmızı. Bıçaklarımdan daha iyi kesiyorlar.

"Yaşlanıyor musun?" Vemlox koridorda salına salına yürüyor.

"Siktir git." Kolum düşebilir. Sertleşen zırh sinir uçlarımı sıkıştırırken dişlerimi gıcırdatıyorum. Ya da iyi Beta doktoru öyle olduğunu söyledi.

Koridorun sonunda Vemlox, Loven'ın bizi kötü bir ifadeyle karşıladığı müzakere odasına geri girmek için yalvarıyor. Hava onun kızgınlığıyla dolu. Loven odayı adımlarken biz de Dreikx ve yeni konseyiyle birlikte oturuyoruz. O

mierda için oturamam - kelime dağarcığımdaki yeni kelimenin pratiğini yapıyorum - ve bunun Teleanların karar vermelerinin sonsuza kadar sürmesi ile ilgisi var.

Onların kapsamlı düşünme süreci beni de kaşındırıyor. Horde'un bunların hiçbirisi için endişelenmesine gerek yok. Loven bizim için karar verir, bu konuda hızlıdır ve biz de gideriz. Şu an hariç. Kalmak için buradayız ve Loven'ın bu konuda huzursuz olduğundan eminim ama bunu asla kabul etmez. Yolda bir bebeği var.

Bu düşünceyle ve koridorda aklıma gelen fikri onlara söyleyebilmek için Teleanların müzakerelerini bitirmelerini beklerken, gözlerim tekrar açılıyor.

Vemlox eğilir. "Bu iyi görünüyor. Anlat bana."

Beni iyi tanıyor. "Hamile olabilirim," diye fısıldadım. Ne? "Sikeyim hayır. Cyan hamile olabilir demek istedim." Vemlox gülerek Teleanların sözünü keser.

Dreikx ona ters ters bakıyor. "Daha iyi bir fikrin var mı?" diye soruyor beni işaret eden Vemlox'a.

"Montar'a bir insan Omega vereceğiz."

Sessizlik.

Vemlox bana dişlerini göstererek sırtıyor. "İlk çocuğun mu?" Gözlerimi deviriyorum. "Uzay kapısı Telean."

"Yani?" Dreikx sorar.

"Yani Montar'a bir insan Omega'sı getirecek şekilde tamir ettiniz."

"Ya da birçok insan Omega," diyor Vemlox. "Hazır başlamışken."

Telean danışmanlarından biri homurdanıyor. "Kudretli Horde Omegaları kaçırıp takas etmeyi mi öneriyor?"

"Yılanın taşakları." Loven erkeğin boğazını sıkar ve onu sandalyeden çekip çıkarır. "Senden hoşlanmıyorum Telean. Yorumlarından hoşlanmıyorum ve yüzünü çiğnememe bir relo kaldı. Ya birlikte çalışabilmemiz için bir orta yol bul ya da kapaçünkü başka türlü seni öldürtür. Korku. Horde'dan. Horde." O emin bir sallamak verir

ve Loven onu tekrar sandalyeye bırakıyor. Sonunda kardeşim oturdu. "Telekan kanun kaçaklarının ne düşündüğünü neden önemseydiğimi bana hatırlatır mısın?" Loven, Vemlox ve benim aramda bir bakış atıyor. "Horde'un umurunda çünkü...?"

"Çünkü herkesi öldüremeyiz," diyorum.

"Çünkü onların sayılarına ihtiyacımız var," diye düzeltiyor Vemlox. Ukala.

"Ama konsey olmadan da yaşayabiliriz. Değil mi?" Loven sızlanıyor. Gerçekten sızlanıyor.

"*Odgey!*" Vemlox bağırır. "Regha Horde Alfa'ya itaat et ya da öl."

Dreikx gözlerini devirir, sonra çenesini bir elinin üzerine koyar. "Lütfen odadan çıkın. Son kararı gemiye iletacağım. Dağılabilirsiniz."

Üç danışmanın kafası karışmış görünüyor.

Loven pençesine vurur. "Bugün." Danışmanlar dağılırken Loven ayaklarını masaya vurarak sandalyeyi arka ayakları üzerinde dengede tutar. "Dreikx, senin liderliğin beni mahvediyor."

"Ve Regha Horde'un mükemmel liderliğim hakkında ne düşündüğünü önemsiyorum çünkü...?"

Loven kıkırdıyor, sonra bana bakıyor. "Kinre, sen bağlı bir erkeksin. Evdeki Omegalar senin dönüşün için ağlarken neler yaşayabileceğimi düşünmek bile istemiyorum. Timsah gözyaşları dökülecek."

"Timsah nedir?" Dreikx sorar.

"Bacakları olan bir solom," diyor Vemlox. Bu bir uzman. "Sen kal," diyor Loven bana.

"Ben kazandım!" Vemlox masayı tokatlar.

"Şimdi bana cevap ver, Dreikx," diyor Loven. "Sana söylediklerimi yapacak mısın yoksa gemini alıp başka bir yere mi gideceksin?" Loven'ın Dreikx'in bir yere gitmesine izin vermeye niyeti yok. Kaçmalarına izin vermeden önce gemiyi basacağız. Bu işte bizimle birlikteler. Kaçış yolu yok.

Dreikx ayağa kalkar ve Vemlox'a işaret eder. "Bana kapıyı göster."

Çift odadan çıkıyor ve Loven yüzünde daha önce hiç görmediğim bir ifadeyle beni izliyor. "Cyan'a bağlanmışsın."

". "

"Bana söylemek istediğin başka bir şey var mı?"

Sanırım zırhımı soruyor. "Beni sana göstermek zorunda bırakma," diye inliyorum.

Loven kıkırdar. "Sızlanıyor musun?"

"Sızlanmıyorum."

". " Loven ayağa , ben de onu takip ettim.

Koridorda yürürken ona "Bu tam vücut zırhı değil," diyorum.

"Ne yazık ki. Bir meydan okuma işime yarayabilir." "Artık seninle boy ölçüşemeyeceğimi mi düşünüyorsun?" "Mm-hm."

"İki kelime. Kırmızı pençeler." Pençeleri siyah kaldı. Loven elime bakarak duraksadı. "Nasıl?"

Sırıtiyorum. "Sana bir ara gösteririm."

Merdivenlerden iniyoruz. Aralığın ortasındayız ve Omegalarımız şehre kaçmaya çalışmak yerine aşağıda, umarım yemek yiyorlardır. Loven da aynı şeyi düşünüyor olmalı, çünkü "Vemlox Omegaları kaleden gizlice çıkarıyor. Bunu biliyor muydun?"

"Duydum."

"Onu bir direğe bağlayıp kırbaçlayamam bile."

"Neden?"

"Bu Kingsley'i üzecektir."

"Doğru. Hm. Direkleri şehrin duvarlarının hemen dışına kurabiliriz. Omegalar onları görmez."

"Olmasını sağla. Yakında gitmiş olacak. Bir lütuf." Kafamın içinde dönen sessiz spekülasyonlar dile getirilmedi.

Sadece bağlı bir Regha Alfa kırmızı zırh geliştirir. Eğer kralı ve ordusunu yenmek istiyorsak, bulabildiğimiz kadar çok bağlı Alfa'ya ihtiyacımız olacak.

EPILOG

Kinre

Sırtımda yumuşak battaniyelerle dolu bir çuval, koltuk altımda on tane kürk, kılık değiştirmeden mutfaklardan geçerek kaleye giriyorum. Joxi bakıyor, ağzını açıyor ama ben dev güveç tencerelerinden yükselen doğru hızla ilerlerken kapatıyor - bekle, ne? Durup bir tencerenin içine bakıyorum. "Bana bunun akşam yemeği olmadığını söyle."

"Desil yahnisi." Desil yerel deniz ürünüdür ve Regha'daki çoğu yiyecekte olduğu gibi en iyi çiğ olarak tüketilir. Joxi bunu biliyor.

"Neden desil pişiriyorsun?"

"Oh, tatlım." Bana parmaklarını şıklattı. "Meksika'da her şeyi kızartırız."

Ah. Cyan mutfağı ziyaret etti. "Meksika'da değiliz."

Joxi bana katılıyor ve gözlerini tencereye dikeyyor. "Omegaların daha fazla yemeye ihtiyacı var, bu yüzden benim denetlememe izin vermesi koşuluyla istediğini hazırlamasına izin veriyorum. Güveci denetliyorum. Güzel kokuyor."

"Aynen öyle. Yine şehre inmiş olmalılar. Onlara hangi erkeğin eşlik ettiğini biliyor musunuz?"

"Hayır." Bir kaşık alıyor ve sarımsı sıvının içine daldırıyor. "Tatmak ister misin?"

"Tabii ki hayır." Joxi'yi bırakıp köşede duruyorum ve kafamı etrafa çeviriyorum. Erkek yok. Temiz. Koridorda koşarak merdivenleri geçiyorum ve asansör düğmesine basıyorum. Fark edilmemek için asansöre binmeliyim. Horde'un odama battaniye ve kürk getirdiğini bilmesini istemiyorum. Bunu Omegalar yapar. Telean gemisine yuva yapmasına izin vermediğim Omega'ma hak ettiği yuvayı yapmaya niyetli olduğumu öğrenirlerse hiçbir Horde erkeği bana aynı gözle bakmaz. Onun ihtiyaçlarına kayıtsız kaldığımı düşünmemesi için telafi etmem gereken bir şey bu. Cyan'la iletişim becerilerimin eksik olduğunu fark etsem de onun ihtiyaçlarına karşı duyarlıyım.

Asansör tepede açılıyor ve ben sırtarak dışarı çıkıyorum. Görev tamamlandı.

Kingsley köşeyi dönüyor, onu kardeşim takip ediyor.

Kibar bir merhaba diyor, ben de çok önemli bir Alfa görevindeymişim gibi davranarak daha geniş gülümsüyorum.

"Ne oluyor lan?" Loven elini omzuma atarak beni durdurdu. "Asansörden yeni mi çıktın?"

"Merdivenleri kullandım."

"Hayır, kapıları duydum."

Başımı salladım. "İşitme duyunuzun kontrol edilmesi gerekiyor." Kürklere bakıyor ve işaret ediyor.

Cue Kingsley. "Awwww, ona yuva için kürk getiriyorsun."

Hayatım neden bu kadar zor? Ne. Bu mu?

Loven'ın şaşkın ifadesi bana her şeyi anlatıyor. Beni bir korkak gibi dövmesine ya da gülmesine iki saniye kaldı. Başını sallıyor. "Yuvalamayı bitirdiğinde benimle aşağıda buluş. Senden bir erkek yapacağım."

"Omega'sı yüzmeyi sevdiği için Ohala'da kalan erkek söylüyor bunu."

Kingsley bizi koridordaki kavgadan kurtarıyor ve Loven'ın elini tutuyor. "Bebekler acıkmış."

Şimdi şaşırma sırası bende. "Birden fazla mı var?"

Loven iki parmağını kaldırıyor, ukala gülümsemesi yüzüne yumruk atma isteği uyandırıyor. "Bununla yarış, kardeşim."

Kürkleri kaldırıp çifti yuvarlayarak kamarama doğru ilerliyorum. "Oh, yarışıyorum. Bu kürklerden on tane yavru yapacağım. Tuvalet yerine Omega'ya yuva yapmayı düşünmüş olmayı dileyeceksin." Kahretsin, atık odası için tahtalara ihtiyacım var.

Odanın içinde kapıyı çarpıyorum ve Omega'nın amını kokluyorum. Cyan kızgınlığının onuncu döneminde, bana sorarsanız rekor bir kızgınlık süresi. Şu anda Horde'u kışkandırıyorum ve bu şekilde çok rahatım, bu yüzden itibarımı korumam gerekiyor, yani Omega'mın odadan yüzünde büyük bir rüya gibi sırtışıla çıkmasını sağlamalıyım, böylece evdeki her erkek onun iyi becerildiğini bilsin.

Cyan aynanın önünde. Kürkleri ve çuvalımı doğrudan işe koyulduğumda yanıma geliyor. "Görevin nedir Kinre?" Nasıl çalıştığımı anlıyor ve artık benim dilimi konuşuyor. Bu yüksek odaklanmanın dili, ilk etapta yapmak için yola çıktığım şeyi tamamladıktan sonra diğer her şeyle ilgileneceğim. Benim "boğa kafalı" olduğumu söylüyor ki bu benim için sorun değil. Boğa, sikişmek ya da dövüşmek gibi ağır işler için yetiştirilen güçlü bir hayvandır.

Köşedeki kürkleri tekmeliyorum, boşluk kalmadığından emin , battaniyeleri de üstüne seriyorum ve işte bir yuva. Onu işaret ediyorum. "Senin için bir yuva."

Cyan kaşlarını çatar, sonra daha iyi düşünür ve gülümser. "Çok teşekkür ederim. Çok düşüncelisiniz."

Gözlerimi kısıyorum. "Nesi var bunun?" "Hiçbir şey."

"Bir şey var. Şimdi söyle bana."

Cyan dudağını ısıyor ve yatağı işaret ediyor. Ben yokken yatağı köşeye, pencereden daha uzağa ittiğini fark ediyorumİki battaniye bir tarafa katlanmış, köşede bir tane var ve diğer çarşafklar sanki bir hastalıktan muzdaripmiş gibi itilmiş. Yatağa yuva yaptığına inanıyorum. Boyumu aştığının farkındayım. Bu bir

Omega'ların yuva yapıp Alfaların yapmaması tesadüf değil. Omega kendini en rahat hissettiği yerde yuva yapar ve yatak da o yer olmalı. Bu da orada uyuyamayacağım anlamına geliyor. Yuva bir Omega'nın alanıdır.

Kendimi biraz garip ve reddedilmiş hissederek yatağın üzerine oturdum. "Başka bir yatak getireceğim."

"Hayır, aptal, evli insanlar gibi yatakta uyuyoruz. Benim tarafım var, senin de kendi tarafın var."

Hm. Tuhaf, tuhaf insanlar. "Bir beyefendinin yatakta uyumadığını sanıyordum?"

"Alfaların yuva için bir şeyler toplamadığını sanıyordum. Sen neden topladın?"

"Çünkü seni seviyorum." Tercümenin işlemesi biraz zaman alıyor. Ona bana sahip olduğunu söyledim ve sonunda anladığında, gülümsemesi karanlık odayı aydınlatıyor ve sonunda onu mutlu ettiğimi biliyorum, onunla tanıştığım andan itibaren kurduğumu bile fark etmediğim bir görev.

Merhaba, ben Milana. Umarım Kinre ve Cyan hikayesini beğenmişsinizdir. Karakterler yaratırken ve sadist bir Alfa bana geldiğinde, onu tatlı birine dönüştürmek, karanlık tarafının kenarını okşamak en büyük zorluklardan biridir. Kinre'yi yazmak bana haftalarca zevk ve acı verdi =D Tamam, şimdi söyleyecek iki şeyim var:

1. Bültende balkabaklarım için ÜCRETSİZ olarak yayınlanan Horde dünyasında gerçekleşen bir kısa öykü dizisi var. [Buradan katılabilirsiniz](#). Şu anda ayda 2 kez mail gönderiyorum.

2. Sırada Vemlox var. Ness Dağı'nı keşfedeceğiz ve kışımız donacak. Ama sorun değil. Vemlox bizi sıcak tutacak. Bir teaser için sayfayı çevirin.

ALPHA KNOTS TEASER

düzenlenmemiş prova yayınlanmayı bekliyor

Vemlox

"Horde intihara meyilli," diyor Dreikx ve nakliye kapsülü adını verdiği metal kutunun panelindeki bir dizi düğmeye basıyor. "Buradaki koşullar son derece zorlu. İlkbaharda dönmenizi tavsiye ederim."

"Hayır," diyorum, gerçi Dreikx'le Ohala'dan Regha'nın dağ bölgesi Nesseltra'ya seyahat ederken geçirdiğim zaman beni intihara meyilli yapıyor. Dreikx sıkıcı biri ve verdiği tavsiyeler aletimin dibindeki sönmüş düğüm kadar iyi. Sadık köpeğim Loyo bile sıkıldı. Ness Dağı'nın dibindeki Horde güvenli evine inerken sıkışık kapsülün arkasında horluyor.

Bir rüzgâr uçan metal kutuya çarpıyor. Motorlar pozisyonumuzu korumak için çabalıyor ama Dreikx nafile tartışmasını sürdürüyor. "Geri dönmek için çok geç değil."

"Görev açık ve ben adımlarımı çoktan planladım. Omega'yı getir. Omega'yı teslim et. Omega'yı Montar'a teslim et ve Muhafızları Horde'un katına getir. Bu iş bitti sayılır."

"Her zaman çılgın Alfa'nın dediklerini mi yaparsın?"

"Evet ama seni boğmak için onun iznine ihtiyacım yok. Bunu aklınızda tutun." Dreikx beni buraya benim

Yoksa köpeğe binerdim. Keşke tazıma binseydim. Dreikx'in ileri teknolojisine rağmen, Telean nakliye gemileri görünüşe göre Regha dağ koşullarında uçamıyor. Bunu, Teleanların tamamen aptallaşıp Regha'yı işgal etmeye çalışması ihtimaline karşı bilgi kasama koydum. Bana sorarsanız, bu mümkün ve şimdi tam zamanı. Halkımız kral ve Loven arasında bölünmüş durumda.

Loven doğru seçim. Akli başında olan herkes bunu anlayabilir ve ben de akli başında olduğum için Horde Alfa'na sadığım. Önce ileriye, sonra bir tık solu işaret ediyorum. "Şu küçük kahverengi deliği görüyor musun? Onu oraya indir."

"Sağduyu ve mantıktan yoksunsunuz. O mağara ağızı çok dar. Başaramayacağız."

"Sen lanet bir korkaksın. Sür şu şeyi dağa."

Dreikx başını sallıyor ama bizi ileri itiyor. Eğilip kutunun mağaraya girişini izliyorum ve başardığımızda seviniyorum. Uçmaktan nefret ediyorum.

"Gördün mü?" Gülümsüyorum. "Denemeden bilemezsin. İndi. Bitti."

Gemi dar mağara geçidinin duvarlarına sürtünüyor ve ben kulaklarımı kapatırken Dreikx irkiliyor.

Sonunda yere iner ve motorlar kapanır. Dreikx büyük koltuğunda dönüyor, gümüş gözbebekleri büyüyor. "Görevden önce," der, "bu nakliye modülünün boyutlarını verdim ve özellikle güvenli evin girişini geçip geçemeyeceğini sordum. Loven geçebileceğini söyledi. Bana neden sıkışıp kaldığımızı açıkla mısın?"

"Sen kötü bir pilot musun?"

Dreikx'in çenesi çalışır. "Seni boğacağım Horde."

"Sonra görüşürüz." Emniyet kemerlerimi çözüp uzaklaşıyorum, sonra Loyo'yu dürtüyorum. Dilinin ucu yere değiyor, yüzünün etrafında bir salya birikintisi oluşuyor. Dreikx'in temizlemesi gerekecek. Ağlamaklı siyah tazı gözleri kırpışıyor ve

Loyo bağlandığı yerden kıpırdanıyor, sonra yarı şaşkın, yarı sinirli bir şekilde hırlıyor.

"İyi uyudun mu prenses?" Kemerlerini çözüp dışarı çıkmaya ve mağarada bir yerlerde olması gereken Omega'yla buluşmaya hazırlanıyorum. Çıkış açılmayınca arkamı dönüyorum ve Dreikx'in, ona göre uzay geçidinin iletim sistemini koordine eden lanet kristalize taşlarla oynadığını görüyorum. "Ne yapıyorsun sen?"

Dreikx, "Vericiyi yeniden kalibre ediyorum," diye kestirip atıyor. "Neden?" Dreikx ile konuşmak sikimi çekiştirmek gibi

Halatla. Rahatsız edici.

"Çünkü."

Loyo homurdanıyor, sonra gerinmek için kıcını kaldırıyor. Bir tazi olmak güzel olmalı. Sonunda Dreikx kapıyı açıyor ve ben de büyük mağaranın etrafına bakmak için dışarı bakıyorum. Büyük bir banyodan çıkan buhar tavandan sarkan buz sarkıtlarını eritiyor. *Damla. Damla. Damla.* Burnumu kaldırıp kokuları tanımaya çalışıyorum. Temiz ama havasız mağara havası. Omega amcığı yok.

"Omega burada değil," diye bilgilendiriyorum güçlü pilotu ve uzay kapıları uzmanını, sonra da onun uğraştığı panele doğru yürüyorum. "Neden burada değil?"

"Çünkü uzay geçidi arızalı."

"Bunu biliyoruz ama sizin teslim edebileceğinizi düşündük. Omega'yı teslim edebileceğinizi söylemişsiniz."

"Bir Omega kapının sonuna kadar yürümek zorundadır. Ve hiçbir zaman yüzde yüz kesinlikte teslim edebileceğimi söylemedim, çünkü geçit hatalı. Ama yine de buradayız. Horde'un hiçbir mantığı yok ve bana hiçbir anlam ifade etmiyor."

"Omega'ya ihtiyacım var." Onu omzundan alkışladım. "Bunu gerçekleştir, ey akıllı Dreikx, hırsızların kralı."

Dreikx vericiyi alıyor ve bir tür holografik projeksiyonun içine koyuyor. Sanırım tamir etmeye çalışıyor.

Bir çığlık sessizliği deliyor.

Kulaklarım açılıyor ve dinliyorum.

Dreikx o lanet olası hologramları geniş menzilli tarayıcılarla kaldırıyor.

"Loven bu tür bir teknolojiyi özellikle yasakladı."

"Bir uzay gemisinin içindesin canım. Her şey teknoloji ürünü."

"Şu tarayıcıları indirin." Ben buradan ayrıldıktan sonra Horde bir daha geri dönmeyecek olsa bile Teleanların bu yerin ayrıntılarını bilmesini istemiyoruz. Eğer Dreikx güvenli evi öğrenirse, artık güvenli değildir. Nesserler, bu bölgenin yerli vahşi hayvanları, etrafı koklayacak ve sonunda barınmak için bu mağaraya taşınacaklar, bu yüzden buraya kim gelirse gelsin onlarla başa çıkması gerekecek.

Dreikx tarayıcıdaki hareketli kırmızı noktayı işaret ediyor. "Isı."

Bildiğim tek bir ısı kaynağı var, o da Omega. Hiç düşünmeden gemiden dışarı fırladım, onu almaya hazırdım. Sonra durdum ve hırladım. Gemi mağaranın tek giriş ve çıkışını kapatıyor. Bu yüzden göbeğimin üstüne düşüp koca kıcımlı geminin altına sokuyorum ve sürünüyorum, Kutsal Yılan'a yemin ediyorum ki eğer nesserler Omega'ya benden önce ulaşırsa Telean'ı öldüreceğim ve bunu bir kaza gibi göstereceğim.

Rüzgâr karı savurarak girişi hızla kapatıyor. Bu iyi bir şey. Nesser'lar görerek avlanırlar ve sıkışmış gemiyi göremezler. Uçurumdan atlıyorum, zırhım sıçramanın ortasında yükseliyor ve kendimi kırmızı tepeli bir ağacın üzerinde yakalıyorum, ardından ağacın eşsiz dal ağını kullanarak çılgının geldiği yöne doğru manevra yapıyorum.

ALFA CANAVARI İLE TANIŞIN

Blind Beast Mate'ten bir parça

Jamie

Rey'i neredeyse evinden kaçırarak, bisikletime bindirecek ve evime götürecektim. Gülümsemesini ilk gördüğümde işte bu kadar çıldırmıştım. Bizim için -uzak Tineya gezegeninden gelen canavarlar- çiftleşmek basit bir süreçti. Bir dişi görürdünüz, onun sizin dişiniz olduğunu hissederdiniz, onu alır ve kendinizin yapardınız. Onu kendinize ait kılmak demek, dişinin amını kudretle fethetmek, onu kızıştırmak için ölesiye sikmek demektir. Çiftleşmiş erkek hayvanlar olarak tüm amacımız buydu. Eşimizin amını fethetmek ve eşimizi küçük canavar bebeklere hamile bırakmak.

Çiftleşmek için dişilerine bağımlı olduğumuzu topluluklara asla söylemedik. Onlara herhangi bir kıza değil, o kıza ihtiyacımız olduğunu söyleyemezdik. Onlara kızları çiftler halinde aldığımızı, hatta rastgele kadınlar satın alıp şehirlere yerleştirmeye kadar gittiğimizi söyledik. Gücü elimizde tutuyorduk, yoksa bizimle uğraşmaya çalışıyorlardı. Ya da arkadaşlarımıza zarar verirdi.

Eşini daha sahiplenemeden kaybetmişti. Tanrının unuttuğu bu toprakların her yerinde onu arıyorduk. Rey'in topluluğuna onu aramak için geldik.

ama onun yerine benimkini buldum. Rey'i aklımdan çıkaramıyordum ve amcasının bizimle konuşmasına izin vermemesi, öğle yemeğinde bize katılmasına izin vermemesi, onu kaçırma isteğimi daha da artırdı.

Aynı gün onu benimle eşleştirmesini istemedim. Bunun yerine, amcası gibi pisliklerle birlikte olmamasını tavsiye eden kardeşim Vice'ı dinledim. Onu istemeden önce Rey'in benim olduğundan emin olmamı söylemişti. Eve döndüm ve bütün gece gözümü bile kırpamadım. Ya Vice'ın arkadaşı gibi kaçarsa ve ben onu bulamazsam? Doğal olarak bu fikir beni çıldırttı.

Ertesi gün erkenden rahiplerinden birini yatağından kaldırdım, böylece eşleştirme belgelerini hazırlayabilecekti. Söz konusu evraklar ve bisikletime bağladığım bir çanta dolusu parayla kızın cemaatine geri döndüm. Açgözlü piç kurusu amcasının evrakları imzalaması ve parayı alması sadece beş dakika sürmüştü ama eşimi bir hafta daha alıkoydu. Orospu çocuğu.

Ama o artık buradaydı. [Klik!](#)

YAZAR HAKKINDA

Milana Jacks, erkekleri baştan çıkaran su perileri, kadınları baştan çıkaran vampirler ve fasulye çorbasını içmezse onu götürmeye gelen Babaroga masallarıyla büyüdü. Mate ve üç küçük canavarıyla paylaştığı Dünya'daki evinden baskın canavarlarla distopik bilimkurgu romantizmi yazıyor.

• Bazen e-posta listesindeki okurlar serinin kitaplarını beklerken onlar için hikâyeler yayınlıyor. Eğer siz de katılmak istiyorsanız, [BURADAN](#) diğer okuyuculara katılın. -

Benimle buluş.
www.milanajacks.com

MILANA'NIN GEÇMİŞ LİSTESİ

Kirli Kurt ve Jake bülten abonelerime özel. Ayrıca, Horde dünyasında kısa bölümler yayınlıyorum. Birinci bölüm şu anda mevcut. [TIKLAYIN!](#)

Beast Mates Serisinin tamamını okuyun:

#0 [Bakire - FREEBIE](#), #1 [Kör](#), #2 [Vahşi, Tanrıça](#),

#2.5 Posta Listem aracılığıyla ÜCRETSİZ,

#3 [Gönderildi](#), #3.5 [Onların](#), #4 [Yakalandı](#), #4.5 [Onun](#), #5 [Serbest](#).

Ejder Kardeşliği'nin tamamını okuyun:

[Onun için Yüksel](#) #1, [Onun için Yan](#) #2, [Onun için Fırtına](#) #3, [Onun için Savaş](#), #4 IADB Dünyasındaki kısa öyküler: [Jake](#) 1.5, [Eddy](#) #2.5

Kirli Canavarlar (sırasız okunabilir) [Gerçek İyi](#)

[Kurt](#) #1, [Yalnız Vampir Prens](#) #2 **Jade Dober**

distopik kentsel fantezi serisi: #1 [Arabulucu](#)

[Arıyor](#), #2 [Arabulucu Hileleri](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.